

Mượn Bụng Buộc Chồng Quay Về

Contents

Mượn Bụng Buộc Chồng Quay Về	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	10
3. Chương 3	17
4. Chương 4	26
5. Chương 5	35
6. Chương 6	42
7. Chương 7	49
8. Chương 8	56
9. Chương 9	64
10. Chương 10	71
11. Chương 11	80

Mượn Bụng Buộc Chồng Quay Về

Giới thiệu

Bọn họ là vợ chồng trên danh nghĩa, lần đầu gặp đã cùng nhau thoả hiệp cuộc hôn nhân giả vờ – thò

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/muon-bung-buoc-chong-quay-ve>

1. Chương 1

Giữa trưa hè, mặt trời diễm lệ chiếu xuống, khiến thành thị phồn hoa trở thành một vùng nóng rực như lửa.

Mọi người ngày ngày phải kiếm sống dưới ánh dương, không thể không chịu được thời tiết khô nóng, vẫn bôn ba trên đường nhựa tựa hồ sắp nóng chảy.

Cũng chỉ vào loại thời điểm này, Lương Tiểu Mạt mới có thể cảm nhận được số mệnh mình thật tốt.

Bởi vì cô có thể thanh thoi ngồi ở quán cà phê có điều hoà, một tay nhâm nhi tách cà phê Lam Sơn, một bên nhắm nháp chanh bơ cuốn yêu thích nhất.

Từ lúc mới ngồi xuống đến giờ, cô đã muốn tiêu diệt hai khối ngọt bơ cuốn ngay ngay đó.

Xem mùi ngon cô ăn, bộ ba cô nường cùng khối chuyển sang trạng thái nuốt nước miếng, cô gái ngồi đối diện cô, mái tóc màu vàng xoăn xoăn rất chói mắt rất cực nhú mày hờn giận.

“Mặt Mặt, cậu có thể ngừng ăn theo kiểu khoe khoang ta – đây – không – bao – giờ – béo trước mặt những người đang giảm cân được không?”

Cô gái đang nói chuyện có vóc dáng cao, ngũ quan xinh đẹp, hơn nữa lại có đầu tóc xoăn màu vàng chói mắt, vừa gọi cảm lại yêu mỹ, cô chính là bạn bè chí cốt của Lương Tiểu Mạt, cũng là nhà thiết kế đồ da nổi tiếng Trác Tĩnh Nhã.

“Tớ nghĩ Mặt Mặt có khả năng sắp bị bỏ đói 3 ngày nên phải ăn bù.”

Cô gái tiếp chuyện có vóc dáng nhỏ bé yêu kiều, rõ ràng không hề giống phụ nữ trưởng thành, có cặp mắt đen láy, to tròn, ánh nhìn dễ chịu như khí trời, thoát nhìn từ đầu đến chân rất giống nai con Bambi.

Cô chính là người bạn thân thứ hai của Lương Tiểu Mạt, là nhà văn nổi tiếng danh xưng Hạ Khả Du.

Đối với những lời trêu chọc của hai vị bạn tốt, đầu tóc ngắn đen nhánh của Tiểu Mạt vẫn không hề ngược lên, không quên đáp trả hai người trước mặt.

“Hai cậu chắc chắn rất tự hào, yêu quý đáng người của mình, hẳn là không ngại bao tố mỹ vị trước mắt này đâu nhỉ!”

Nói xong, cô liền rất không biết xấu hổ mặc kệ bốn con mắt nhìn chăm chăm về phía mình, lấy hết bánh ngọt hảo hạng đi.

Trác Tĩnh Nhã nhăn mày, vẻ mặt thâm trầm, lắc đầu thở dài nói: “Tiểu Du, cậu quả thực nói đúng, chắc sau này, cậu ấy chắc chắn sẽ bị ngược đãi mất.”

Hạ Khả Du đau lòng nhìn chăm chăm mỹ vị bị cướp khỏi tay, “Coi như tớ chưa từng nói muốn ăn kiềng.....”

“Đồ ngọt không tốt đối với thân thể, cho nên Tiểu Du cậu ăn ít là đúng, cái loại này thương thiên hại lý gì đó, giao hết cho tớ đối phó.” Đồng dạng phát biểu xong, Lương Tiểu Mạt mặt mày hờn lại nói tiếp: “Đúng rồi Tiểu Du, tớ nhớ rõ là đã hẹn cậu bàn về chuyện quản lý tài sản, có phải gần đây mới nhận được tiền nhuận bút, phát ra đi? Tớ biết cậu giỏi nhất kiếm tiền, nể tình tớ và cậu là bằng hữu tốt, lần này tớ chỉ rút 3% tiền thuê thôi nhé.”

Lương Tiểu Mạt có tài năng thiên phú với loại đầu tư cổ phiếu này, vài năm trước sau khi tốt nghiệp đại học, bởi vì ham tự do, không thích bị người nhà quản giáo, liền tự lập công ti tư nhân hoạt động tự do.

Bình thường không có việc gì nhiều, chỉ tự chơi cổ phiếu, nếu không thì giúp bạn bè đầu tư thêm chút, kể ra một năm kiếm lời được không ít.

Về phần các ba người các cô làm sao có thể quen thân với nhau thì phải đi ngược dòng thời gian đến thời kì trung học -

Lương Tiểu Mạt hoạt bát hướng ngoại, Trác Tĩnh Nhã xinh đẹp hào phóng, Hạ Khả Du trầm tĩnh lạnh lùng, các cô vốn là những cá thể riêng biệt, lại vì cùng nhau tham gia một buổi du lịch mùa xuân, không hiểu tại sao lại có thể trở thành bạn tốt.

Ba người mặc dù có đều tự có phương hướng làm việc, cách đối nhân xử thế riêng, nhưng tình cảm không hề vì ý niệm cuộc sống khác nhau mà thay đổi.

Cho nên khi Lương Tiểu Mạt nhận cuộc điện thoại mời đi chơi của bạn, liền phi thường vui vẻ đồng ý đi.

Lại nói tiếp, khoảng thời gian từ lần gặp mặt trước tới giờ, tựa hồ đã đến gần hai tháng.

Ngay cả Lương Tiểu Mạt mãnh ăn mãnh uống, dưới đáy lòng cũng cảm thấy thời gian trôi quá nhanh, bên tai bỗng truyền đến tiếng gầm nhẹ của Trác Tĩnh Nhã -

“Là con tiện nhân kia!”

Năm chữ này thật sự đã phá hủy hình tượng nguy trang cao quý, nhất kiển nhị tịnh¹ của Trác Tĩnh Nhã.
[1Tạm dịch là luôn bình tĩnh ung dung]

Chỉ thấy cô oán hận nhìn phía ngoài cửa sổ bằng thủy tinh, đối diện một nhà hàng Nhật thật trang trọng xa hoa.

Trước cửa nhà hàng là một chiếc Porsche màu đen, hai bóng người chậm rãi xuống xe, nam dáng người cao to, nữ xinh đẹp gợi cảm.

Lương Tiểu Mạt còn chưa kịp thấy rõ diện mạo hai người đó, chỉ thấy người phụ nữ kia mặc bộ váy đỏ bó sát thân người, khoác chặt lấy cánh tay người đàn ông, còn chủ động rướn người hôn anh ta.

Hình ảnh như vậy tại xã hội hiện đại này cũng không đáng ngạc nhiên, nhưng khi thấy ánh mắt phẫn nộ đầy âm khí của Trác Tĩnh Nhã, Lương Tiểu Mạt liền cảm thấy có điểm kỳ lạ.

“Tô Lệ Nhi chết tiệt, không biết xấu hổ cướp bạn trai của ta xong, giờ đây đã cư nhiên đổi nam nhân.....” Trác Tĩnh Nhã lại hướng mặt vào sát cửa sổ thủy tinh thêm vài phần, “Hả? Nam nhân kia xem như thế nào cũng thấy càng trông càng giống Quý Triết Nam?”

Vốn đang muốn thu tâm mắt trở về, Lương Tiểu Mạt vừa nghe xong lại nhìn về phía ngoài cửa sổ, kéo dài cổ, suy nghĩ đánh giá một hồi lâu, mới gật gật đầu. “Ừ, đã nửa năm không gặp, anh ta so với trước kia càng kiệt xuất.”

Tuy rằng chỉ là thoáng nhìn qua cửa sổ thủy tinh, nhưng bề ngoài tuấn tú của đối phương vẫn được cô thu hết vào ánh mắt, đến khi hai người ôm nhau đi vào nhà hàng Nhật, cô mới chậm rãi quay đầu lại, tiếp tục “xử lý” nốt một nửa số đồ ngọt còn lại trên bàn.

Trác Tĩnh Nhã quá bức xúc, tức giận đá một cước vào chân bàn phía dưới cô, “Mạt Mạt, ít ra cậu cũng phải phẫn nộ một chút chút, đừng quên Quý Triết Nam kia là lão công của cậu trên giấy tờ đấy!”

Lương Tiểu Mạt mồm miệng nhồm nhoàm thức ăn trả lời không rõ: “Ngay cả cậu cũng nói anh ta là chồng theo pháp luật của tớ, cũng tức là ý anh ta ở bên ngoài thế nào, tớ không có quyền can thiệp!”

Cô đã kết hôn với Quý Triết Nam được hơn hai năm, nhưng cuộc hôn nhân này hoàn toàn là do trường bối hai nhà quyết định-

Quý lão gia và Lương lão gia vốn là bạn bè cực tốt thời đại học, Quý phu nhân cùng Lương phu nhân cũng là tỷ muội thâm tình, cho nên loại đính ước chỉ có ở tiểu thuyết “Oa nhi thân” lố bịch này, cư nhiên rơi vào người Lương Tiểu Mạt.

Tuy rằng cô đã nhận thức được từ nhỏ là mình hơn Quý Triết Nam một tuổi, nhưng bởi vì hai người cá tính bất đồng, lại trải qua môi trường trưởng thành không giống nhau, cho nên trước lúc phải kết hôn, bọn họ có thể nói là hoàn toàn không biết đối phương.

Quý lão gia cùng Quý phu nhân kinh doanh lập nghiệp, còn Lương lão gia và Lương phu nhân lại là một đôi mê khảo cổ.

Cơ bản cô vốn không hề có khái niệm gì đối với tình huống hôn nhân này, mặc dù cha mẹ từ lúc cô còn rất nhỏ đã thay cô quyết định cuộc “oa nhi thân” này, nhưng bởi vì hai nhà bình thường cũng không thường xuyên đề cập đến vấn đề này, hôn sự đã nhanh chóng bị quên đi.

Chỉ đến hai năm gần đây, hai cha mẹ mê đắm khảo cổ Ai Cập kia đột nhiên xuất hiện như 1 kỳ tích, trình trọng thông báo với nàng, thời điểm thành hôn của nàng sắp đến gần.

Cho dù chuyện đã qua lâu như vậy, nhưng Lương Tiểu Mạt vẫn nhớ như in biểu tình của cô lúc đó có bao nhiêu khiếp sợ.

Ba mẹ nói cho cô, hôn sự của cô cùng đại thiếu gia họ Quý Quý Triết Nam đã được định từ lúc cô còn ở trong bụng mẹ.

Hiện tại Quý lão gia cùng Quý phu nhân bên kia đã bắt đầu thúc giục, muốn cô chuẩn bị tâm lý làm vợ tốt tiến gả cho Quý gia.

Tiếp theo, cô rốt cục cũng tiếp xúc lần đầu tiên với Quý Triết Nam.

Cô vĩnh viễn không quên được lần đầu tiên nhìn thấy nam nhân ấy, cảm thấy một cổ rung động – toàn thân anh ta đều tỏa ra lãnh khí mãnh liệt cùng vẻ tuấn mỹ đặc biệt của quý công tử.

Lúc ấy cảm giác anh ta cho cô là áp lực cùng tịch mịch, cô hoàn toàn không cách nào hình dung ra không khí nào lạnh lùng cùng tang thương hơn thế.

Sau đó, Quý Triết Nam lễ phép hẹn gặp riêng cô ở ngoài đúng một lần, cũng trực tiếp nói thẳng: “Ba năm! Chúng ta thỏa thuận kỳ hạn đối phó người nhà, chúng ta kết hôn đúng ba năm, nếu không yêu thương lẫn nhau, như vậy ba năm sau, này hôn sự đính ước này sẽ được giải trừ đúng hẹn.”

Tiếp theo, anh ta giải thích một chút với cô về tình huống trong nhà mình-

Chuyện là anh có một người em trai tên Quý Tử Dục, chính là đại minh tinh Thực Hồng hiện nay.

Gần như mọi người trên toàn Đài Loan đều biết, Quý Tử Dục là một kẻ đồng tính luyến ái, bởi vì cậu ta đã công bố với giới truyền thông xu hướng tình cảm của mình.

Vì vậy nên gánh nặng giữ gìn hương hỏa (nòi giống) Quý gia tự nhiên rơi hết xuống người Quý Triết Nam.

Sở dĩ Quý Triết Nam thẳng thắn nói cho cô biết là bởi cho tới bây giờ, anh không có gì hứng thú đối với hôn nhân, cái hôn sự này từ đầu chí cuối đều là ước định nhằm chán của cha mẹ, không liên quan tới anh, anh đồng ý thứ cô về làm dâu vì hoàn toàn không muốn nghe những ý niệm phiền toái của ba mẹ.

Lương Tiểu Mạt là một nữ nhân rất trọng nghĩa khí, lời nói luôn theo đúng lương tâm, vào thời điểm cô chính tai nghe được những lời bộc lộ thẳng thắn Quý Triết Nam, liền lập tức đồng tình cùng hắn.

Tuy phải hy sinh khá nhiều vì cuộc hôn nhân giả này, nhưng với tính cách luôn luôn cầu thả của cô thì lúc ấy cũng chẳng nghĩ được cái gì nhiều, bèn đáp ứng rõ ràng điều kiện anh ta đưa ra.

Thời gian ba năm sẽ đi qua rất nhanh, ngay cả Quý Triết Nam cũng nói vậy, trong vòng ba năm, nếu cô tìm được ý trung nhân trước thời gian, anh lập tức ly hôn, giải phóng cô.

Mà hai năm nay nhiều lắm hai người cũng chỉ gặp nhau trong những cuộc họp gia đình, thời gian khác, bọn họ không tới nhà nhau, không liên lạc, chỉ khi ngẫu nhiên có chuyện quan trọng mới gọi điện thoại, nếu không bình thường bọn họ gần như không xuất hiện trước mặt nhau.

Trác Tĩnh Nhã không phải không biết sự tình hôn nhân của bạn tốt, nhưng tận mắt thấy chồng của bạn sống đôi cùng người đàn bà khác, thân là bạn bè, cô vẫn không nén nổi lửa giận.

Huống chi người đàn bà đó lại chính là kẻ thứ ba cướp mất bạn trai nhiếp ảnh gia của cô cách đây không lâu.

Không nghĩ rằng thời gian ngắn ngủi không đến một tháng, kẻ hại nàng thất tình Tô Lệ Nhi kia, lại cư nhiên dụ dỗ chồng bạn tốt của mình.

Thấy Lương Tiểu Mạt không có nửa điểm tức giận, cô hỗn hển quát: “Mạt Mạt, nếu cậu muốn đi bắt gian bây giờ, tớ không ngại làm trợ thủ của cậu.”

“Anh ta hẹn hò với người con gái nào căn bản không liên quan đến tớ, nếu anh ta có thể tìm được người yêu định mệnh, nói không chừng kỳ hạn ba năm có thể chấm dứt trước!”

Trác Tĩnh Nhã không chịu nổi liếc một cái xem thường, “Cậu rốt cuộc có phải là con gái hay không làm gì có người phụ nữ nào có thể trở mặt nhìn lão công của chính mình đi ăn vụng bên ngoài, lại còn ngồi nói mát? Tớ thật hoài nghi không hiểu cậu có chút hiểu biết nào về lão công mình không đấy?”

“Xem như có một chút hiểu biết đi, tớ biết anh ta là người không thích nói chuyện, không thích cười, tính cách lạnh lùng, rầu rĩ..... Còn nữa còn nữa, tớ biết sinh nhật anh ta vào lễ Noel, chòm sao là Thiên Bình.”

Câu trả lời của nàng quả nhiên lại đổi lấy sự xem thường của Trác Tĩnh Nhã.

“Tiểu Du, cậu nói xem đầu Mạt Mạt có phải thật sự rất có vấn đề không?”

Hạ Khả Du hồi lâu không hé răng cứ chống cằm không biết đang suy nghĩ cái gì, qua một hồi lâu mới nói: “Kỳ thật, chuyện xưa của Mạt Mạt cùng lão công cho tớ rất nhiều linh cảm sáng tác. Được, buổi tối hôm nay có thể thử thêm đoạn tình tiết này vào xem sao, sinh hoạt phí của tớ tháng này có tin mừng rồi.”

Trác Tình Nhã lại phát điên, “Tiểu Du, theo như tớ biết, sau khi cậu ly hôn với chồng trước, bản thân tiền phụ dưỡng của cậu đã vượt quá nhuận bút rồi mà.”

Vì sao hai người bạn tốt quan trọng nhất của cô đối với sinh mệnh mình đều thờ ơ như vậy? Tình yêu dưới cái nhìn của họ giống như trò đùa, chỉ duy nhất có mình là bình thường, cũng là người duy nhất thực lòng đối với tình cảm.....

Thomas quả là một xú nam nhân – cũng vì con hồ ly tinh Tô Lệ Nhi kia mà bỏ cô, rõ ràng là cô đã dùng hết toàn bộ tâm lực để yêu thương hắn.

Chỉ bởi vì tên tiện nam nhân kia tham gia tiệc rượu cùng Tô Lệ Nhi đúng một lần, sau đó liền vô tình bỏ rơi cô.

Cô vĩnh viễn không bao giờ quên được bộ dạng Tô Lệ Nhi kéo Thomas xuất hiện trước mặt cô thị uy, mình đã có biết bao nhiêu phần nộ.

Không được, thù này cô không nuốt xuống nổi!

Đột nhiên, cô trụ chặt tay Lương Tiểu Mạt, hung tợn nói: “Mạt Mạt, nếu cậu còn coi tớ là bằng hữu, hãy báo thù cho tớ, đi cướp lão công về, làm tức chết hồ ly tinh Tô Lệ Nhi kia đi!”

Mặc cho Lương Tiểu Mạt hết sức kinh ngạc, cô nói tiếp: “Thù lao chính là – tớ có thể miễn phí thiết kế cho cậu 3 mẫu áo thịnh hành nhất hiện nay, màu tối khác loại, đồ độc không thể giống người khác.”

Chạm phải cái nhìn thờ ơ xem thường của Lương Tiểu, cô cắn chặt răng, vẻ mặt như chấp nhận bất cứ giá nào, dùng sức đập bàn.

“Mạt khác, tớ nghe nói tháng trước cậu đi Âu Châu điên cuồng mua sắm, tiêu không ít bạc, gần 10 vạn Nhân dân tệ, nếu cậu đáp ứng giúp tớ việc này, tớ sẽ giới thiệu cho cậu vài vị khác VIP, cam đoan của tài khoản ngân hàng của cậu sẽ lập tức được nhân ba.”

Quả nhiên, Lương Tiểu Mạt dao động, xoa xoa cằm, tự hỏi thật lâu sau, cuối cùng chậm rãi gật gật đầu, “Thành giao.”

Tập đoàn Quý thị chủ yếu về quy hoạch, phát triển đến giờ này ngày này, sớm đã cùng quốc tế cước bộ tương nổi đường ray.

Tổng công ti Quý thị ở khu chuyên buôn bán vàng bạc của Đài Bắc, toà nhà cao chọc trời, tính toàn bộ số nhân công trên dưới phải đến hai mươi mấy vạn người.

Lúc này, trong phòng hội nghị trên tầng thứ hai của toà nhà 18 tầng này, đang mở một cuộc họp hội nghị khẩn cấp.

Quý Triết Nam thân là người thừa kế đời thứ ba của tập đoàn Quý thị, từ sớm đã ọi người thấy được tài kinh doanh thiên phú của mình.

Ngồi đối mặt với vị boss trẻ tuổi đầy hứa hẹn kia, thành viên hội nghị đều biểu hiện kính sợ.

Ở phương diện nào đó mà nói, Quý Triết Nam năm nay hai mươi chín tuổi kia đã tạo nên một xí nghiệp thập phần thành công. Anh suy nghĩ khôn khéo, giàu tâm kế, là một thiên tài hiếm có trên thương trường.

Nhưng không chỉ điều đó làm nên danh tiếng của anh, tính cách lạnh lùng cũng là một chiêu bài hữu hiệu, ngay cả tâm phúc đắc lực đã theo anh nhiều năm, cũng không dám biểu hiện không đành hoàng trước mặt anh.

Mọi người đều sợ hãi vị thủ trưởng trẻ tuổi anh tuần này do nguyên nhân rất đơn giản, chính bởi ở bất cứ trường hợp nào, bất kể đối mặt với kẻ nào, vị boss tuần mỹ kia cũng chỉ dùng một vẻ mặt, luôn thiếu một loại cảm xúc, đó là mỉm cười.

Mặc kệ tâm trí có kiên cường bao nhiêu, cả ngày phải đối mặt với lão bản lãnh khốc cực điểm như vậy, lâu ngày vẫn sẽ vô hình sinh ra áp lực lên người.

Tựa như giờ phút này mỗi quý một lần họp lại tổng kết, thông qua tổng kết bộ quản lý tài vụ, công ty này luôn làm việc hiệu quả và lợi ích đạt được so với quý trước rõ ràng đã vượt qua sáu lần.

Vậy mà đại lão bản Quý Triết Nam cũng chỉ gật gật đầu theo quán tính, không vì nhân viên cố gắng khiến công ty kiếm được nhiều tiền mà toát ra nửa phần vui sướng.

Đúng lúc này, trợ lý riêng của Quý Triết Nam đột nhiên tới gõ cửa phòng họp, mở cửa ra từ phía sau, cầm di động thật cẩn thận đi đến bên người đại lão bản, nhỏ giọng nói thầm qua lỗ tai: “Tổng tài, một vị nữ nhân tự xưng là phu nhân của ngài gọi điện thoại đến, nói có chuyện quan trọng muốn tự mình nói chuyện với ngài.”

Phu nhân?

Kiểu xưng hô này làm cho phản ứng đầu tiên của Quý Triết Nam là sửng sốt, trong đầu lập tức hiện lên diện mạo của một cô gái tóc ngắn.

Tuy rằng anh không có nhiều cảm giác lăm lăm với người con gái danh là phu nhân của mình kia, thậm chí trong cuộc sống thường ngày, anh gần như xem nhẹ hoàn toàn sự tồn tại của cô.

Nhưng giờ phút này đối mặt với ánh mắt kỳ dị của những nhân viên cấp dưới, anh đành lờ họ đi để tiếp nhận điện thoại từ tay người trợ lý, thuận tiện dùng ánh mắt trách cứ liếc anh ta một cái.

Anh đang trong thời gian họp, luôn luôn giao điện thoại di động cho trợ lý, nếu không có chuyện quan trọng, anh chắc chắn không cho phép bất cứ kẻ nào quấy rầy hội nghị tiến hành.

Người trợ lý cười chột dạ, biết lão bản muốn chỉ trích anh ta làm việc không ổn, nhưng đối phương trong điện thoại lại tự xưng là phu nhân tổng tài, thân phận này làm cho kẻ trợ lý nhỏ như anh ta thập phần khó xử a.

“Này này, là Quý Triết Nam sao? Em Lương Tiểu Mạt, lão bà của anh a.....”

Lúc Quý Triết Nam đuổi tới cục cảnh sát, tên cảnh sát phá án không nhận được đánh giá từ đầu đến chân này người đàn ông trẻ tuổi thân hình cao lớn, khí chất đẹp đẽ quý phái này.

Theo anh ta thì từ bộ âu phục hàng hiệu giá trị xa xỉ kia và đôi giày da Italy trên chân cậu ta là có thể nhìn ra được lai lịch người con trai đang đến không hề đơn giản.

Ngũ quan cương nghị đầy sắc bén, đôi mắt đen thâm thúy phát ra ánh nhìn nguy hiểm khiếp người.

Nhất là vết sẹo không quá rõ ràng dưới cằm Quý Triết Nam, làm người ngoài không dám đến gần, càng tăng thêm phần nguy hiểm cùng tà mị.

“Tôi tìm Lương Tiểu Mạt.” Anh không có chút rườm rà ướm át nào, trực tiếp cho thấy mục đích tới đây, “Tôi là chồng theo pháp luật của cô ấy, xin hỏi cô ấy ở đâu?”

Người cảnh sát phá án biểu tình có chút sợ run, chồng theo pháp luật? Lời này nghe qua tựa hồ không có lỗi, nhưng vì sao anh ta lại có cảm giác không thích hợp.

Lương Tiểu Mạt trong phòng tra hỏi ở cách đó không xa, nhìn xuyên qua cửa sổ thủy tinh, vừa thấy Quý Triết Nam xuất hiện liền vội vàng đứng lên, liếc mình vung hai tay, “Đây đây, em ở trong này, nhìn qua nhìn qua đây.....”

Quý Triết Nam ở khóe mắt đã có vết thâm quầng lúc ẩn lúc hiện, vừa quay đầu liền thấy vợ anh lại ở phòng tra hỏi kẻ phạm tội, đôi mày rậm không kiên nhẫn gắt gao nhăn lại.

Đến khi người cảnh sát dẫn xuống đến phòng tra hỏi, anh chỉ thấy Lương Tiểu Mạt ngồi chật vật một mình, khoa trương nhất là, của khóe mắt của cô còn hơi đỏ lên.

Trong phòng trừ bỏ hai gã cảnh sát cùng Lương Tiểu Mạt, còn có vài tên thiếu niên oán hận trừng mắt nhìn Lương Tiểu Mạt, hoa chân múa tay vui sướng, thoát nhìn tựa hồ muốn ăn sống nuốt tươi cô.

“Rốt cuộc đã phát sinh chuyện gì?”

Quý Triết Nam xuất hiện cùng âm thanh lạnh lùng, làm cho hiện trường đang hơi náo loạn lập tức trở nên an tĩnh lại.

Lương Tiểu Mạt chỉ không kịp quỳ xuống đất nghênh đón, không đợi cảnh sát truyền đạt lại tình huống, cô lập tức kể lại toàn bộ sự việc xảy ra.

Buổi sáng hôm nay cô hẹn gặp một vị khách ở khách sạn bàn bạc, lại gặp phải vài tên côn đồ có ý cướp bóc ở bãi đỗ xe.

Bởi vì chiếc xe máy Harley là khoản tiền đầu tiên cô bỏ ra năm nay, là lễ vật mà cô dùng tiền kiếm được từ giao dịch tốt nhất để thưởng cho chính mình.

Tên côn đồ có vẻ coi trọng xe máy Harley của cô, uy hiếp cô cho bọn chúng mượn xe đi vài vòng.

Lương Tiểu Mạt khó chịu đến cực điểm, cùng tranh chấp với bọn họ, thuận tiện đảm đương vai trò giáo viên, giáo dục đạo đức ấy tên tiểu tử này một phen.

Cho tới bây giờ nếu không bị người ta chọc quá Lương Tiểu Mạt sẽ không bao giờ phát hỏa, cô dựa vào võ thuật của chính mình khi còn là đội trưởng trụ cột của đội Taekwondo thời trung học, rất không khách khí ấy tên tiểu tử này vài quyền.

Nhưng nàng một cước không cẩn thận, lỡ đã thương mắt của một tên tiểu tử, khiến những tên xung quanh tưởng rằng mình bị hoa mắt.

Tên côn đồ cướp bóc bất thành bị làm nhục, thẹn quá hoá giận, sai rõ ràng nhưng lại báo cảnh sát, chỉ trích Lương Tiểu Mạt đã thương người, yêu cầu bồi thường lớn.

Lương Tiểu Mạt chưa từng chịu qua loại uất khí này, cảm thấy bức xúc cực điểm, chẳng những không hẹn được khách, còn gặp phải phiền toái.

Bình tĩnh nghe lời cô kể lại xong, sắc mặt Quý Triết Nam thủy chung không thay đổi, rất nhanh gọi điện thoại cho luật sư riêng của mình, cũng hướng cảnh sát nói: “Chuyện này tôi sẽ cho luật sư của tôi đến giải quyết, hiện tại, tôi chỉ muốn biết khi nào thì có thể mang cô ấy đi?”

Làm xong thủ tục nộp tiền bảo lãnh, Lương Tiểu Mạt cuối cùng cũng được thấy ánh mặt trời của thế giới bên ngoài.

Quý Triết Nam làm việc lưu loát, dứt khoát rõ ràng, việc không nên hỏi anh không hỏi, mà cũng lười hỏi.

Thời khắc vừa ra khỏi đồn cảnh sát, anh chợt nghe đến Lương Tiểu Mạt ở bên cạnh không ngừng thăm thì thầm, ý tứ đại khái là ngày hôm nay thực không hay ho, ra khỏi nhà không tra hoàng lịch, gặp loại sự việc phiền toái này phải bái thần cầu phật mới có thể hóa giải.

Anh nghe thấy phiền chán, có chút không kiên nhẫn, đối với người vợ trên danh nghĩa này, anh căn bản chỉ thấy qua mặt vài lần, càng miễn bàn chuyện tình cảm giữa hai người.

Sở dĩ anh xuất hiện ở trong này hoàn toàn là vì quan hệ vợ chồng, còn bởi cô gái này cũng là con gái một của bạn tốt phụ thân, bắt anh bỏ mặc quả thực anh không làm được.

Ngay lúc Lương Tiểu Mạt còn đang nói không ngừng, anh đột nhiên xoay người, lạnh nhạt hỏi: “Sự tình đều đã được giải quyết, em còn có chuyện gì sao? Nếu không còn gì để nói, tôi còn phải về công ty họp.”

Lương Tiểu Mạt đang nói hăng say hơi run sợ một chút, tính cách cô xưa nay luôn luôn sáng khoái tùy ý, ai thích cô, ai chán ghét cô, loại sự tình này, cô luôn luôn lười đoán.

Hơn nữa cô phát hiện ra vẻ không kiên nhẫn trong đôi mắt người đàn ông này, có lẽ anh ta thật sự bẽ bộn nhiều việc.

Phản cảm của anh đối với cô biểu hiện rõ ràng như vậy, cô lại không biết xấu hổ vẫn vỗ vỗ bả vai anh như bạn bè, sẵn khoải khoát tay, “Không có sự gì, hôm nay cảm ơn anh, bằng không em thật không biết nên tìm ai giúp.”

Cha mẹ cũng không ở trong nước, Tiểu Du chắc đang bế quan viết truyện, di động tắt máy, Tĩnh Nhã thì lại thủy chung không dùng điện thoại, không còn biện pháp nào khác, cô chỉ có thể cầu cứu anh.

Đối với lời cảm tạ của cô, Quý Triết Nam cũng chỉ đáp lại tượng trưng, sắc mặt không chút cảm kích.

Lương Tiểu Mạt rất ít khi cầu người, bọn họ tuy là vợ chồng, nhưng bình thường căn bản không có gặp gỡ, hôm nay nợ anh ta một cái nhân tình, cô có chút ngượng ngùng. “Hôm nay anh giúp em giải vây, chi bằng bữa tối này để em mời anh đi.”

Tuy rằng cô tuyệt đối không muốn mời loại người không có chung tiếng nói này cùng mình ăn cơm, nhưng vẫn không thể thiếu cử chỉ khách sáo tất yếu.

“Không cần, nói như thế nào em cũng là vợ trên danh nghĩa của tôi, đây là việc tôi phải làm.” Về mặt không chút thay đổi.

Lương Tiểu Mạt không chịu nổi xem thường anh ta từ tận đáy lòng, xem đi, loại nam nhân mặt luôn lạnh như băng này không chút thú vị, dù rằng bộ dạng kiệt suất, khí chất sang trọng thì cùng sống với người như thế thật sự là tra tấn tinh thần.

Thời điểm anh nói ra lời cự tuyệt, cô vụng trộm thở dài nhẹ nhõm một hơi, cùng người như thế ăn cơm, không biết có hại cô ăn không tiêu không.

“Muốn tôi tiễn em một đoạn đường không?”

“Không cần, cảm tạ!” Cô mở miệng cự tuyệt theo bản năng, ngay cả cùng hân ngồi chung một xe cũng không thoải mái được.

Đã có thể rời đi tại đây, cô đột nhiên nghĩ đến lời nhờ cậy của Trác Tĩnh Nhã cách đây không lâu -

Nếu cô có thể thành công câu dẫn lão công trở về từ tay hồ ly tinh kia, thì cô chẳng những có thể kiếm được gấp ba lần tài khoản hiện giờ, còn có thể được giới thiệu khách sộp, tiểu phát nhất bút tiền2 (kể từ lúc chax là chỉ phải làm ít việc mà kiếm được thật nhiều tiền).

Mà cô nhất thời bị ma quỷ ám ảnh, cư nhiên thật sự đáp ứng Trác Tĩnh Nhã rồi.

Bình thường Quý Triết Nam vốn không xuất hiện trước mặt cô, lần này vất vả lắm mới có cơ hội gặp mặt, cô hẳn là phải nắm chắc cơ hội này chứ.

Mà khi cô đã lấy lại tinh thần mới phát hiện, Quý Triết Nam không biết khi nào đã nghênh ngang phóng xe thể thao đi.

Bị bỏ lại nơi cửa đồn cảnh sát, Lương Tiểu Mạt không khỏi há to miệng, ói..... Anh ta cứ như vậy mà đi rồi?

Quý Triết Nam đến khuya mới từ công ty trở về phòng trên tầng cao nhất của toà chung cư xa hoa, cảnh anh thấy được dù ở tình huống nào cũng không dám tưởng tượng -

Ban ngày ở cục cảnh sát mới gặp mặt Lương Tiểu Mạt, thế mà bây giờ cô ấy đang ngồi ngủ trước cửa nhà anh, xem bộ dáng thì có vẻ cô đã chờ ở chỗ này rất lâu.

Cúi đầu nhìn cô một hồi lâu, Quý Triết Nam áp chế sự khó hiểu trong lòng, dùng mũi chân nhẹ nhàng đẩy cô gái đang ngủ say.

Lương Tiểu Mạt ưm vài tiếng, chậm chạp tỉnh dậy, mở mắt ra đã thấy rõ ràng bóng người xuất hiện trước mắt mình là ai, ngáp một cái, mơ hồ nói không rõ: “Anh đã về rồi?”

“Tại sao em lại ở nơi này?”

Cô mơ mơ màng màng đứng dậy, vẫn còn vài phần buồn ngủ, “Anh không tính mời em đi vào sao?”

Mặc dù có trăm ngàn cái không tình nguyện, nhưng xuất phát từ lễ phép, anh vẫn lấy chìa khóa nhà ra mở cửa, mời cô đi vào.

Lương Tiểu Mạt dần dần tỉnh hẳn, chân vừa mới bước vào phòng đã tò mò tìm hiểu chung quanh, cô đi lại tới tới lui lui, mở cửa đóng cửa vài lần xong, cười nói: “Nhà anh được thiết kế không chút sai sót, phía trên còn có bể bơi lộ thiên, quả thực không thể tiện nghi hơn!”

“Đúng vậy.”

Đây là chung cư kiến tạo xa hoa của Quý thị ba năm trước đây, toà nhà với khánh thành đã bị tranh mua không còn, may mắn lúc trước anh đã tự lưu lại một gian cho chính mình.

Nhìn cô bình thường tự tại giống như trở lại nhà của chính mình, anh cực kì bất mãn, nhưng vì giữ lễ phép, anh cũng không biểu hiện ra ngoài, “Sao em có thể đột nhiên xuất hiện ở nhà tôi?”

Chỉ thấy sắc mặt quan khách Lương Tiểu Mạt lập tức lộ ra gương mặt của người con dâu nhỏ chịu ủy khuất, đáng thương hề hề nói: “Sự kiện phát sinh hôm nay làm em sợ, em không biết mấy tên côn đồ kia có tìm đến làm phiền em không, cho nên em quyết định trong tương lai, sẽ trú ngụ ở nhà của anh để tị nạn một thời gian, tốt lắm!”

Lý do này làm Quý Triết Nam nhăn mi. “Nếu em thật sự sợ hãi, vì sao không trú ở nhà chính trên đỉnh núi của Quý gia? Nơi đó không gian rất rộng, lại có người chăm sóc.”

Không gian riêng của anh, anh không có hứng thú chia sẻ cùng người khác.

“Nơi đó địa phương quá lớn, lại cách xa nội thành, không có phương tiện giao thông, đi đường buổi đêm rất đáng sợ, hơn nữa chỉ có một mình em trở về, mấy người hầu khăng định sẽ nói lại cho ba, cho nên muốn đến muốn đi, em đã quyết định tạm thời ở lại nơi này cùng anh.” Cô cười cười vô liêm sỉ, “Tốt xấu gì chúng ta cũng là vợ chồng, vợ chồng ở cùng một chỗ, hẳn không phải là việc gì lạ cả.”

Quý Triết Nam hí hửng xem xét cô một hồi lâu, hoành khán thụ khán³ (xem xét kĩ toàn bộ), cũng không cảm thấy kiểu con gái như cô sẽ bị mấy tên côn đồ dọa đến nhu nhược.

Hơn nữa cô mặc danh kỳ diệu sau khi sự kiện phát sinh, chủ động đến đây, còn đưa ra ý muốn ở cùng anh, rốt cuộc cô đang có chủ ý gì?

Thấy anh nhìn chằm chằm vào mình, Lương Tiểu Mạt bỗng cảm thấy chột dạ một chút.

Nếu có thể, cô cũng không dám trêu chọc nam nhân này, không hề thú vị a, chỉ vì chiều cố giúp bạn tốt nên cô quyết định lớn mật tiến vào hang hổ hạ gục nó.

Ách, kỳ thật cũng không vĩ đại đến vậy, nhưng lúc trước nhất thời nóng não đáp ứng chuyện này, nếu bây giờ đổi ý thì thật không tốt lắm.

Cho nên cô mới kiên trì chủ động bám ở đây, chuẩn bị phát huy thể công “bánh mỳ”, ít nhất phải đuổi con hồ ly tinh kia đi trước rồi nói sau.

Cố gắng giả bộ đáng thương, thêm chút nhu nhược, ngay cả loại chuyện tâm hồn bị tổn thương không đầu không đuôi này cô cũng đều xả ra, mãi mới phát hiện mình đã nói được một lúc lâu mà Quý Triết Nam cư nhiên từ đầu tới cuối đều không tiếp lời lấy một lần.

Chạm phải ánh mắt sắc bén của anh, một lúc lâu sau cô mới kiên trì giả ngu nói tiếp: “Anh không nói gì coi như là đã đáp ứng cho em ở nhà anh rồi nhé, em vừa mới nhìn thấy một gian phòng khách khá rộng, trước hết buổi tối hôm nay em sẽ ở tạm nơi này, tốt lắm!” Nói xong, ngáp một cái thật to, “Buồn ngủ quá a, đi ngủ trước, ngày mai em sẽ trở về nhà cũ lấy hành lý thuận tiện đi đánh một cái chìa khóa mới, ngủ ngon!”

Nói xong một hơi, không cho anh cơ hội phản bác, cô tùy tiện chọn một gian phòng trống để ngủ lại.

Quý Triết Nam đã thật lâu không nói, nhìn chằm chằm hướng nơi cô biến mất một hồi lâu, ánh mắt lạnh như băng chậm rãi trở nên ấm áp hơn.C

2. Chương 2

Tầm chạng vạng hôm sau, Quý Triết Nam vừa từ công ty về đến nhà, mở cửa ra mới phát hiện nhà mình bị người khác xâm nhập.

Nguyên do là bởi hương bạc hà thảo nhiên tản ra trong phòng, chẳng những chiếc bàn bình thường trông rộng được thay thế bởi một cỗ đồ ăn thơm ngon, mà ngay cả sàn nhà bóng loáng cũng bị những túi da to to nhỏ nhỏ bao vây chiếm cứ.

Tại phòng bếp truyền đến một trận tiếng vang bang bang bành bành, thỉnh thoảng còn có thể nghe được tiếng người ngâm nga hát, hiển nhiên là từ tên đã xâm nhập vào nhà của anh, tâm tình lúc này chắc hẳn đang thập phần sung sướng.

Nếu không phải Lương Tiểu Mạt bưng đồ ăn vừa nấu xong xuất hiện trước mắt anh, có lẽ anh đã quên hẳn người con gái ngày hôm qua đã tuyên bố muốn chuyển vào nhà mình này.

Kỳ quái là, làm sao cô có thể có chìa khóa nhà anh?

“Triết Nam, anh tan tầm rồi à?”

Cô gái tóc ngắn mặc tạp dề, tươi cười hớn hở, chạy lại giúp anh thay quần áo, lại còn giúp anh lấy dép lê, chu đáo đến mức có thể so sánh với lão quản gia của Quý gia Phỉ Dong.

Đối với biểu tình nhú mi cứng ngắc trên gương mặt anh, Lương Tiểu Mạt vẫn tươi cười rạng rỡ như trước, “Anh đột nhiên xuất hiện không ngoài ý muốn của em!”

Đưa anh vào trong nhà hầu hạ, còn săn sóc cẩn thận, đưa một ly trà ngon mới pha đến tận trước mặt anh.

“Đêm qua em đã nói qua, em quyết định tạm thời tị nạn tại nơi này của anh, chờ xác định được mấy tên côn đồ kia sẽ tới làm phiền, em sẽ lại chuyển đi.”

Biểu tình này của anh ta là ý gì? Từ lúc vào nhà đến giờ, đều dùng một loại ánh mắt rất khủng bố trừng lên nhìn cô.

Cho dù bọn họ không phải vợ chồng thì cũng là bằng hữu, thấy đối phương gặp phải nguy nan, anh cũng không tính ra tay tương trợ sao?

Cô duy trì nụ cười như trước, nhưng trong lòng lại không ngừng oán thăm.

May mắn là cô linh hoạt, buổi sáng thừa dịp sau khi anh ta rời khỏi nhà, cô lấy trộm chìa khoá đánh thêm một bộ, chứ nếu phải nhìn thấy bộ dáng hung hăng lúc này, hôm nay chỉ sợ cô căn bản là không có cơ hội bước lại vào gian phòng này nữa bước.

Quý Triết Nam lạnh lùng liếc mắt nhìn cô cung kính bưng chén trà nóng kia tới một cái, lãnh đạm nói: “Tôi cũng chưa từng không đồng ý cho em vào nhà.”

Anh không nghĩ đến loại tình trạng này, cô đúng là vô liêm sỉ.

“Tuy rằng anh không đáp ứng, nhưng cũng không phản đối a!” Thấy nghiêm mặt lại, sa sầm như cũ, Lương Tiểu Mạt vội vàng lấy lòng, “Đi công tác cả ngày, anh nhất định đã mệt muốn chết rồi, em muốn nấu một bữa tối hoàn hảo, nên lúc trước đã gọi điện thoại tới nhà chính của Quý gia, hỏi thăm bác Ngô một chút về khẩu vị của anh, cho nên các món ăn buổi tối hôm nay đều là thứ anh thích ăn đó!”

Lương gia tuy rằng có thể coi là giàu có, nhưng ba mẹ cô rất vô trách nhiệm, từ lúc cô còn nhỏ đã liên tục ra nước ngoài khảo cổ, thường xuyên để người hầu chăm sóc cô ở nhà, về sau khi cô đã mười sáu tuổi, tự chăm sóc được bản thân mình, liền sa thải hết người hầu, một mình hưởng thụ khoái cảm của khi được ở nhà mà không có ai quản giáo.

Nhiều năm trôi qua, cô đã sớm học được cách tự lực cánh sinh, độc lập tự chủ, chẳng những xử lý việc nhà gọn gàng ngăn nắp, nhờ nhiều năm tôi luyện, có thể dùng chỉ một tay mà nấu ra được những món ăn ngon.

Đúng vậy, ít nhất những người đàn ông quanh ta đều nói, phụ nữ hiền lành, ôn nhu lại săn sóc luôn tạo cho họ một cảm giác ấm áp.

Tục ngữ cũng đã nói: Muốn bắt được trái tim của đàn ông, trước hết phải bắt lấy dạ dày anh ta. Tuy rằng cô không có một chút hứng thú nào bắt lấy tâm anh ta, nhưng dù sao cũng không thể làm trái lại với ước định cùng bạn tốt được.

Cho nên cô đã xuất hết chiêu thức của cả đời người, đem tất cả kinh nghiệm xuống bếp tích lũy nhiều năm lấy ra, chỉ chờ anh tan tâm về nhà xong, nhìn thấy bàn ăn đầy món ngon mỹ vị, có thể cho cô một nụ cười tươi mỹ mãn.

Chờ mãi chờ mãi, đợi một lúc rất lâu sau, cũng không thấy anh đi đến bàn ăn.

Nụ cười ôn hòa vẫn duy trì trên mặt dần dần không nhịn được, đôi mắt bản mặt thủy chung lãnh khốc của người đàn ông này, Lương Tiểu Mạt từ lúc chào đời tới nay lần đầu tiên sấm hối, việc mình và người phía trước có phải chắc chắn sẽ thất bại hay không?

Thấy anh thủy chung không nói gì, thậm chí ngay cả tách trà cô cố ý pha để lấy lòng anh cũng không thèm uống một ngụm, cô lại ngượng ngùng nói tiếp: “Cái kia..... Nếu hiện tại anh không đói bụng, ăn trễ một chút cũng không sao.”

Trước khi về nhà chắc chắn anh đã ăn qua đồ ăn bên ngoài, loại nam nhân coi trọng sự nghiệp giống anh, mấy chuyện xã giao bình thường này khẳng định không thể thiếu.

Suy nghĩ xong, Lương Tiểu Mạt lại tiếp tục tươi cười lấy lòng.

“Em nghe bác Ngô nói, mỗi tuần có ba ngày người hầu nhà chính đến đây dọn dẹp phòng, chiều nay lúc gọi điện thoại, em đã bảo bác Ngô không cần phải người lại đây nữa, bởi vì từ hôm nay trở đi, quét dọn phòng, nấu cơm, những việc này, để em lo hết.”

Không để ý tới biểu tình nhú mày khó coi của anh, cô lại nói tiếp: “Đột nhiên quyết định ở lại nơi này của anh, nếu không làm cái gì cũng không tốt lắm, con người em không thích chiếm tiện nghi của người khác, cho nên trong khoảng thời gian sau này, em sẽ thu dọn nhà của anh sạch sẽ, tuyệt đối tốt hơn hẳn so với những người bác Ngô phái tới.”

Thấy anh vẫn không phản ứng, nụ cười của cô chậm rãi trở nên cứng ngắt.

Người đàn ông này bị cảm điếc sao? Nói với anh ta nhiều như vậy, nước miếng đều khô khốc rồi, những anh ta đến một câu cũng không đáp lại.

Gặp qua buồn, chưa từng thấy anh ta buồn như vậy; Gặp qua lạnh, chưa thấy qua anh ta lạnh như thế, tốt xấu gì cô cũng nói lâu như vậy, hồi lại một câu thì sẽ chết chắc?

Thật muốn dùng sức túm áo anh ta, lớn tiếng hỏi liệu anh ta rốt cuộc có hay không nghe cô nói chuyện, như vậy là nhanh nhất, nhưng lại phá hoại vẻ ngụy trang tao nhã cùng hiền lành của cô vất vả dựng nên.

Nhưng Lương Tiểu Mạt cô có tài giao tiếp trời sinh, nhớ cả năm năm học đại học, các giáo viên từ tổ nữ đến ma quỷ đều bị sự giả nai của cô lừa, sủng cô như bảo bối, cô không tin mình không thể đấu lại với Quý Triết Nam ngoan cố này.

Hai mắt to vừa chuyển cảm tức thì biến thành hai đóa hoa cười, “Đúng rồi, chúng ta đã kết hôn hơn hai, người vợ như ta cũng chưa hiểu nhiều về chồng mình, dù sao thời gian còn dài, nếu về sau muốn cùng ở dưới một mái nhà, chúng ta tốt xấu gì cũng phải quen thuộc với người kia.”

Vừa nói vừa đứng sát đến bên cạnh anh, vươn tay ra vỗ vỗ trên vai ảnh vẻ thân thuộc.

“Anh bình thường trừ bỏ đi làm, có sở thích vui chơi gì không? Ví dụ như chơi bóng này, đi hát ktv này, leo núi này, du lịch này.....” Cô vừa hỏi vừa dậm trên đầu ngón tay, “Những người giống anh mỗi ngày phải ngồi trong văn phòng điều hoà lạnh lẽo, thân thể bình thường không tốt lắm, nếu không vận động thích hợp, chờ lúc lớn tuổi, các loại bệnh sẽ tìm tới cửa, cho nên hãy suy nghĩ vì chính sức khỏe của mình..... Ờ, anh làm gì vậy, anh muốn đi đâu?”

Cô đang hăng say nói, chỉ thấy Quý Triết Nam thủy chung không đáp lời cô quá một câu đột nhiên đứng lên, thân ảnh cao lớn đột nhiên từ trên cao nhìn xuống che tầm nhìn trước mắt cô, làm cho lòng cô dậy lên một cơn sóng mạnh.

Giờ phút này anh chỉ mặc đúng một chiếc áo sơ mi màu đen mỏng manh, không thắt caravat nên cổ áo hơi hơi rộng mở, tóc đen nồng đậm cùng ngũ quan thâm thúy mà mê người.

Ánh mắt vẫn lạnh lùng như trước, giống như anh ta có một bộ mặt vô cảm không biến hóa.

Ngọn đèn hơi chếch xuống, anh ngạo nghễ đứng lặng, cằm kiên nghị kia hiện lên vết sẹo không quá rõ ràng, càng làm rõ rệt nét tà nịnh cùng cuồng tứ của anh.

Cô chưa từng cảm thụ được sự tồn tại của một người đàn ông nào mãnh liệt đến vậy, cho dù một câu anh cũng không nói, tuy rằng biểu tình anh vẫn như cũ không thay đổi, cô vẫn thấy được anh đối với cô có vạn phần bài xích.

Ánh mắt hai người chạm nhau tương đối không đến ba giây, trong thời gian ngắn như vậy, ánh mắt của anh ta đã có thể đủ để giết chết cô vài trăm lần.

“Đột nhiên cảm thấy nơi này có chút âm ỉ, nếu em không tính cầm miệng ngừng nói, thì tôi đành phải lựa chọn cách rời đi.”

Mấy câu anh vô tình nói, nhất thời làm cho Lương Tiểu Mạt ngã vào vực sâu vạn trượng.

“Mặt khác, tôi không phải một người đặc biệt chiều cố khách, nếu em nhất định phải biến nơi này thành chỗ tạm thời tránh nạn, một tháng, đây là kỳ hạn lớn nhất tôi có thể đặt ra.”

Cô giương miệng, thiên ngôn vạn ngữ định nói ra liền biết mất không thấy dấu vết, giờ phút này việc duy nhất cô có thể làm chỉ có trở mắt nhìn thân ảnh thon dài cao lớn kia, chậm rãi đi ra khỏi tầm mắt của mình.

Đến lúc đã tiến thẳng đến thư phòng xem, cô mới đột nhiên khôi phục lý trí.

Phản ứng đầu tiên của Lương Tiểu Mạt là đột nhiên có loại dự cảm muốn giết người, có ai hảo tâm nói cho cô biết, phải như thế nào mới có thể giết người mà không phạm pháp?

Trong hai mươi bảy năm, cuộc đời cô đều mưa thuận gió hoà, hai mươi bảy năm sau khi cô mặt dày mày dạn yêu cầu cùng ở với Quý Triết Nam, cô rốt cục đã hiểu được đến một chuyện thật đáng sợ, thì ra là cô đã..... Bị người ta vô cùng chán ghét.

Vô luận cô có cố gắng khiến anh ta chú ý như thế nào, cũng chỉ đối lấy được sự lãnh đạm cùng coi thường của anh ta.

Ngay cả khi cô đã làm đồ ăn, pha trà, nấu cà phê, anh ta cũng chưa bao giờ tốt bụng nhắm nháp qua thử.

Điều này làm cho cô không khỏi bắt đầu đoán, cô giống như bánh mật bị dính niêm phong vậy, liệu có phải anh ta sợ cô làm ảnh hưởng đến chuyện tình yêu mới của mình không?

Trác Tĩnh Nhã nói Tô Lệ Nhi kia là một người mẫu thường xuyên chụp quảng cáo cho các mẫu trang sức mới ra, người đàn bà này vừa xinh đẹp lại có thủ đoạn, đối với chồng hay bạn trai của người khác luôn cảm thấy hứng thú.

Cho nên sau khi đoạt được bạn trai của Tĩnh Nhã – Thomas, lại lập tức chuyển dời mục tiêu đến Quý Triết Nam.

Hơn nữa lần trước ở ‘quán cà phê Đến đây đi đến đây đi’ (giống kiểu nói Gì gì ấy ík), cô cũng tận mắt thấy Quý Triết Nam cùng sống đôi với cô nàng Tô Lệ Nhi kia.

Chẳng lẽ hai người thật sự đang yêu nhau? Cô đột nhiên bám vào đây như vậy, quấy rầy đôi gian phu huyễn phụ kia..... Oái, thì ra là do cô phá hỏng tuần nam mỹ nữ hảo sự nên Quý Triết Nam mới chán ghét sự xuất hiện của cô như thế?

Kỳ thật nếu Quý Triết Nam thật sự đã có ý trung nhân trong lòng, chỉ cần anh nói một tiếng, cô đương nhiên đi ra ngoài trả lại vị trí Quý phu nhân cho anh vô điều kiện.

Nhưng hiện tại lại là như thế nào?

Người đàn ông kia cả ngày hé ra biểu tình lạnh như băng, khuôn mặt tuấn tú không hề tức giận, mặc cho cô chủ động lấy lòng như thế nào, anh cũng không thêm để ý tới, cô còn có biện pháp nào đây?

Sớm biết rằng câu dẫn Quý Triết Nam khó khăn như vậy, lúc trước cô sẽ không vì tư dục của bản thân tự mang tội vào mình.

“À Tô Lệ Nhi kia không phải người tốt, nếu cậu thực sự yêu thương chồng của mình, tớ khuyên cậu tốt nhất là hãy xuất hết chiêu thức của mình để giải cứu anh ta thoát khỏi lòng bàn tay con tiện nhân kia.”

Chạng vạng ngày hôm qua, cô cùng Trác Tĩnh Nhã nói chuyện trên di động, bạn tốt ở đầu kia điện thoại lớn tiếng nguyên rủa Tô Lệ Nhi, liên tục liệt kê những chuyện bất lương của ả.

“Tóm lại cậu nhất định phải khiến Tô Lệ Nhi kia bại trận, nhớ kỹ nha, là bại trận, nếu không bốn tiểu thư đây cả đời coi thường cậu.”

Sau đó bạn tốt của cô cúp máy điện thoại uy hiếp vô tình.

Hôm nay là cuối tuần, cô đoán chắc Quý Triết Nam cũng không cần rời nhà đi làm, vì thế hoàn thành bữa sáng xong liền cầm một ly sữa nóng, mở cửa hắt thư phòng anh mang vào.

Quả nhiên, tên cuồng công tác này đã rửa mặt chải đầu xong, ngồi ở trong thư phòng phê duyệt văn kiện.

Càng nghĩ, cô vẫn quyết định áp dụng chính sách dụ dỗ.

Cô không tin nhan sắc của mình từ trước tới giờ không cảm động được anh, tuy rằng cô chỉ có thời gian một tháng, nhưng đối với cô mà nói là quá đủ rồi.

Sự xuất hiện của cô có chút ngoài ý muốn của Quý Triết Nam, anh đang ngồi ở ghế da lật xem hồ sơ, nhìn thấy có người đẩy cửa vào, trên gương mặt xinh đẹp còn lộ rõ vẻ thiện ý mỉm cười.

Từ lúc Lương Tiểu Mạt không biết xấu hổ bám trụ tại nhà anh đến bây giờ đã được gần một tuần, anh nghĩ chỉ cần lạnh lùng chống đỡ, không để ý đến sự tồn tại của cô, cô sẽ thức thời một chút, cuốn gói rút đi.

Không thể hiểu được người phụ nữ không biết xấu hổ này, ngược lại còn ngày càng không biết phân biệt trên dưới ý đồ làm nhiều loạn cuộc sống của anh.

Nhìn đến nơi cô đứng, tâm tình của anh trở nên uể oải, không gian riêng bị xâm nhập khiến anh có chút cảm giác hờn giận, nhin không được nhú mày. “Có chuyện gì?”

“Anh chưa ăn bữa sáng, như vậy không tốt đối với dạ dày, cho nên em pha riêng cho anh một ly sữa nóng, còn làm một phần sandwich.....”

Nhìn cô chậm rãi đi đến chỗ mình, mặt anh không khỏi nhăn mày càng sâu. “Tôi không uống sữa!”

“Khó trách giấc ngủ bình thường của anh kém như vậy, sữa có tác dụng hỗ trợ giấc ngủ, mỗi ngày uống một ly, chẳng những có thể bảo trì thể lực, mà còn giúp thả lỏng tinh thần, cho nên từ hôm nay trở đi, mặc kệ anh có không thích bao nhiêu, anh cũng phải nếm thử mới được.”

Đồng hồ báo thức sinh lý của người đàn ông này thực không bình thường, ngủ trễ dậy sớm, nửa đêm cô thường xuyên đối bụng đến phòng bếp tìm đồ ăn, vẫn còn nhìn thấy đèn sáng choang trong thư phòng.

Có mấy lần cô cố ý vụng trộm quan sát anh, phát hiện mỗi ngày anh ngủ cơ hồ không vượt qua bốn giờ.

Còn có một lần, cô nhìn lén qua khe cửa, phát hiện tư thế ngủ của anh tồi tệ cực kỳ, nằm úp vào bàn làm việc, chỉ vì tiếng bước chân rất nhỏ của cô mà anh rất nhanh sợ hãi tỉnh giấc, tìm hiểu nơi âm thanh phát ra.

Loại tinh thần luôn khẩn trương đề cao cảnh giác này làm cho cô thực muốn biết, những năm gần đây, anh ta đã sống sót như thế nào.

Quý Triết Nam nghe được cô nói như vậy, đột nhiên đầu báo lên một trận kinh hãi, toàn thân nhất thời tản ra hơi thở nguy hiểm khác thường.

Không biết bắt đầu từ khi nào, giấc ngủ của anh đã kém đến mức ngay cả chính mình cũng không có biện pháp nào không chế.

Vô luận anh ngủ say như thế nào, chỉ cần có một tia động tĩnh, anh sẽ lập tức bừng tỉnh, mà một khi tỉnh lại, trong một khoảng thời gian ngắn sẽ không thể nào đi lại vào giấc ngủ.

Anh từng vì thế mà gặp qua rất nhiều giới bác sĩ tâm lý chuyên nghiệp nổi tiếng, bác sĩ giải thích là, từ nhỏ anh đã bị cha mẹ bồi dưỡng trở thành người thừa kế, mười phần phải vẹn mười, loại áp lực vô hình này tạo thành gánh nặng tâm lý nghiêm trọng cho anh.

Dưới loại áp lực này, tinh thần anh không thể thả lỏng được, hơn nữa mỗi ngày thân ở thương trường lừa gạt người ta, lâu ngày hình thành tâm ma.

Cũng chính loại tâm ma này làm cho cuộc sống của anh lâm vào tuyệt vọng, chẳng qua thân là con trưởng cùng người thừa kế gia tộc song chính thân phận đó khiến anh không thể trốn tránh trách nhiệm trên người.

Thời gian lâu sau, lại ảnh hưởng tới cả giấc ngủ của anh.

Anh đã tìm rất nhiều bác sĩ nổi danh quốc tế trị liệu chứng mất ngủ ình, có một lần anh thậm chí còn ỷ lại vào loại thuốc mới có thể giúp anh đi vào giấc ngủ.

Thực ra chính bản thân anh cũng thập phần rõ ràng, ỷ lại quá độ vào thuốc có hậu quả vô cùng nghiêm trọng, cho nên một năm trước, anh đã bị đình chỉ dùng thuốc, phải tiếp tục chịu đựng chứng mất ngủ quấy nhiễu cuộc sống của mình.

Không nghĩ tới bí mật bị anh che dấu rất khá này, lại bị Lương Tiểu Mạt vừa mới tiến vào nhà không lâu phát hiện, loại cảm giác bị người ta biết rõ nhược điểm này thực sự rất kém cỏi.

Phòng này là không gian riêng của anh, anh tuyệt đối không cho phép sinh vật ngoại giới gì xâm nhập, mặc kệ cô gái này có phải là vợ của anh hay không, anh đều phải dùng hết sức lực trục xuất cô.

Nghĩ đến đây, khuôn mặt tuần tú vốn lạnh lẽo càng âm u đi vài phần, khẩu khí đông cứng nói: “Em là khách tạm trọ ở đây, tôi không hy vọng em đột nhiên xuất hiện, ảnh hưởng tới thói quen sống của tôi từ trước tới nay, còn nữa, lúc tôi làm việc, ghét nhất là bị quấy rầy, nếu em không còn việc gì khác, mời em đi ra ngoài.”

Loại cự tuyệt này cộng thêm ngữ khí lãnh đạm vạn phần, làm Lương Tiểu Mạt thực sự bị tổn thương, cô nhìn chăm chăm vào anh ta, nóng mặt tiến đến, thật muốn đánh vào mũi anh ta một phát giống như phạt trẻ hư.

Rất muốn tiếp tục duy trì hình tượng thực nữ hiền lương, nhưng cô không thể khống chế được khuôn mặt tươi cười, chịu không nổi chậm rãi đứng lên, cau mày, nhìn vẻ mặt mệt mỏi rõ ràng của anh, lại vẫn liều mạng làm việc, nhịn không được nói: “Nếu em nhớ không lầm lời nói của anh lúc nãy, hình như hôm nay là cuối tuần, cuối tuần cũng muốn làm việc sao?”

“Ai quy định cuối tuần không thể làm việc?” Anh trả lời lại một cách mỉa mai.

“Bộ dáng của anh ngược lại nói cho em biết, thứ anh cần nhất hiện giờ là sự nghỉ ngơi.”

Đôi mắt thâm quầng rõ ràng nói cho cô biết ngày hôm qua anh ta lại thức trắng cả đêm không ngủ.

“Lương Tiểu Mạt, em không biết là mình quản nhiều việc lắm sao?”

“Em chỉ đưa ra đề nghị từ lương tâm.”

“Tôi rất cảm kích, bây giờ em có thể đi ra ngoài được chưa?”

Lương Tiểu Mạt cho tới bây giờ chưa từng gặp qua loại người không biết phân biệt phải trái nào như vậy, cô bắt đầu hối hận vì sao lúc trước lại đáp ứng diễn trò gả cho anh ta.

Rõ ràng là cô có ý tốt, nhưng anh ta chẳng những không cảm kích, ngược lại còn dùng lời lẽ ngoan độc đối đáp với cô.

Không khách khí dùng sức đem ly sữa nóng cùng sandwich đặt mạnh lên bàn, nói giọng mang chút buồn bực: “Thân thể là của anh, khỏe mạnh hay không là từ anh, anh muốn ăn thì ăn, không muốn ăn thì bỏ lại, không quấy rầy anh làm việc nữa, gặp sau!” Thở phì phì nói xong, cô cũng không thèm quản xem anh có nghe hay không, liền xoay người bước ra khỏi phòng.

Cánh cửa đóng sập một tiếng, ánh mắt Quý Triết Nam chậm rãi di chuyển từ phía cửa về đồng văn kiện trên bàn, mặc dù anh đang nhìn chăm chăm vào số văn kiện ấy nhưng trong đầu lại đang cảm tưởng về cảnh Lương Tiểu Mật đá cửa lúc nãy, biểu tình phẫn nộ kia lưu lại cho anh một ấn tượng vô cùng đặc biệt.

Ít nhất ở trong trí nhớ của anh, cô nàng kia luôn luôn cố hết sức lấy lòng, nịnh nọt anh.

Tuy rằng anh cũng đang tốt cùng muốn biết mục đích tiếp cận anh của cô là gì, nhưng đây vẫn là lần đầu tiên anh nhìn thấy bộ dáng tức giận của cô.

Vì sao cô lại quan tâm anh như vậy? Lúc trước cuộc sống của hai bọn họ rõ ràng là nước sông không phạm nước giếng, vì sao cô đột nhiên xuất hiện trong cuộc sống của anh? Có thật là vì muốn tránh né mấy tên côn đồ mà cô đã từng uy hiếp kia không?

Bất tri bất giác, tâm tư Quý Triết Nam đã bị cô chiếm lĩnh, muốn biết động cơ của cô, suy nghĩ cẩn thận về mục đích của cô, vì sao người con gái bản tính lười biếng này lại dốc nhiều sức lực cho anh đến vậy, anh căn bản không thể phỏng đoán được lòng của phụ nữ.

Cũng không biết đã trải qua bao lâu, bụng anh bỗng truyền đến một trận âm thanh rất đáng xấu hổ, vừa ngược mắt lên đã nhìn thấy ly sữa nóng nguy hiểm kia, cùng với chiếc sandwich trắng noãn thoát nhìn thật ngon miệng kia, cho dù anh không ngừng cảnh cáo chính mình trong lòng, sandwich rất có khả năng đã bị cô nàng kỳ quái kia hạ độc, nhưng anh vẫn không thể khống chế bỏ nó vào miệng. [*Vanila: Ly sữa “nguy hiểm”???~ =.”]

Khoan? Tay nghề của cô gái này..... Hình như có chút vượt quá tưởng tượng của anh.

Mà lúc này Quý Triết Nam dù thế nào cũng không nghĩ tới, cô gái vừa mới đá cửa đi ra kia, cư nhiên nghĩ ra những kế sách không tưởng, đường hoàng quấy nhiễu cuộc sống vốn dĩ rất trầm lặng của anh.

Tinh thần Quý Triết Nam gần đây thực không tốt, cho tới nay chứng mất ngủ đầu đầu đã khiến cho anh rất khổ sở rồi, về nhà lại còn phải đối mặt với Lương Tiểu Mật – người đột nhiên xông vào thế giới của anh nữa.

Điều anh muốn làm nhất chính là bóp nát cô, sau đó ném vào Thái Bình Dương làm mồi cho cá mập. [*Vanila: A này đã man quá, từ nay ta cách soái ca lạnh lùng :-s]

Cô giống y như con vi khuẩn, khiến cho cuộc sống của anh trở nên hồng bét, gần đây càng thêm kiêu ngạo, còn có ý đồ thay đổi thói quen sống của anh.

Chẳng lẽ cô chưa từng nghe qua câu “Cái gì cũng có chừng mực của nó” sao?

Tối gần giữa trưa, Quý Triết Nam vừa đi công tác buổi sáng, vừa nhắm mắt cố gắng xoa dịu cơn đau nhẹ trên trán, vừa hồi tưởng lại những việc phát sinh đối với anh gần đây–

Buổi sáng vừa đứng lên đã bị cô bắt phải ăn bữa sáng, nếu anh không ăn thì sẽ bị cô châm chọc, khiêu khích, cười anh sợ cô hạ độc.

Đến buổi tối, anh thường giống như hàng ngày vào thư phòng làm việc, kết quả lại bị cô điều chỉnh âm thanh tivi tại phòng khác lên đến mức lớn nhất, sắp tâm tính kẻ khiến cho anh không thể làm việc tử tế được.

Vì sao cuộc sống của anh lại nhất định phải bị người phụ nữ này chiếm lĩnh? Chẳng lẽ không thể giống như trước gặp nhau coi như không thấy được sao?

Nhưng là khi anh hung tợn muốn trục xuất cô ra khỏi nhà, cô lại bày ra biểu tình đáng thương cười hề hề, nói với anh: “Tốt xấu gì chúng ta cũng có thể được coi như là thanh mai trúc mã, có hôn ước từ nhỏ, anh thật sự nhẫn tâm đuổi em đi, buộc em phải một mình đối mặt với những tên côn đồ uy hiếp em sao?”

Lời nói của cô thật sự làm anh kinh ngạc!

Hôn ước từ nhỏ thì anh không có ý kiến, nhưng nói họ là thanh mai trúc mã có phải quá khoa trương hay không?

Ở trong trí nhớ của anh, nhiều lắm cũng chỉ ngẫu nhiên gặp cô tại những buổi hội họp của ba mẹ hai bên, ấn tượng đối với cô mà nói cũng chỉ là một cô bé tóc ngắn như con trai mà thôi.

Hai người trải qua quá trình trưởng thành bất đồng, hoàn cảnh cuộc sống bất đồng, ngay cả hứng thú tối thiểu cũng không giống nhau.

Càng không có chút kinh nghiệm chơi đùa cùng nhau, sau này cho dù cô đã lớn lên, đối với loại con gái như cô, anh cũng hoàn toàn không tiếp cận quá mức.

Nếu không phải vì nể cô là con gái của bậc tiền bối thì anh đã đá cô ra khỏi nhà từ lâu rồi, chứ không như bây giờ, tự mình vác phải mối phiền toái lớn như vậy về nhà.

Lúc trước anh cho cô nàng kỳ hạn 1 tháng, tính ra chỉ còn có mười hai ngày, chỉ cần nhịn nhục chịu đựng người phụ nữ kia mười hai ngày nữa thôi là anh có thể được giải thoát rồi.

Thời gian cơm trưa đến rất nhanh, nhà ăn cho nhân viên của công ty được chia thành ba cấp bậc, nhân viên bình thường, chủ quản bậc trung (quản lý, trưởng nhóm, trưởng phòng...) cùng với chủ quản tầng lớp cao (phó giám đốc, giám đốc...), đều có khu vực dùng cơm riêng.

Khi Quý Triết Nam đang bước ra từ thang máy chuyên dụng, chuẩn bị hướng tới nhà ăn của mình, nhưng lại nhìn thấy một cảnh tượng mà anh nằm mơ cũng không nghĩ tới –

Cô gái kia đang mặc đồng phục của nhân viên tập đoàn Quý thị trên người, dáng người cao gầy, mái đầu xinh đẹp cắt tóc ngắn gọn gàng, phù hiệu trước ngực chứng minh rõ cô là nhân viên chính thức, đang nói nói cười cười âm ỉ cùng đồng nghiệp bên cạnh, cô gái đó — vì sao càng nhìn càng thấy quen mắt?

Khi đám người kia dần dần hướng về phía anh, anh rốt cục cũng thấy rõ diện mạo của đối phương.

Lương Tiểu Mạt?! Làm sao cô có thể xuất hiện ở trong này?!

“Tổng tài!”

Một tiếng thăm hỏi ân cần vang lên bên tai, tầm mắt anh lập tức thủy chung dừng lại ở trên mặt Lương Tiểu Mạt.

Giờ phút này không khí đột nhiên trở nên có chút quỷ dị.

Tuy biết rằng thời gian cơm trưa, thỉnh thoảng có thể nhìn thấy thân ảnh đại lão bản một cách ngẫu nhiên, nhưng đối với những người con gái đang đứng ở vị trí chót của nhân viên làm công này mà nói, có thể nhìn thấy đại lão bản được hơn mười giây đã là một vinh hạnh vô cùng to lớn.

Nhưng hôm nay chẳng những lão bản cứ nhìn chăm chăm vào bên này, hơn nữa đôi mắt bình thường luôn sắc bén khiến người ta thấy sợ hãi, thế mà giờ đây còn có vài tia kinh ngạc cùng quỷ dị.

Mà Lương Tiểu Mạt lại biểu hiện hết sức tự nhiên, cô chủ động hướng Quý Triết Nam cúi đầu chín mươi độ, còn thấp phần cung kính hô một tiếng, “Tổng tài!”

Biểu tình, thái độ cung kính, mặc cho là ai cũng không thể tìm ra chỗ nào không thích hợp.

Khi cô ngẩng đầu lên, tầm mắt vô tình (hoặc cố ý) chạm phải Quý Triết Nam, còn thật nghịch ngợm nháy mắt một cái với anh.

Lần trước sau khi bị anh đuổi, Lương Tiểu Mạt liền rất nhanh nghĩ đối sách mới, bởi vì ngày hôm đó vừa vặn lúc cô đang đọc báo thì nhìn thấy quảng cáo thông báo tuyển dụng nhân viên của tập đoàn Quý thị.

Phòng kế hoạch đang thông báo tuyển dụng nhân viên có kinh nghiệm kế hoạch, cô có đầy đủ các điều kiện, thuận buồm xuôi gió nhận lời mời chức vị mới.

Nếu tên Quý Triết Nam này không chịu cho cô cơ hội tiếp cận ở nhà, cô đành phải chuyển dời chiến trường đến địa phương nơi anh ta công tác vậy.

May mắn năm đó hiệp nghị kết hôn của cô và Quý Triết Nam đã quyết định, không mở tiệc rượu mừng, trừ bỏ cha mẹ hai bên thì không hề mời bạn bè và người quen.

Tuy rằng Quý lão gia và Quý phu nhân khi đó hung hăng răn dạy hai người, nhưng lúc này cô lại cảm thấy thật may mắn, bằng không cô sẽ là phu nhân của tổng tài tập đoàn Quý thị, nào có khả năng trà trộn vào đám đường chức vụ.

Quý Triết Nam rất nhanh từ trong kinh ngạc phục hồi lại tinh thần, anh nhìn về phía quản lý phòng kế hoạch, giọng nói lạnh lùng: “Nhân viên này bắt đầu vào công ty từ khi nào, vì sao từ trước cho tới bây giờ tôi vẫn chưa từng thấy qua?”

Công ty có nhiều nhân viên như vậy, chưa gặp qua đương nhiên là rất bình thường, tuy nhiên người ta là lão đại của công ty, cho dù câu hỏi này thật không có đạo lý, cũng không một người nào dám cãi lại.

Quản lý phòng kế hoạch bình thường căn bản không có nhiều cơ hội nói chuyện với lão bản lắm, lúc này nghe được anh hỏi như vậy liền không ngừng nói: “Cô ấy tên Lương Tiểu Mạt, đã công tác ở phòng kế hoạch được nửa tháng, năng lực làm việc rất tuyệt vời, mới đi làm chưa được vài ngày đã đưa ra rất nhiều có đề nghị ý kiến có ích.”

Thân là quản lý phòng kế hoạch, cô cũng chỉ dám ăn ngay nói thật, hơn nữa không thể phủ nhận cô thật sự rất coi trọng năng lực của Lương Tiểu Mạt.

Quý Triết Nam dừng ánh mắt lạnh như băng lại ở trên mặt Lương Tiểu Mạt đánh giá một lát, tuy rằng biết rõ là cô nhất định cố ý, nhưng nơi này là công ty, anh không hy vọng quan hệ giữa bọn họ bị sáng tỏ, chỉ có thể lạnh lùng liếc cô một cái, vẻ mặt không chút thay đổi rồi xoay người rời đi.

Vài nhân viên nhỏ trong phòng kế hoạch thấy đại lão bản đã đi khuất, vội vàng vỗ vỗ ngực, bình phục lại cảm xúc kinh hách vừa phải chịu đựng một chút, thở hắt ra một tiếng.

“Tuy tổng tài là một soái ca hiếm có, nhưng mỗi lần tiếp cận anh ấy, tim của tôi đã không tự chủ được đình chỉ đập, anh ta làm cho người bình thường có cảm giác rất bị áp bách.”

Nhìn thân ảnh cao lớn của anh dần dần đi xa, Lương Tiểu Mạt lộ rõ ý cười ra ngoài mặt, “Làm không tốt là ngoài mạnh trong yếu đó!”

Đến thời gian tan tầm, ở bãi đỗ xe, Lương Tiểu Mạt vừa sải bước dắt chiếc xe máy Harley chuẩn bị về nhà thì bỗng nghe được một trận âm thanh chói tai từ phía sau truyền đến.

Quay đầu nhìn lại, một chiếc xe thể thao Porsche đen bóng, người chủ xe cũng toàn thân mặc một màu đen, anh tuấn mà mị hoặc, vẻ mặt của anh ta cũng giống vậy, lãnh khốc khiến người ta khó có thể tiếp cận.

Anh chạy xe đến bên người cô, trầm giọng nói: “Tuy rằng tôi không biết em tới đây làm rồi cuộc là có mục đích gì, nhưng tôi muốn cảnh cáo em, tôi không hy vọng công ty có bất cứ kẻ nào biết quan hệ giữa chúng ta.”

Lạnh lẽo nói xong, cũng không thèm để ý xem Lương Tiểu Mạt có phản ứng gì, anh liền dùng sức giẫm mạnh lên chân ga, nhanh chóng rời đi.

Lương Tiểu Mạt ngồi trên xe máy Harley, trong bãi đỗ xe tối mịt, tư thế ung dung dùng ngón trỏ cùng ngón cái xoa xoa cằm chính mình, nhìn bóng xe xa xa đã sớm biến mất, không khỏi có ý cười.

Quý Triết Nam, mặc kệ anh có nói như thế nào, bốn tiểu thư lần này đột nhiên xuất hiện, rốt cục cũng làm cho trận tuyến của rối loạn được rồi!

3. Chương 3

Cá tính phóng khoáng rộng lượng của Lương Tiểu Mạt, cộng thêm khả năng hoà đồng rất nhanh, hơn nữa cô hiểu biết rất nhiều về các loại cổ phiếu, cùng kinh nghiệm đầu tư nhiều năm qua, thế nên chỉ cần có Lương Tiểu Mạt, cổ phiếu giá thấp bỗng lên cao, lãi suất không tương. Từ đó, cô được đặt danh hiệu là “Nữ cổ thần”. (Nữ thần cổ phiếu)

Không thể hiểu nổi vì sao Lương Tiểu Mạt có thể thăng tiến nhanh như thế, đang từ phòng kế hoạch mở rộng lên đến bộ quảng cáo, bộ tài vụ thậm chí đã đến bộ thư ký.

Ngay cả người trợ lý đoàn thua Quý Triết Nam đúng một phiếu, được mọi người gọi là Tinh anh (k hủ lúm, chắc là cao siêu), cũng cảm thấy tò mò không thôi về cô.

Gần đây nhóm cao tầng của tập đoàn Quý thị bận rộn một cách dị thường, nghe nói tập đoàn Will ở Mỹ muốn cùng hợp tác một dự án trọng điểm hạng nhất với công ty nên từ quản lý đến nhân viên, gần như ngày nào cũng khẩn trương họp bàn để nghị quyết.

Cho nên Quý Triết Nam tạm thời không có thời gian để ý tới ảnh hưởng mà Lương Tiểu Mạt mang đến, chờ anh hoàn thành case lớn này rồi sẽ có biện pháp xử lý vấn đề do cô gây ra.

Nick Eidson là Tam công tử tập đoàn Will, lần này anh ta là đại biểu đến Đài Loan tiến hành hiệp đàm buôn bán cùng công ty Quý thị.

Người đàn ông tóc vàng mắt xanh này anh tuấn cao ngất, sóng vai cùng đi với Quý Triết Nam, cũng nhận được ánh mắt ngưỡng mộ của không ít nhân viên nữ.

“Nhẽ ra vụ này là do anh hai tôi phụ trách, nhưng do cách đây không lâu anh ấy bị tai nạn xe ở Newyork, giờ còn phải tĩnh dưỡng, cho nên lần này cha đã phải tôi đến phụ trách bàn bạc.” Nick vốn thích nói nhiều bắt đầu thao thao bất tuyệt, “Thực ra, tôi cũng rất có hứng thú với văn hoá Trung Quốc, thời đại học đã từng cùng bạn học đi thăm cố cung Bắc Kinh, trải qua lần đó, tôi thực sự cảm nhận được nền văn hoá cổ đại Trung Quốc uy nghiêm biết bao, người thường không thể xâm phạm được.”

Anh ta nói tiếng Trung rất ngắc ngứ, bập bõm, cuối cùng mới phát hiện ra năng lực tiếng Trung của mình thật sự hữu hạn, bất đắc dĩ đành phải nói lại một lần nữa bằng tiếng Anh.

Quý Triết Nam cũng đáp lại bằng tiếng Anh Oxford lưu loát, đối với người lãnh đạo một xí nghiệp lớn như vậy, từ nhỏ đã bị bồi dưỡng để trở thành người thừa kế, phải thuần thục ít nhất sáu ngôn ngữ nước ngoài.

Đây là lần đầu tiên anh tiếp xúc với tập đoàn Will, đối với nhân vật Nick này, anh đã sai thuộc hạ tìm hiểu trước một chút, biết được anh ta nghiên cứu rất nhiều về văn hóa và lịch sử phương Đông.

Đáng tiếc Quý Triết Nam luôn luôn ít lời thiếu ngữ, mặc kệ Nick ba hoa chích choè nói một mình, anh cũng chỉ lễ phép gật đầu, thỉnh thoảng đáp lại vài tiếng đơn giản.

Đúng lúc Quý Triết Nam đang ở trong thang máy riêng chuẩn bị đi lên, trong nháy mắt, cách đó không xa vang lên một tiếng hô to, “Chờ một chút –”

Hai nhân vật lớn quay đầu lại cùng một lúc, nhìn thấy một nhân viên nữ tóc ngắn, trong tay cầm một chiếc bóp da dành cho đàn ông đang chậm chậm chạy đến, khi đã thấy rõ gương mặt đối phương, Quý Triết Nam không khỏi nhanh chóng nhả mặt lại.

Lương Tiểu Mạt?

Vất vả lắm mới chạy đến trước thang máy, chỉ thiếu chút nữa là chiếc cửa sắt đã đóng lại, cô thông dong đi vào, trên gương mặt xinh đẹp khẽ nở nụ cười, tay phải giữ chiếc bóp da nam lên cao, quơ quơ trước mặt Nick.

Cô mở miệng, nói những câu Tiếng Anh lưu loát nghe rất êm tai, “Tiên sinh, anh có cảm thấy thứ này rất quen mắt hay không?”

Nick nao nao nhìn chiếc bóp da, lập tức sờ sờ túi của chính mình, mới bừng tỉnh ra, nói: “Đó là ví tiền của tôi.”

Cô cười cười, đem bóp da vớt cho hắn, “Đón lấy!”

Nick vội vàng đón lấy, lại bị rung động bởi thứ tiếng Anh lưu loát mỹ thực của đối phương, tuy rằng cũng rất sung sướng khi nghe được thứ tiếng Anh Oxford thành thực của Quý Triết Nam, nhưng khi anh nghe được thứ tiếng Anh mỉa mai này, lại đột nhiên nảy sinh một cảm giác thân thiết với Lương Tiểu Mạt.

Lúc này, Lương Tiểu Mạt mới quay sang Quý Triết Nam hành lễ, “Tổng tài hảo.”

Quý Triết Nam mặt vô cảm liếc cô một cái, rất muốn trực tiếp đá cô ra khỏi thang máy, thật đáng tiếc thang máy đang bắt đầu chậm rãi đi lên rồi.

Nick có chút bất ngờ, trêu ghẹo nói: “Quý tổng tài, không nghĩ tới trong công ty của anh lại có nhân viên nữ nói được tiếng Anh lưu loát như vậy, mặt khác.....” Anh lắc lắc chiếc bóp da trong tay trước mặt Lương Tiểu Mạt, “Cám ơn cô đã không nhặt của rơi, đánh mất tiền là sự việc nhỏ, nhưng bên trong ví có một thứ rất quan trọng, đó là vật kỷ niệm mà một người bằng hữu Trung Quốc tặng cho tôi.”

Nói xong, anh lấy ra một chuỗi đồng tiền từ trong chiếc bóp, đồng tiền lục mai được một sợi dây tơ đỏ đan lại, bên dưới còn kết lại thành một biểu tượng rất Trung Quốc.

Lương Tiểu Mạt cười, đánh giá trong chớp lát, “Đây là tiền cổ thời Lục đế, nghe nói nếu mang theo tùy thân, chẳng những có thể trừ tà trị hung, còn có thể đem lại tài vận vô hạn.”

“Hả? Cô biết những điều này?!” Biểu tình Nick khiếp sợ.

Lương Tiểu Mạt buồn cười gật gật đầu, “Ba tôi mẹ đều là các nhà khảo cổ học, hàng năm đều phải đi đến những địa phương khác nhau để tiến hành công trình khảo cổ vĩ đại của bọn họ, tôi từ nhỏ đã mưa dầm thấm dất, làm sao có thể không biết ý nghĩa của tiền cổ Lục đế.”

Thấy vẻ mặt hưng phấn bừng bừng của Nick, cô hoàn toàn xem nhẹ biểu tình Quý Triết Nam đang ngày càng khó coi, bắt đầu bàn luận tứ phía cùng Nick trong thang máy.

“Tôi nói với anh nha, loại tiền cổ này nhà tôi có tới vài hộp, đều là do ba mẹ tôi lấy về được khi khai quật mộ, tôi còn nghe nói loại tiền cổ này linh tính rất mạnh, nếu đeo quá lâu, thật ra không đem lại may mắn đâu.....”

“Là như thế nào là như thế nào, cô mau giảng cho tôi nghe.”

Nick cùng Lương Tiểu Mạt đã không còn nhận thức được gì, cứ nhiên cứ như vậy lú lo trước mặt Quý đại tổng tài, không kiêng nể gì cùng nhau đứng tán gẫu.

Đến khi thang máy đã lên đến tầng cao nhất – thuộc khu vực của tổng tài, Lương Tiểu Mạt đã trở thành tri kỷ của Nick, anh kích động nắm lấy tay cô, không ngừng hỏi đông hỏi tây.

Mà Lương Tiểu Mạt cũng không hề có ý muốn rời đi, thậm chí trực tiếp xem nhẹ Quý Triết Nam đang dùng ánh mắt nguy hiểm muốn đuổi cô, cứ như vậy đi theo hai người đàn ông anh tuấn cao lớn như nhau này hướng tới văn phòng tổng tài.

Người thư ký đang chờ ở cửa văn phòng, khiếp sợ nhìn màn kịch kỳ dị như vậy, đưa ba người tiến vào văn phòng, chiếc cửa đóng lại trong nháy mắt, cô ta chỉ biết chạy về, trở lại chỗ ngồi, vụng trộm mở msn ra, bắt đầu loan truyền tin tức.

Rất nhanh, Lương Tiểu Mạt đã được tổng tài thưởng thức, trực tiếp vượt cấp đi vào văn phòng tổng tài, chuyện này được truyền bá trong khắp công ty với tốc độ Lôi Điện.

Mà Lương Tiểu Mạt hoàn toàn không biết bên ngoài đang phát sinh chuyện gì, rất tự nhiên xưng huynh gọi đệ với Nick, đàm đạo về văn hóa cổ của Trung Quốc.

Đại khái hai người đều trời sinh cái tính nói nhiều, một câu đông một câu tây, tự nhiên từ văn hóa cổ Trung Quốc nhảy sang thời sự hiện nay, tiếp theo lại bàn đến cổ phiếu kinh tế.

Đây là lần đầu tiên Quý Triết Nam nghe được Lương Tiểu Mạt giải thích và ngôn luận đối với cổ phiếu thị trường.

Lúc trước người trợ lý ngẫu nhiên khen rằng Lương Tiểu Mạt là một thiên tài cổ phiếu, đối với việc mua cổ phiếu gần như bách phát bách trúng.

Anh nhớ rõ sau khi nghe xong lúc đó đã lạnh lùng cười, căn bản khinh thường cô.

Cho đến khi hôm nay anh chính tai nghe được Lương Tiểu Mạt cùng Nick đàm đạo về cổ phiếu, anh đột nhiên kinh hãi phát hiện ra, có lẽ cái nhìn của mình đối với cô trước kia là sai.

Bởi vì mỗi lời mỗi câu của Lương Tiểu Mạt, lọt vào tai anh, đều là châu ngọc quý báu.

Cô chẳng những phân tích tình thế kinh tế gọn gàng ngăn nắp, mà còn nghiên cứu tính toán khởi đầu và độ phát triển của mỗi loại cổ phiếu một cách thấu đáo triệt để.

Đây là anh lần đầu tiên gần gũi với cô gái này như thế, còn thật sự đánh giá cô, đến tận hôm nay anh mới phát hiện, mình đối với người vợ trên phát luật này, căn bản hoàn toàn không biết bất cứ điều gì.

Hôn ước từ nhỏ của cha mẹ bị anh coi là một trò đùa khôi hài, đến khi bị cha mẹ ép buộc, anh đã từng rất oán hận cái người gọi là vợ này vô cùng.

Chẳng qua ngại cho thân thể người mẹ vài năm trước đột nhiên biến kém, anh không nghĩ đến chuyện phản kháng nữa mà cố gắng động viên người mẹ đang an dưỡng ở nước ngoài kia, bắt buộc dĩ đành phải chịu đáp ứng hôn sự đã định ra từ hai mươi mấy năm trước này.

Về phần Lương Tiểu Mạt, rốt cuộc cô ấy cao, thấp, đẹp, xấu, thông minh hay là ngu ngốc gì đều không liên quan tới anh, anh chỉ phụ trách cấp danh phận cho cô.

Đàm phán hiệp ước ba năm cùng với cha xong, anh liền hoàn toàn xem nhẹ nghĩa vụ này.

Thẳng đến hôm nay, anh mới chính thức dùng con mắt xem xét cô.

Không thể phủ nhận là, cô rất đẹp, đầu tóc cắt ngắn xinh đẹp, lời nói cử chỉ sang sảng hào phóng, rất tự nhiên hấp dẫn ánh mắt những người bên ngoài.

Khi nói chuyện, đôi môi hơi hé, lộ ra chiếc răng nanh trắng nõn, lúc cô cười, hai bên má còn có thể lộ ra hai lúm đồng tiền rất dễ thương.

Thỉnh thoảng khi cô nhú mày, cái miệng hơi hơi chu lại, càng thêm phần nghịch ngợm đáng yêu.

Đến lúc cô kích động, hai mắt tròn tròn mở to, lúc này anh mới phát hiện ánh mắt của cô so với người bình thường sáng và tinh anh hơn hẳn.

Bất tri bất giác, tầm mắt anh cứ như vậy bị nụ cười nhăn mày của cô hấp dẫn, anh vô tình phát hiện, người vợ từ trước tới nay đều bị anh xem nhẹ này, toàn thân đều tản ra một cỗ mị lực có thể mê hoặc tâm can con người.

Ngay cả Nick luôn luôn cao ngạo khinh người, trong ánh mắt băng màu lam cũng bắt đầu lộ ra vẻ mặt của sói hoang [*Vanila: Vàng, nói người ta là sói, thế a là gì???~ =.=].

Điều này làm cho đáy lòng Quý Triết Nam đột nhiên dâng lên một thứ cảm xúc bài xích, hận không thể tìm một miếng vải đen, đem trùm lên ánh hào quang trên người Lương Tiểu Mạt, không cho bất cứ kẻ nào thưởng thức con người tốt đẹp chỉ về mình anh này.

Loại ý tưởng vừa ích kỷ lại bá đạo này đã sinh ra như thế nào vậy?

Gương mặt đang sa sầm lại của anh, Nick nào có để ý, hơn nữa lại còn thoải mái vỗ vỗ vai anh. “Không nghĩ tới quý công ty lại có một nhân viên lợi hại giống như Lương tiểu thư vậy, chẳng những nói tiếng Anh lưu loát, càng rất giỏi đối đầu với vấn đề kinh tế thị trường, phân tích các mặt đều rất cụ thể.....”

“Thôi thôi, Eidson tiên sinh thật sự đã quá khen rồi, tôi bất quá chỉ là một nhân viên nhỏ bé không đáng kể trong tập đoàn Quý thị thôi, trong công ty, nói tới anh minh thần võ, thông minh cơ trí, phải nói đến tổng tài của chúng tôi, nếu không có anh ấy anh minh lãnh đạo, những nhân viên làm công nhỏ bé như chúng tôi đâu còn đường sống.”

Giờ giọng nịnh nọt, được ca ngợi đối với Lương Tiểu Mạt mà nói, căn bản không khác gì hô hấp, rất đơn giản.

Lần này Nick đến Quý thị, tuy rằng mục đích chính là gặp mặt tổng giám đốc, lại bởi vì quan hệ với Lương Tiểu Mạt mà khắc sâu ấn tượng đối với Quý thị.

Ở trong ý tưởng của anh, một công ty mà ngay cả nhân viên bình thường cũng có năng lực tốt đến thế, nói vậy thực lực của Quý thị, các công ty khác được không thể sánh bằng được.

Trước khi đi, anh còn thật sự hàn huyên cùng Quý Triết Nam một chút về công việc và hợp tác, vô ngục cam đoan, đợi anh trở về sai người làm tốt kế hoạch dự án, sẽ gặp Quý thị chính thức hiệp đàm để triển khai hợp tác.

Bàn bạc xong, hai người đang chuẩn bị tiễn Nick rời đi, sao biết được trước khi anh ta đi, còn rất nhiệt tình lưu số điện thoại di động của chính mình vào máy Lương Tiểu Mạt, hy vọng nếu cô rảnh có thể gọi điện thoại cho anh, lại cùng anh tiếp tục tâm sự.

Mà Lương Tiểu Mạt đã nói đến mức miệng lưỡi khô khốc, chờ khách đi xong liền không khách khí tìm đến tủ lạnh trong văn phòng Quý Triết Nam, lấy ra hai bình đồ uống, nhìn thấy anh không hờn giận trừng mắt nhìn mình, cô mỉm cười một chút, thuận tay đã bật nắp một lọ cho anh.

“Đừng dùng loại ánh mắt hung hăng này nhìn em, tốt xấu gì năm phút đồng hồ trước, em cũng đã giúp anh hội đàm thành công một dự án, về công về tư, nhẽ ra anh phải nói lời cảm ơn hay lộ ra vẻ mặt cảm kích em chứ?”

Theo bản năng đón lấy đồ uống cô quăng đến, Quý Triết Nam đặt nó sang một bên, ánh mắt vẫn như trước đánh giá gương mặt mỉm cười cô, đáp án mà anh muốn tìm còn chưa thấy thì đã bị cô làm cho thất thần rồi.

Khó trách cô vào công ty chưa đến một tháng, đại danh đã lan truyền khắp nơi, cô là một sinh vật sáng lạn trời sinh, khi đã tiếp xúc với cô, dù muốn xem nhẹ sự tồn tại của cô cũng không được.

Đột nhiên, một cú đánh mạnh giáng xuống vai anh.

“Khi đang nói chuyện, cho dù anh có chán ghét em, tốt xấu gì cũng nên đáp lại một tiếng chứ.....”

Quý Triết Nam đang quá độ đắm chìm trong suy nghĩ chính mình, đột nhiên bị một cú đánh mạnh như vậy, nói là đau, chứ chẳng nói là bị dọa.

Cái nhú mày ngẩn ngủ đó làm cho Lương Tiểu Mạt lập tức kêu to. “Ê ê, anh đừng sợ chứ? Em cũng không dùng nhiều lực mà, anh đau lắm ư? Nếu rất đau, thì anh hãy nói gì đó, cùng lắm... đánh lại em cũng được.....” Cô cố ý rướn cổ về phía anh, mặt dày mày dạn cười. “Mong anh luyện tiếc người con gái nhu nhược như em, đừng xuống tay, anh phong độ ngồi ngồi như vậy, làm sao có thể động thủ đánh phụ nữ chứ.....”

Lời nói này thiếu chút nữa làm Quý Triết Nam tức chết, anh hoàn toàn không nhìn ra một chút tính chất nhu nhược đặc biệt nào ở trên người cô!

“Bất quá anh cũng thật là, tốt xấu gì em cũng coi như đã giúp anh một đại ân rồi, nghe nói lão bản tập đoàn Will là một tên rất hay xoi mói, muốn thu phục bọn họ thì phải phí công phu một phen mới được, vốn bốn tiểu thư không tính ra mặt, nhưng mặc kệ, dù nói thế nào thì anh cũng là chồng trên danh nghĩa của em.....”

Thấy ánh mắt anh sắc bén, cô lại vội vàng nói: “Đương nhiên, em cũng chỉ có một chút giao tình với tổng tài là anh, nhưng em thề là em chưa từng công bố qua quan hệ vợ chồng của chúng ta.”

Máy hát vừa mở ra, Lương Tiểu Mạt sẽ không ngừng lại lời nói được, đầu tiên là đem năng lực của mình thổi lên một phen, lại thuận tiện cố gắng tranh công ở trước mặt anh.

Ý tứ đại khái là hôm nay nếu không có cô hỗ trợ Quý Triết Nam thì anh đã phải phí nhiều công phu hơn mới có thể thỏa đàm hợp tác thành công dự án với tập đoàn Will.

Cho nên, bất luận thế nào, anh đều đã thành công hơn dự kiến, ít nhất cũng phải mời cô ra ngoài ăn một bữa cơm chứ.

Đáng tiếc sau khi cô đã kêu la thối hư một lúc lâu, Quý Triết Nam là từ đầu tới đuôi vẫn duy trì đúng một biểu tình.

Cuối cùng, Lương Tiểu Mạt rốt cục cũng buông tha không thể tiếp tục giao tiếp với một người như thế, phát phát tay, không nề hà nói: “Quên đi, không mời thì thôi, dù sao em cũng không trông cậy vào anh, nếu không có việc gì nữa, em đi ra ngoài trước.....”

Đến khi cô đã hết lời để nói, xoay người rời đi, lại đột nhiên bị một cổ lực lớn kéo tay về.

“Em muốn ăn cái gì?”

Cô quay đầu nhìn anh, giật mình sửng sốt một hồi lâu, hai mắt mới chậm rãi toả ra một ít ánh sáng vui mừng, há miệng cười nói: “Anh đáp ứng mời em?”

Nụ cười trong nháy mắt của cô khiến đáy lòng Quý Triết Nam không tự chủ được dâng lên một cảm giác thoải mái.

Không biết vì sao, anh phát hiện anh luôn rất chờ mong được nhìn thấy nụ cười sáng lạn của cô.

Khoảng thời gian giữa trưa, hai người đi vào một nhà hàng hải sản cách nhà ăn của công ty không xa.

Lương Tiểu Mạt từ nhỏ đã thích ăn hải sản, lần này lại có khách mời, đương nhiên cô sẽ không khách khí.

Lại nói tiếp, từ lúc kết hôn đến nay đây là lần đầu tiên hai người hẹn hò, ồ..... Tuy rằng bữa cơm này là do cô không biết xấu hổ bắt anh mời, nhưng cô vẫn rất vui, cứ coi như đây là một cái hẹn ăn trưa cùng nhau đi.

Sau khi bồi bàn đem từng đĩa hải sản tinh xảo ngon miệng đưa lên bàn xong, vì từ nhỏ đã nhận được đủ các loại lễ nghi dạy dỗ, dưỡng thành khiến anh dù trong bất cứ trường hợp nào cũng đều hết sức bảo trì phong độ của mình.

Cho nên khi anh nhìn thấy bộ dáng dùng cơm thô tục này của cô, không khỏi hoài nghi, có phải trước khi tới nơi này, cô đã bị ngược đãi quá hay không?

Theo anh biết, Lương gia mặc dù không có tài có thế bằng Quý gia, nhưng dù sao cũng thuộc dòng họ quan lại, rõ ràng mang trong mình huyết thống quý tộc, vẫn còn phát triển đến thế hệ phụ thân của Lương Tiểu Mạt, là một dòng dõi cao quý người thường không thể bì được.

Thân là đại tiểu thư Lương gia, vì sao ngay cả lễ nghi dùng cơm cơ bản nhất cô cũng không hiểu?

Thấy cô bác1 (1xé, bóc) xác cả một con cua to ra, khi hút chân cua còn phát ra tiếng xèo xèo rất khó nghe.

Anh bắt đầu hối hận vì sao lại bị nụ cười sáng lạn của cô cướp lấy lý trí của mình.

“Tôi vẫn nghĩ rằng em là một cô nàng chơi bởi lâu lổ, một đại tiểu thư được nuông chiều từ bé, không ngờ được em lại có năng lực quan sát tình thế kinh tế tốt như vậy, tôi rất khâm phục.”

Quý Triết Nam là một người công tư phân minh, cho dù anh lúc trước vô cùng chán ghét sự xâm nhập của Lương Tiểu Mạt, nhưng đối với tài thiên phú chưa từng thấy này của cô, anh không thể không thành thật tán thưởng.

“Chơi bởi lâu lổ? Nuông chiều từ bé?” Lương Tiểu Mạt đang ăn hăng say, coi như nghe thấy lời nói nhảm mà thôi, “Xem ra anh thật sự không biết gì về em, anh đừng quên, ba mẹ em luôn giành hết thời gian cho khảo cổ, tuyệt đối không có thời gian chăm sóc con gái, đừng nói là nuông chiều từ bé, ngay cả muốn gặp mặt họ bình thường cũng khó nữa là.”

“Tôi nghĩ rằng bọn họ sẽ bồi thường đầy đủ cho em về mặt kinh tế.”

Cho nên dựa theo phỏng đoán của anh mà nói, Lương Tiểu Mạt ắt hẳn là một cô gái được chiều chuộng thường xuyên với tiền cha mẹ.

Từ sau khi hai người kết hôn, hàng tháng, anh có thể biết được số lượng tiền tiêu vặt không nhỏ của cô trong tài khoản.

“Từ lúc bắt đầu mười sáu tuổi, em đã không còn đòi tiền người nhà nữa rồi.” Lương Tiểu Mạt có chút khiếp sợ đối với cái nhìn của anh về mình, “Ba mẹ em không nói với anh sao? Bọn họ đã theo ý em từ hồi em học trung học, sẽ không cấp tiền tiêu vặt cho em, học phí học đại học, cũng là do em tự đi làm công kiếm được.”

Quý Triết Nam nghe vậy, kinh ngạc một hồi lâu. Mười sáu tuổi đã không có tiền tiêu vặt?

“Đến tận lúc em học đại học, cùng vài người bạn chơi cổ phiếu, tài khoản riêng của em mới dần dần tăng thêm.”

Cô vốn thích nói chuyện phiếm, hơn nữa bây giờ anh lại chủ động mở miệng hỏi chuyện của cô, người nhiệt tình trời sinh là cô, đương nhiên càng không phí phạm khả năng giảng thuật mà cô đã học được lúc đại học để gây dựng sự nghiệp.

Đúng lúc Quý Triết Nam cảm nhận được mùi ngon, trong lòng bắt đầu tiến hành đánh giá cô một lần nữa thì đột nhiên nghe thấy một tiếng hét thảm.

“Ai nha! Đau quá –”

Thì ra là khi cô đang nói hăng say, không lưu ý đến động tác tay của mình, không cẩn thận bị một chiếc còng cua cứng xượt qua làm đứt tay, cô giống như đứa trẻ bị bắt nạt, ôm lấy ngón tay bị thương kêu oa oa.

“Em thề từ nay cả đời không ăn cua, mỗi lần ăn đều gặp phải chuyện chết tiệt này nọ, nếu không phải là ngón tay bị thương thì lại là móng tay bị phá hỏng, ô ô ô, đau quá nha!”

Quý Triết Nam đột nhiên rất muốn cười, nhưng đối với người luôn luôn lạnh lùng như anh, đến lúc này mới phát hiện chuyện mình tươi cười xa xỉ đến cỡ nào.

Điều càng khiến anh ngạc nhiên hơn là, người con gái này có thể dễ dàng gọi lên ý niệm muốn cười trong đầu anh.

Anh đột nhiên đứng dậy, tiến sát vào người cô, lấy ra một chiếc khăn lụa màu trắng, nhẹ nhàng nắm lấy bàn tay phải bị thương của cô, móng tay bị chặt đứt, trong khe hở còn có một dòng máu đỏ thẫm nhiên chảy ra.

“Tay đứt xót ruột, khó trách em lại kêu lên đau đớn như vậy.” Vừa nói, anh vừa dùng chiếc khăn lụa nhẹ nhàng xoa xoa ngón tay bị thương của cô.

Lương Tiểu Mạt khiếp sợ, khoảng cách của hai người gần như vậy, người anh còn tản ra một hơi thản nhiên, có chút quen thuộc, là hơi thở chỉ thuộc về một người – là anh.

Tuy rằng bình thường anh rất khó đoán biết, càng đến gần anh càng lạnh, nhưng lúc này động tác giúp cô băng bó lại ôn nhu đến dị thường.

Giờ khắc này, cô đột nhiên phát hiện tim của mình dường như ngừng đập, thậm chí ngay cả hô hấp cũng vậy.

Thay cô che miệng vết thương tử tế xong, anh cầm con cua vừa làm cô bị thương kia lên, đưa ra trước mặt cô, tao nhã mà thông thả bác. “Thật ra muốn bác cua thì cần phải chú ý kỹ xảo, chỉ cần tìm được bí quyết, sẽ dễ dàng hơn nhiều.”

Lương Tiểu Mạt căn bản không nghe lọt được lời anh nói, bởi vì cô đã hoàn toàn choáng váng, cô còn chưa bao giờ dám ảo tưởng rằng, Quý Triết Nam luôn nghiêm mặt lạnh băng lại đích thân giúp cô bác xác cua.

Đến khi chuông điện thoại của anh đột nhiên vang lên, anh mới chậm rãi buông con cua xuống, lau sạch tay, nhận điện thoại, cúp máy xong, ánh mắt anh dời về phía Lương Tiểu Mạt, mặt không chút thay đổi nói. “Ba mẹ tôi đã trở lại từ nước ngoài rồi.”

Vì thân thể vợ không tốt lắm, cần được điều dưỡng nghỉ ngơi, Quý lão gia nghe theo đề nghị của bác sĩ, đưa bà đi Australia – một nơi có phong cảnh rất tuyệt, không khí mới mẻ để tĩnh dưỡng, lần này đột nhiên trở về Đài Loan, là vì tình trạng thân thể Quý phu nhân đã tốt hơn nhiều, muốn đi Thượng Hải thăm bạn bè cũ một chút, tiện thể về nhà thăm hai đứa nhỏ.

Y theo lệ thường, vợ chồng Quý Triết trở lại nhà chính của Quý gia để hội họp.

Nhị thiếu gia Quý Tử Duy nhận được điện thoại của ba mẹ, do bận việc nên không về ngay được, còn nhờ người đi làm lễ tẩy trần² cho bố mẹ (k hủ).

Người nhà họ Quý vốn rất đông, nhưng Quý Triết Nam và đứa em Tử Duy của anh đều giống nhau, đến khi trưởng thành cùng xin ra ngoài tìm chỗ khác ở.

Vợ chồng Quý gia không thể thừa nhận được sự thật là đứa con thứ hai chẳng những không thể như mong muốn của bọn họ điều hành xí nghiệp gia đình, còn vào giới giải trí mà bọn họ vốn không thể chịu được.

Vốn tưởng rằng anh chơi đùa vài năm sẽ hồi tâm, cũng không nghĩ rằng cái tên đó vẫn phản nghịch như vậy, còn dám tuyên bố với bên ngoài rằng anh ta là người đồng tính, thậm chí trực tiếp mang người yêu về nhà thân mật.

Quý lão gia như thế nào cũng không dự đoán được đứa con trai do chính mình sinh ra lại phiền phức đến vậy, nhưng sự tình dù sao cũng đã xảy ra, nếu đánh chửi, làm không tốt sẽ khiến cha con bất hoà, phản đối thì cũng không thay đổi được cái gì, đành mặc y muốn làm gì thì làm.

May mắn người yêu của anh cũng không phải là loại ma quỷ rần rết gì, tên anh ấy là Lăng Dịch, là con của đại quân gia nhà Thiên gia Niếp Dung.

Người ấy bộ dạng tuấn tú, tính tình cũng tốt vô cùng, trải qua vài lần tiếp xúc, vợ chồng Quý gia ngược lại cảm thấy đứa nhỏ tốt như vậy lại rơi vào tay tiểu ác ma của Quý gia bọn họ, tựa hồ có chút đáng tiếc.

Vì đã hết hy vọng ở đứa con thứ hai, hai người tự nhiên đem toàn bộ hy vọng đặt lên người đứa con trai trưởng.

Quý Triết Nam mặc dù ngay từ thuở nhỏ đã thông minh tuyệt đỉnh, tuổi còn trẻ đã có thể quản lý gọn gàng ngăn nắp cả một tập đoàn, nhưng lại rất có bài xích đối với hôn nhân.

Cho nên bọn họ mới phối hợp cùng nhau diễn tiết mục vừa khóc vừa dọa thất cổ, buộc anh cưới Lương Tiểu Mạt về nhà.

Quý Tử Duy luôn thích nói đùa, làm không khí vui vẻ hẳn lên, cùng Lương Tiểu Mạt đấu võ mồm mãi không yên.

Nếu anh không bị đồng tính, ba mẹ Quý gia năm đó thật ra rất muốn tác hợp hai người bọn họ.

Mà Quý Triết Nam luôn luôn không nói nhiều, từ đầu tới đuôi đều rất bình tĩnh, vẫn duy trì tư thái lãnh khốc.

“Anh trai, em nghe nói gần đây công ty muốn xây một toà nhà mới, nếu muốn tìm hình tượng đại sứ quảng cáo, muốn dùng em hay không?”

“Em thiếu tiền lắm hả?”

“Tiền nhiều hay ít em sẽ không so đo cùng anh, chỉ cần đến lúc đó anh cho em được tự chọn một gian là được.” Thấy anh trai mắt không đảo nhìn chằm chằm vào mình, Quý Tử Duy cười chột dạ, “Hắc hắc, thực ra là bởi vì Tiểu Kiệt của em rất coi trọng đoạn đường ấy, cho nên em mới thay cậu ấy giữ lấy một gian.”

Quý Triết Nam mặc kệ anh ta, tiếp tục tạo nhã cúi đầu dùng cơm.

“Anh mà không nói gì coi như anh đồng ý, đến lúc đó em sẽ cho trợ lý gọi điện thoại liên lạc với anh.”

Quý Tử Duy dùng tốc độ nhanh nhất để ăn xong bữa tối, tiếp theo vội vàng lấy chìa khóa xe ra, thuận tiện dùng sức hôn một cái trên mặt mẹ.

“Ba mẹ chị dâu cứ ăn từ từ, em còn phải đi nhanh để quay một cái MV3 (3Music Video), sẽ không cùng ăn lâu với mọi người được!”

“Cái đứa trẻ ngốc nghếch này, lúc nào ăn xong cũng để thức ăn dính trên miệng.”

Quý phu nhân quan sát khoé miệng con trai vẫn còn dính nước, tuy rằng miệng thì mắng, nhưng trong mắt lại hàm chứa ý cười dung túng.

Ánh mắt của bà lơ đãng chuyển hướng sang con trai cả, lại nhìn nhìn Lương Tiểu Mạt ngồi bên cạnh anh, ánh mắt đột nhiên trở nên trầm trọng hơn vài phần, hai đứa trẻ này đã kết hôn được hai năm, vậy mà đến bây giờ bà vẫn chưa có đứa cháu để ôm.

“Triết Nam, tuy rằng mẹ cũng biết con rất trọng sự nghiệp, nhưng đừng quên con đã kết hôn, chỉ còn có mấy tháng nữa là con sẽ bước sang tuổi ba mươi, đã đến lúc sinh một đứa nhỏ rồi.”

Quý Triết Nam vừa nghe xong đã thấy hơi sững sốt, nhưng rồi lại khôi phục bình tĩnh một cách rất nhanh, “Không vội.”

“Không vội cái gì? Kết hôn hai năm hơn còn chưa sinh con, chẳng lẽ các con định học mấy người ngoại quốc, chơi cái kiểu hôn nhân Bách kéo đồ4 (4Chắc là hôn nhân nhưng k để con, giống người Mỹ ấy) gì đó sao?”

“Mẹ, Bách kéo đồ chỉ là tình yêu, mà con và cô ấy mới kết hôn được hơn hai năm thôi mà.” Ngữ khí không thay đổi, thái độ không thay đổi, Quý Triết Nam cho dù là đối mặt với lão người mẹ đã thân sinh ra mình, cũng sẽ không tươi cười.

Quý mẫu nhịn không được nổi giận, vừa muốn phát hỏa quở trách con, cũng may Lương Tiểu Mạt cười nói làm nguôi lửa giận của bà. “Mẹ, chấp làm gì cái khối băng này, mẹ phải mất 10 tháng mới sinh được anh ấy ra, tính tình anh ấy như thế nào chẳng nhẽ mẹ không biết? Huống hồ thường xuyên tức giận chẳng những ảnh hưởng xấu đến sức khỏe, còn có thể hại làn da trở nên xấu đi đó!”

Vừa nói mấy câu lấy lòng xong, cô liền chạy đến sau lưng Quý phu nhân đám bóp cho bà, từ nhỏ cô đã vô cùng thân thiết với Quý phu nhân, khi đó cô thường xuyên cùng ba mẹ đến Quý gia, bởi vì miệng cô ngọt nên các vị trưởng bối đều rất vui lòng, Quý phu nhân mỗi lần nhìn thấy cô, đều tự tay làm đồ ăn hảo hạng cho cô.

Cho nên đối với việc trấn an bà, có thể nói Lương Tiểu Mạt đã tích lũy không ít kinh nghiệm từ hồi nhỏ, cũng chính bởi vậy, lúc trước Quý gia mới mặt dày mày dạn yêu cầu cô gả cho gia đình mình.

Bọn họ có thể không hài lòng với của con chính mình, nhưng đối với người con dâu này, họ lại hàng ngàn hàng vạn lần vừa lòng.

Lời nói của Lương Tiểu Mạt rất dễ dàng dễ ngọt được Quý phu nhân, mặt mày bà nhanh chóng hớn hở trở lại.

Quý phụ cùng Quý Triết Nam hai người nhìn nhau, đối với hai người phụ nữ ấy trong lúc đó chút tình cảm không thể lý giải.

Người con dâu ấy đối với Quý lão gia, mặt nào cũng tốt.

Có đôi khi ông thực sự hâm mộ người bạn tốt Lương Trọng Văn, rõ ràng không hề quan tâm đến con gái của mình, vậy mà Mạt Mạt ngay từ nhỏ đã có tri thức lễ nghĩa hơn người.

Trái lại với hai đứa con của chính mình, tuy rằng anh tuấn, kiệt suất mẽ người, nhưng lại không có một đứa nào làm cho ông yên tâm.

Dùng xong bữa tối, Quý lão gia gọi con trai lên thư phòng, hỏi anh cảm tình giữa hai người trong thời gian vừa qua có tiến triển gì không.

Bà xã có lẽ không biết hiệp ước ba năm giữa ông và con, nhưng thời hạn cũng đã sắp đến, nếu như vợ ông thấy con dâu yêu quý của mình đột nhiên ly hôn, ông không dám tưởng tượng lão thái bà có tức giận đến mức trực tiếp đem con trai mình ra làm thịt hay không. [*Vanila: Người nhà họ Quý có đặc điểm chung là rất bạo lực .=”]

Quý Triết Nam đi theo cha vào thư phòng xong, liền không nói một câu nào, uống cà phê, mặc cho cha mình không để yên cho anh cứ nói dài dòng dông dài ra.

Thật ra giờ phút này nỗi lòng anh cũng có chút hỗn loạn, trước kia mỗi lần tham gia những cuộc hội họp gia đình này, anh đều không để mắt tới Lương Tiểu Mạt, vậy mà tại sao hôm nay khi anh nhìn thấy cô đồ mẹ mình đến mặt mày hớn hở, trong lòng anh lại dâng lên một cảm giác vô cùng thoải mái?

Tư vị đó không thể nói ra thành lời, anh biết sở dĩ cô chọn đúng thời điểm để dành mẹ mình, hoàn toàn để tránh bà trở nên trầm mặc ít lời vì anh.

“Triết Nam, Mạt Mạt là một cô gái hoàn hảo, tốt từ đầu đến chân, vì sao con lại không thích?”

Bên tai đột nhiên truyền đến lời chất vấn của cha, khiến cho tim Quý Triết Nam đột nhiên đập mạnh một lần- “Thịch”. Thời điểm nghe thấy chữ này, trong lòng anh dâng lên một cảm giác vô cùng kỳ lạ.

Vì sao anh không thích cô?

Vì sao?

Không thích cô?

Thích.....

Có lẽ, anh cũng không chán ghét cô đến vậy!

Ít nhất là sau khi ở cùng cô lâu như vậy, từ sâu trong anh đã ý thức được khả năng này.

“Tóm lại, nếu con thật sự không thể yêu thương Mạt Mạt được, đến đúng kỳ hạn đã hẹn cha sẽ thả con tự do, về phía mẹ con, cha sẽ giải thích rõ với bà ấy, nhưng nội trong khoảng thời gian này, cha chỉ hy vọng con có thể làm tốt một chút, tuyệt đối không thể làm tổn thương Mạt Mạt, nếu không cho dù con là do chính cha sinh ra, cha cũng sẽ không bao giờ tha thứ cho con.”

4. Chương 4

Quý Triết Nam đã hàn huyên cùng cha không biết bao lâu, đột nhiên mẹ anh lại mở cửa xông vào thư phòng, còn dùng ánh mắt quái dị cảnh cáo anh, thời gian đã muộn quá rồi, nên nghỉ ngơi.

Nhìn chiếc đồng hồ treo tường, còn chưa đến mười giờ, bình thường vào lúc này, anh chắc chắn đang ngồi làm việc.

Nhưng trong Quý gia, lời của Quý phu nhân là thánh chỉ, anh cũng biết mẹ mình đang rất mong chờ được làm bà nội, anh không nghĩ đến chuyện phản kháng mà cũng lười phản kháng, chỉ có thể bị hạ gục bởi ánh mắt hung hăng đang nhìn chăm chăm mình của mẹ, bước vào tân phòng mà bà đã chuẩn bị riêng từ lúc trước vì anh và Lương Tiểu Mạt.

Phòng rất tối, chỉ có đèn bàn đầu giường là đang mở.

Gian phòng ngủ rộng rãi xa hoa này, cho dù vào đêm tân hôn ngày đó, anh cũng chưa từng lưu lại bất cứ dấu chân nào nơi đây.

Trên bức tường treo bức ảnh chụp hai người kết hôn, anh hy vọng buổi hôn lễ ấy có thể ăn mặc tùy tiện, nhưng vẫn bị mẹ dùng đạo bắt mặc áo cưới.

Mượn ánh sáng từ ngọn đèn, anh nhìn cô gái mặc bộ váy bằng lụa trắng trong tấm ảnh, tựa vào lưng anh trông rất nghịch ngợm, động tác ấy diễn ra trong nháy mắt, giống như cô lúc nào cũng có những biểu hiện đáng yêu sinh động như thế vậy.

Trái lại với anh, tuy rằng gương mặt có chút anh tuấn, nhưng tư thế lại có vẻ cứng ngắc đến dị thường.

Không biết năm đó ai đã quyết định phóng to cái ảnh chụp này không biết.

Rất ít khi về nhà, cũng hiếm khi bước vào gian phòng ngủ này, đây cũng là lần đầu tiên anh để ý đến tấm ảnh chụp này, nhưng nội tâm lại ẩn chứa một cảm giác ở sâu bên trong, giống như đang có một cái gì đó trong anh đang lặng lẽ biến hóa.

Hai năm anh kiếm được rất nhiều tiền, gần như đã khinh thường tất cả mọi thứ, nhưng hiện tại, anh không tự chủ được cứ nhìn vào bức ảnh nghịch ngợm ấy, trong nháy mắt, nở một nụ cười nhìn người con gái của mình.

Chậm rãi đi đến bên giường, phấn hồng son môi đã bị tẩy hết, Lương Tiểu Mạt chôn thân mình vùi vào giường ngủ khì, trông có vẻ rất thoải mái.

Bên trong phòng thật im lặng, thậm chí anh có thể nghe được rõ ràng tiếng hít thở đều đều của cô, giống như một con mèo nhỏ, cho người ta một hương vị an hòa mà ngọt ngào.

Không lâu trước, cái miệng nhỏ nhắn của cô còn hé ra nói không ngừng, nhưng bây giờ, cô gái lúc nào cũng đều tràn ngập tinh thần phấn chấn này, lại cực kỳ nhu thuận giống như đứa trẻ sơ sinh, yên ổn vô tội mà ngủ say.

Mái tóc ngắn hơi rối xoã ra trên gương mặt phiến hồng, hơn một nửa khuôn mặt nhỏ nhắn đang giấu trong chăn, chỉ lộ ra một ít bên má phúng phính yêu kiều, làm người ta không nhận được muốn hung hăng cắn một cái.

Thuở nhỏ anh bị bồi dưỡng để trở thành người thừa kế, vì vậy nên từ lúc còn rất nhỏ anh đã học được phải không chế cảm xúc của chính mình như thế nào.

Anh không phủ nhận bản thân mình lúc nào cũng bình tĩnh không có chút cảm xúc nào, thậm chí có thể gọi là lạnh lùng vô tình.

Nhớ rõ thật lâu trước kia, có người đã từng nói với anh, nếu kiếp trước anh là thiên sứ, như vậy sở dĩ anh xuất hiện ở kiếp này, là vì anh phạm phải tội “quá lạnh lùng”.

Cơn thất thần ngắn ngủi qua đi, ảo não dâng trào vì gần đây sự chú ý của anh đối với cô quả thực không tầm thường.

Lương Tiểu Mạt, em dựa vào cái gì..... Không kiêng nể gì xâm nhập vào cuộc sống của tôi như thế? Lại chưa được sự đồng ý của tôi mà đã làm nhiễu loạn tâm trí của tôi rồi?

Mang theo tâm tình mà chính anh cũng không làm rõ ràng ra được, anh khinh thủ khinh cước (1) nhanh chóng, mặc kệ mọi thứ đi đến nằm bên người cô.

Vừa tỉnh té quan sát ngũ quan xinh đẹp tinh xảo của cô, vừa giống như phân tích cổ phiếu, ý đồ làm sáng tỏ tâm tình quái dị phức tạp của mình bây giờ.

Cho đến khi có một tiếng ưm thản nhiên vang lên bên tai, cái người đang ngủ say bên kia lại đạp chân ra, xoay thân mình thay đổi phương hướng, cả người liền tiến vào trong lòng anh.

Đối với cái vật thể không rõ đột nhiên tiến sát vào mình này, Quý Triết Nam giật mình, cơ bắp toàn thân cũng trở nên cứng ngắc.

Cô đang ngủ say, hoàn toàn không ý thức được hành động của mình, khuôn mặt nhỏ nhắn còn nhẹ nhàng cọ xát vài cái vào trước ngực anh, tìm được một góc độ thoải mái, lại tiếp tục vui đùa vào ngủ thêm.

Anh vốn định đẩy cô ra, nhưng không biết vì sao, thân mình mềm mại của cô lui vào trong lòng anh, bộ dáng ôn nhu ưm một cái kia, lại khiến cho anh luyến tiếc không muốn thân thể mềm mại này rời xa mình.

Có lẽ, ôm cô giống như vậy trong chốc lát cũng không có vấn đề gì.

Hơn nữa anh mới phát hiện trên người cô phát ra một mùi thản nhiên rất dễ chịu, hương thơm ấy giúp người ta có thể hô hấp một cách êm dịu.

Quý Triết Nam trầm tĩnh lại, lớn mật ôm chặt cô vào lòng, thậm chí còn không nhận được vươn tay, đầu ngón tay nhẹ nhàng trượt trên mặt cô vuốt ve.

Bất tri bất giác, mí mắt anh cũng trở nên càng ngày càng nặng, theo tiếng hô hấp của cô, nặng nề chìm vào giấc ngủ.

Đến tận lúc ánh sáng mặt trời chói mắt ngoài cửa sổ chiếu vào, anh mới chậm rãi tỉnh giấc, liếc nhìn cái đồng hồ báo thức ở đầu giường, thời gian ấy khiến biểu tình trên mặt anh kinh ngạc vô cùng.

10 giờ rưỡi sáng? Anh khó tin xác nhận lại một lần nữa, đúng vậy!

Thời gian ngủ của anh chưa bao giờ vượt quá bốn giờ, cho dù có vì đi công tác quá nhiều mà mấy đêm không ngủ, anh cũng sẽ không bao giờ ngủ lâu đến như vậy.

Anh nhớ rõ tối hôm qua khoảng mười giờ tối anh đã bị mẹ lôi vào phòng ngủ, khi đó thần trí của anh vẫn còn rất tỉnh táo, mãi đến khi Lương Tiểu Mạt tiến vào trong lòng anh, thời gian sau đó, anh không nhớ rõ mình có làm việc gì khác không nữa.

Quý Triết Nam cảm thấy phi thường khiếp sợ, bởi vì anh đã ngủ gần hai mươi mấy tiếng, trong khoảng thời gian này, cũng không hề bị bừng tỉnh đột ngột.

Đây là sự thật chẳng?

Đối với người có thói quen mất ngủ mà nói, có thể liên tục ngủ yên ổn trong suốt mười mấy tiếng, tuyệt đối là một kỳ tích.

Nếu không phải còn ngửi thấy mùi hương huân y thảo² trên người cô thản nhiên toả ra khắp phòng, có lẽ anh vẫn còn nghĩ đây chẳng qua chỉ là một giấc mộng đẹp.

Rốt cuộc đã phát sinh chuyện gì? Chẳng qua là anh ôm cô gái kia ngủ một đêm thôi mà.....

Đợi chút, Lương Tiểu Mạt đâu?

Anh lơ đãng nhìn đến tờ giấy đang hé ra ở đầu giường, trên mặt có viết mấy chữ –

Tổng tài thân ái, mười giờ sáng nay ba mẹ anh phải đi Thượng Hải, vốn muốn gọi anh dậy để cùng tiễn ra sân bay, nhưng thấy anh đang ngủ say như vậy, không muốn làm âm ỷ ảnh hưởng đến anh, cái loại chuyện này hãy giao cho em phụ trách đi!

Phía dưới tờ giấy còn vẽ một khuôn mặt tươi cười thật to, tươi cười nhìn rất khoa trương, thậm chí còn lộ rõ hai cái răng cửa hé ra.

Nhìn thấy hình vẽ này, Quý Triết Nam không khỏi bật cười.

Anh thậm chí có thể tưởng tượng ra, lúc cô vẽ ra cái biểu tượng mặt cười này, nụ cười tươi trên mặt nhất định trông sẽ rất giống một tiểu hồ ly nghịch ngợm.

Khoan? Từ khi nào mà anh đã hiểu cô như vậy?

Tâm tình đang tốt, Quý Triết Nam đến hơn giữa trưa mới bước vào công ty, ở trong văn phòng vừa xem văn kiện, vừa hồi tưởng lại cảm giác thoải mái đêm hôm qua.

Tuy rằng anh không biết vì sao người luôn luôn mất ngủ như mình, tối hôm qua lại có thể ngủ đến hôn thiên địa ám³ (3quên cả trời đất), nhưng tâm tình sung sướng sau khi ngủ ngon này, lại khiến anh tự chủ được nhớ đến Lương Tiểu Mạt.

Chưa gì đã đến thời gian cơm trưa, anh đột nhiên rất muốn cùng ăn cơm với cô.

Ý niệm trong đầu này, làm cho người có thói quen độc lai độc vãng⁴ (4Câu này để đoán nhưng cứ chú thích: tức là cô độc, hành động một mình) như anh cảm thấy thật kinh ngạc.

Nếu anh công khai đưa ra lời mời như vậy, lỡ dọ cô sợ chạy mất thì sao? Suy nghĩ một hồi lâu, cuối cùng anh cũng tìm được một cái cớ hợp lý. [*Vanila: Lo xa, lo hão, a già rồi]

Tốt xấu gì buổi chiều hôm qua cô cũng đã giúp công ty đàm phán thành công hợp đồng, tuy rằng anh đã mời cô đi ăn hải sản, nhưng lại bởi vì điện thoại của ba mẹ mà bắt buộc phải rời đi trước khi kịp ăn xong.

Dù sao hiện tại cha mẹ cũng đã rời khỏi Đài Loan, chỉ bằng thừa dịp này tận dụng cơ hội mời cô đi ăn thêm một lần nữa. Tốt lắm!

Nghĩ như vậy, Quý Triết Nam lập tức lấy di động ra, bấm một dãy số lạ lẫm xong, anh vốn đang vất óc ra suy nghĩ xem nên nói câu gì đầu tiên, không dự đoán được đáp lại anh lại là tiếng títtít của di động tắt máy.

Điều này làm Quý Triết Nam nhú mày thật sâu, tại sao điện thoại của cô lại không mở?

Suy nghĩ một hồi lâu, anh quyết định trực tiếp đến phòng kế hoạch tìm cô.

Tính thử thời gian, cha mẹ đã đăng ký xong rồi, hẳn là cô cũng phải từ sân bay trở lại công ty rồi chứ.

Nhân viên tiếp điện thoại giọng nói rất ngọt, sau khi lễ phép ân cần thăm hỏi xong, lại thấy Quý Triết Nam thản nhiên mở miệng, “Tôi tìm Lương Tiểu Mạt.”

“Ngài tìm Tiểu Mạt a? Hôm nay cô ấy không đi làm nha.”

“Không đi làm? Cô ấy xin nghỉ phép?” Tin tức này quả là ngoài ý muốn Quý Triết Nam.

“Đúng vậy, Tiểu Mạt có việc ở nhà, xin nghỉ một ngày, xin hỏi nên xưng hô với ngài như thế nào, có lưu số điện thoại ngài lại đọc không, chờ đến khi Tiểu Mạt đi làm tôi sẽ thông báo lại.....” Đồng nghiệp phòng kế

hoạch rất hiếm khi tiếp xúc với Quý Triết Nam, không thể tin rằng đại lão bản đến đây để tìm người, còn tưởng là vị khách nào đó muốn tìm Lương Tiểu Mật.

“Không cần.” Không đợi đối phương nói xong, Quý Triết Nam đã cúp điện thoại.

Nhiều chăt mảy, suy nghĩ một lát, anh lại gọi điện thoại tới nhà chính của Quý gia, người tiếp điện thoại là bác Ngô – quản gia nhà họ Quý, nghe được điện thoại do đại thiếu gia gọi đến, quả thực có chút ngoài ý muốn của bà.

“Cô chủ? Cô ấy đã ra khỏi nhà từ rất sớm cùng lão gia và phu nhân, đại thiếu gia ngài không biết sao?”

Bà đã giúp việc ở Quý gia nhiều năm, đương nhiên biết giữa hai người họ hoàn toàn không có tình yêu, đại thiếu gia cũng rất hiếm khi nhắc tới cô chủ, nhưng hiện tại lại đích thân gọi điện về đây hỏi thăm tung tích của cô chủ, bà không khỏi cảm thấy có chút kinh ngạc, bất quá chuyện riêng của chủ nhân, bà cũng không dám hỏi nhiều.

Nghe được câu trả lời của bác Ngô, Quý Triết Nam tâm tình vừa tốt hơn được một chút, liền bắt đầu chậm rãi xấu đi, cho đến giờ tan tầm về nhà, anh vẫn không thể giải thích vì sao tâm trạng mình lại xấu đến như vậy.

Đứng ở trước cửa phòng chung cư, anh đột nhiên có một ý tưởng, có lẽ cả ngày hôm nay không nhìn thấy bóng dáng Lương Tiểu Mật, là do sau khi tiễn cha mẹ, cô đã trở lại nơi này.

Loại ý niệm hi vọng này hiện lên trong đầu, khiến anh đang đứng cầm chiếc chìa khoá muốn mở cửa, không tự giác được nhẹ nhẽo run.

Nhưng cửa vừa mở ra, anh lại thất vọng rồi, trước kia mỗi lần về nhà là có thể nghe thấy tiếng gọi ngọt ngào thân thiết của cô, nhưng lúc này nghênh đón anh lại chỉ có một mảnh yên tĩnh.

Nhìn căn phòng xa hoa trên tầng cao nhất, nơi này đã từng là thiên đường khoái hoạt của một mình anh.

Chẳng bao lâu sau, bởi vì Lương Tiểu Mật đột nhiên xâm nhập, cuộc sống của anh trở nên hồng bết.

Rất nhiều lần khi mở cánh cửa này ra, anh đều âm thầm cầu nguyện ông trời có thể cho anh một chút yên bình.

Suy sụp ngồi vào chiếc ghế sofa mềm mại, anh cười khổ một tiếng. Anh rốt cuộc đang chờ mong cái gì?

Một cuộc hôn nhân không can thiệp đến cuộc sống của nhau, vốn là điều anh muốn, dù cô có mặt dày tiến vào đây, anh chưa từng quan tâm đến cô bao giờ, thậm chí ngay cả việc cô còn sống hay đã chết, anh cũng không buồn để ý.

Là cái gì đã cải biến ý tưởng này của anh? Chẳng lẽ là vì một tháng ở chung ngắn ngủi?

Vẫn phải nói ra..... Anh đã bắt tri bắt giác lâm vào trong một cái cạm bẫy mà chính bản thân cũng không phát hiện ra?

Một tháng?

Đột nhiên nghĩ đến kỳ hạn do chính mình định ra lúc trước, anh bắt đầu suy tính thời gian, từ lúc cô về đây đến bây giờ, hình như..... Đã được một tháng rồi.

Chẳng lẽ cô cứ như vậy tuân thủ hiệp định với anh, thời gian vừa đến, đã lập tức vô mộng chạy lấy người?

Nghĩ đến sự thực có thể là như vậy, anh đột nhiên cảm thấy thật ảo não!

Người đàn bà đáng giận kia, cô nghĩ cô là ai? Nói đến là đến, nói đi là đi, cho dù lúc trước anh chỉ cấp cho cô thời gian một tháng, nhưng anh còn chưa nói rằng cô có thể đi, cô dựa vào cái gì.....

Càng nghĩ càng cảm thấy mình đã thay đổi đến kỳ diệu, mà kẻ đầu sỏ tạo ra những tội này, chính là Lương Tiểu Mật chết tiệt.

Chẳng lẽ anh..... Yêu thương cô?

Không, anh không cho phép loại chuyện này phát sinh.

Lương Tiểu Mạt, mặc kệ cô đi vào cuộc sống của tôi vì mục đích gì, Quý Triết Nam tôi cũng sẽ không thay đổi vì cô.

Bất mình phải suy nghĩ như vậy, anh giống như thường lệ ăn bữa tối đơn giản, sau đó lên thư phòng làm việc đến chiều muộn, làm việc suốt đêm dài rồi mới đi giặt sạch chiếc khăn tắm bằng nước ấm, kéo thân mình mỗi một chuẩn bị lên giường ngủ.

Nhìn chiếc đồng hồ báo thức, đã gần đến mười hai giờ đêm khuya, anh vẫn như cũ không có nghe thấy tiếng mở cửa.

Lần qua lộn lại trần trọc triền miên, anh không ngừng tự nói với chính mình, không thể quan tâm cô, sinh mệnh của cô chẳng qua chỉ là của một người khách qua đường mà thôi.

Chưa đến một năm nữa là kết quả của cuộc hôn nhân giữa hai người có thể được như anh mong muốn, chờ đến lúc đó là anh có thể khôi phục tự do của bản thân mình.

Nhưng lúc này, anh lại phát hiện ra một điều ngoài ý muốn, thời điểm hai năm trước, trong lòng anh luôn nghĩ được giải thoát là điều thoải mái nhất, bất quá hiện tại, hai chữ ly hôn khiến lòng anh bồi hồi, không biết vì sao, nhưng anh lại đột nhiên có một cảm giác..... Đau đớn?

Cứ như vậy, anh mang theo loại cảm xúc mà chính mình cũng không giải thích được này, lại một lần nữa, mất ngủ.

Sáng sớm ngày hôm sau, anh đem đôi mắt đen thẫm vào công ty, vừa mới ngừng xe, đã từ sau cửa kính nhìn thấy một màn thực ngoài ý muốn.

Một chiếc xe thể thao Ferrari có màu đỏ như lửa chói mắt ở cách đó không xa ngừng lại, chủ xe có vẻ là một người đàn ông trẻ tuổi, trên mặt đeo kính râm, nhất thời không thể thấy rõ diện mạo, nhưng anh lại cảm thấy anh ta nhìn thực sự rất quen mắt.

Nhìn kỹ lại, trong lòng anh đột nhiên có một cơn chấn động, trong nháy mắt hai mắt đã nheo lại.

Là anh ta? Làm sao anh ta có thể xuất hiện ở Đài Bắc?

Điều càng ngoài ý muốn của anh là, kẻ hại anh mất ngủ cả đêm Lương Tiểu Mạt kia lại từ trong xe của người đó đi ra.

Trên mặt cô lộ rõ vẻ tươi cười, vui vẻ vẫy vẫy tay với chủ xe, hình như là đang nói lời từ biệt, rất nhanh, Ferrari vòng vài vòng rồi phi nhanh đi, chạy vụt khỏi bãi đỗ xe.

Lương Tiểu Mạt đang vui tươi hơn hở chuẩn bị đi đến thang máy lúc này mới quay người lại, liền nhìn thấy Quý Triết Nam đang xuống xe.

Hai người vừa vặn bốn mắt nhìn nhau, đầu tiên cô ngẩn ra, sau đó lập tức hướng anh cười hì hì, rất nhiệt tình chào hỏi. “Hello tổng tài, thật sự rất khéo a, ở nơi này mà dễ dàng gặp được anh.”

Tuy ngoài mặt cô vẫn tươi cười sáng lạn, nhưng đáy lòng lại nhịn không được khẽ run lên, bởi vì khi nhìn thấy anh, cô sẽ nghĩ lúc rời giường sáng ngày hôm qua, cô đã ngoài ý muốn phát hiện ra mình đang ngủ ở trong lòng anh.

Tuy rằng cô hoàn toàn không nhớ rõ anh làm sao có thể cùng cô ngủ ở cùng trường trên giường, nhưng tính lại đi sau hiện hai người tư thế quá đáng, cô vẫn là cảm thấy thật không tốt ý tứ.

Cô vốn định gọi anh rời giường, nhưng nhìn thấy anh khó khăn lắm mới ngủ ngon được như vậy, liền đánh mất ý niệm trong đầu.

Tóm lại, tâm tình cô buổi sáng ngày hôm qua tán loạn bát nháo hết cả lên, ngay cả khi đi tiễn, Quý phu nhân không ngừng dặn dò cô, nhưng nửa chữ cô cũng không nghe vào.

Tâm tình Quý Triết Nam cũng không tốt hơn cô là mấy, nghĩ đến chuyện anh vì cô mà mất ngủ cả đêm, vậy mà cô chẳng những không hỏi thăm anh lấy một câu, mà còn vô lương tâm cười vui vẻ đến như vậy.

Trong lòng ảo não, sắc mặt cứng ngắc, ngay cả ngữ điệu nói cũng mang theo niềm tức giận không thể che dấu, “Người vừa đưa em tới công ty là ai?”

Không, đây tuyệt đối không phải là tức giận, mà rõ ràng là phi thường ghen tuông.

Tuy rằng bình thường anh sẽ không bao giờ thừa nhận, nhưng khi anh tận mắt thấy cô theo người đàn ông đó đi ra khỏi xe, anh đã thật sự rất tức giận.

“Ồ, anh nói tới Louis ư? Anh ấy là khách của em! Anh cũng biết bình thường em là người tư vấn cổ phiếu mà, Louis đại khái là nghe qua người khác giới thiệu em, cảm thấy hứng thú, ngày hôm qua vừa đưa ba mẹ đi xong em đã nhận được điện thoại của anh ta rồi.....”

“Nói cách khác, cả ngày hôm qua, bao gồm toàn bộ buổi tối, em đều ở cùng người đàn ông kia?” Khẩu khí anh kém tới cực điểm.

Lương Tiểu Mạt rất thành thực gật đầu, “Đúng vậy, Louis có cái nhìn về đầu tư rất tốt, cũng nói rất nhiều, bọn em cùng nhau trò chuyện mãi, bất tri bất giác tới tận đêm khuya.”

Bản tính cô rất thích nói chuyện phiếm, nếu gặp được một kẻ “ngưu tầm ngưu, mã tầm mã”, đừng nói là cả một đêm, cho dù tán gẫu đúng ba ngày ba đêm cũng không thành vấn đề, chỉ là sau khi uống ly sữa nóng anh ta pha cho cô xong, đột nhiên cảm thấy buồn ngủ quá, cô liền dễ dàng rơi vào giấc ngủ.

Buổi sáng hôm nay tỉnh lại, cô phát hiện mình đang rất yên ổn nằm trên giường phòng giành cho khách của anh ta, lúc ấy cô cũng không nghĩ nhiều, cho rằng hẳn là anh thấy mình đang ngủ, bèn đem cô vào trong phòng.

Hơn nữa Louis cũng có giải thích, là vì cô đang ngủ, anh lại không biết nhà cô ở đâu, nên chấp nhận cho cô ở lại trong nhà mình một đêm.

Điều mà cô không hiểu là, vì sao Quý Triết Nam lại nghiêm mặt lại, lạnh như băng, thờ phỉ phỉ như vậy

Nếu như cô nhớ không lầm, biểu hiện của anh chưa bao giờ được phong phú như hiện giờ.

Cẩn thận nhìn lên, ngũ quan tuấn tú lạnh như băng tuy rằng vẫn như trước duy trì vẻ vô cảm lạnh lùng, nhưng ánh mắt vốn luôn khôn khéo lại ẩn ẩn, lộ ra vài phần khác thường.

Không biết phân biệt đi phía trước nhất thối, còn thật sự nói: “Ê, mắt anh có hai quầng mắt thâm tím nhìn rất ghê nha, tối hôm qua lại ngủ không ngon đúng không??”

Cô còn chưa nói dứt lời, nhắc tới chuyện này, Quý Triết Nam thiếu chút nữa tức chết.

Vợ cả một buổi tối không về nhà, còn công khai ở lại nhà của người đàn ông khác, gặp phải loại sự tình này, chỉ cần là chồng, đương nhiên tâm tình sẽ không tốt lên được rồi!

Ngậm bồ hòn sinh hờn dỗi vì một sự kiện mà người đàn ông này lúc trước chần chẫn sẽ xem nhẹ, từ khi kết hôn đến bây giờ, anh vẫn chưa bao giờ thừa nhận mối quan hệ vợ chồng này, bây giờ lại muốn tính sổ, tựa hồ có chút tiểu nhân.

Nhưng người phần nộ thì không nói đạo lý, hơn nữa hiện tại anh thật sự đang rất tức giận!

Anh đã sống được gần ba mươi năm nhưng đây là lần đầu tiên bản thân vì phụ nữ mà tức giận như thế.

Quản lý phòng kế hoạch vừa vận lúc này từ chỗ khác đi tới, từ xa đã nhìn thấy mặt đại lão bản đang đứng cùng nhân viên của mình là Lương Tiểu Mạt, tựa hồ có chút không thoải mái.

Cô cảm thấy lá gan mình to hơn hẳn bình thường, rất cẩn thận đi đến bên cạnh hai người, vốn định lên tiếng gọi lão bản, không biết vì sao còn chưa kịp mở miệng đã đổi lấy một cái nhìn hung hăng từ đối phương.

“Thân là thủ trưởng một ngành, cô cứ nhiên dám dung túng nhân viên công ty tùy ý xin nghỉ, Cao tiểu thư, mặc kệ cô ta có lý do gì, phạm sai lầm thì chắc chắn phải nhận sự trừng phạt của công ty, khấu trừ toàn bộ tiền lương và tiền thưởng tháng này của cô ta, mặt khác bảo cô ta viết một bản kiểm điểm mười vạn chữ đưa đến văn phòng tôi.”

Nói xong một hơi, hung tợn trừng mắt lên nhìn về mặt kính ngọc Lương Tiểu Mạt, Quý Triết Nam lãnh khốc xoay người mặc kệ hai người còn lại.

Tiếng dừng xe to như vậy, Lương Tiểu Mạt và quản lí phòng kế hoạch giống nhau đều khiếp sợ, liếc theo bóng dáng tổng tài một cái.

“Tôi..... Lỡ tai của tôi không phải có vấn đề chứ?”

Trở lại văn phòng, Quý Triết Nam đang tức giận rốt cục đã tỉnh táo lại một chút.

Nghĩ đến lúc này mình vừa mới thất thố, anh bắt đầu kiểm điểm xem bản thân có phải đã quá ngây thơ hay không.

Cô muốn đi đâu, ở cùng một chỗ với ai, vốn chính là tự do của cô, nhưng anh lại có thái độ khác thường, bắt đầu chú ý, để ý, phần nộ, thậm chí là ghen!

Đến ngay cả chính anh cũng không dám tin, thuở nhỏ anh đã được dạy là phải vô cảm với mọi việc, thậm chí vài năm trước có một người phụ nữ bởi vì rất thích anh, nhưng không thể được anh yêu, chụp ảnh mình, trước mặt anh tuyên bố muốn tự sát, anh cũng không từng nhăn mặt lấy một chút.

Nội tâm luôn ở trong tình trạng lạnh lùng vô tình này, bây giờ cư nhiên biết... ghen?!

Ác ma Lương Tiểu Mạt kia, rốt cuộc từ lúc nào đã đi sâu vào trong lòng anh vậy?

Quý Triết Nam phiền chán, không ngừng hồi tưởng lại từng khoảnh khắc ngắn ngủi khi hai người ở bên nhau hồi bé.

Cô là sinh vật mà anh không thể hiểu được, yên vui sáng sủa, tựa như một ánh mặt trời chói lọi, có thể dễ dàng hấp dẫn ánh mắt mọi người.

Có lẽ từ nhỏ, anh đã bắt đầu ghen tị với vận mệnh tốt của cô.

Cô không có áp lực từ gia đình, không cần vì kế thừa gia nghiệp mà đánh mất thời gian hồn nhiên của tuổi ấu thơ, cô có thể lớn tiếng cười khi vui vẻ thời, cũng có thể khóc to khi buồn.

Mà anh lại ngược lại với cô.

Cuộc sống từ khi sinh ra đã được người khác an bài hết, chỉ cần có một tia phản kháng, sẽ đối lấy sự không tha thứ của cha mẹ.

Tuy rằng đã biết mình có vị hôn thê từ lâu, nhưng anh đang ở trong quá trình trưởng thành, nên sinh ra định ý cực kì mãnh liệt đối với vị hôn thê này.

Cho nên hiệp ước ba năm, chẳng qua chỉ là kỳ hạn để anh có thể dễ dàng tha thứ cho sự tồn tại của cô.

Anh từng thập phần khẳng định rằng, ba năm sau, anh và cô chắc chắn sẽ trở thành người xa lạ.

Nhưng hiện tại là như thế nào? Tâm lạnh như băng mà cứng rắn của anh, cư nhiên không chịu nổi những trò trêu chọc nhẹ nhàng của cô.

Chỉ vì cô không về nhà một buổi tối, anh nhờ vậy mà mất ngủ; Chỉ vì cô đi xe của người đàn ông khác, anh liền nổi giận muốn lớn tiếng tuyên bố cô là vật sở hữu của anh.

Gặp quỷ! Hết thấy những việc này căn bản đã vượt qua tầm khống chế của anh.

Ngay khi Quý Triết Nam đang ảo não hết sức, di động đột nhiên vang lên, là một lão khách trên thương trường, đêm nay đối phương tổ chức tiệc thọ tám mươi tuổi ở khách sạn Khải Duyệt, hy vọng anh có thể hân diện tham gia.

Lúc này ở phòng kế hoạch, Lương Tiểu Mạt thấy quản lí Cao phòng kế hoạch xinh đẹp, tinh thần rất tốt đi đến bên người cô, ôm lấy bả vai của cô, vẻ mặt đồng tình hỏi: “Gần đây có phải cô đã có tình huống không cần thận đắc tội tổng tài hay không?”

Vấn đề này làm tâm tình cô phức tạp toàn bộ buổi sáng, theo cô biết, đại lão bản là người rất tự chủ, hôm nay cư nhiên vì một nhân viên nho nhỏ mà nổi giận, trong này nhất định có bí mật gì đó không thể cho ai biết.

Lương Tiểu Mạt đang nâng cằm hồi tưởng lại sự tình, bị thủ trưởng nhà mình làm hoảng sợ, “Tôi có thể thề với Thượng đế, tuyệt đối không có.”

Cho dù có cấp cho cô mười lá gan, cô cũng không có đủ dũng khí để khiêu chiến với khối băng lớn quyền uy đó đâu!

Nhưng hồi tưởng lại màn vừa phát sinh ở bãi đỗ xe kia, cô cảm thấy kỳ quái, một tên lãnh khốc cho tới bây giờ không hề đặt cô ở trong mắt, đột nhiên tính tình phát lớn như vậy, rốt cuộc là vì sao đây?

Chẳng lẽ anh tính lợi dụng chuyện này, nhân cơ hội đuổi cô ra khỏi tập đoàn Quý thị?

Tuy rằng cô cũng không lưu luyến công việc này lắm, nhưng nếu thật sự cứ như vậy bị anh đuổi ra khỏi công ty thì thật là mất mặt.

Hoặc là, kỳ hạn tối đa anh đưa ra cho cô lúc trước là một tháng, cho nên anh muốn khẩn cấp dùng phương thức ác liệt đuổi cô đi?

Tuy rằng ý tưởng này thực ngây thơ, nhưng nếu anh thật sự nghĩ như vậy, cô..... Cô cảm thấy thật bi thương nha.

Khi cô không ngừng phỏng đoán ở trong đầu, âm thanh nguyên bản có chút ồn ào bên tai đột nhiên yên lặng, tiếp theo, chợt nghe thấy mọi người trầm miệng một lời vang dội lời thăm hỏi ân cần “Tổng tài, chào!”

Quay đầu lại thật mạnh, vừa vặn nhìn thấy Quý Triết Nam xuất hiện ở phòng kế hoạch, gương mặt tuấn mỹ đã khôi phục con người lạnh lùng như trước, lúc này anh, tựa như một vị đế vương cao ngạo, ngạo nghễ từ trên cao nhìn xuống mỗi người ở đây.

Khi tầm mắt sắc bén của anh rơi xuống mặt Lương Tiểu Mạt, đáy mắt gợn lên một tia bá đạo.

“Sau khi tan tầm tôi tới đón em, đúng tám giờ, cùng tôi đi Khải Duyệt tham gia thọ yến tám mươi tuổi của lão bản tập đoàn Tổng thị.”

Vừa dứt lời, tất cả mọi người đều không tự chủ được ngừng thở, không hẹn nhau cùng đem ánh mắt chuyển qua người Lương Tiểu Mạt.

Tổng tài tự thân xuất mã mời nhân viên nữ tham dự yến hội?! Đây là cái tình huống gì?

Lương Tiểu Mạt cũng bị quyết định xảy ra thành linh của anh dọa, khoa trương lấy tay chỉ chỉ vào mũi mình, thực khiếp sợ hỏi: “Tổng tài, ngài đang nói chuyện với tôi sao?”

Quý Triết Nam thiếu chút nữa bị biểu tình bất khả tư nghị cô khiến cho tức chết, kiên cường đứng trước mặt mọi người, tuy rằng lần này anh che dấu rất khá, nhưng ánh mắt nguyên bản lãnh liệt, giờ phút này càng thêm âm trầm khiếp người.

Thấy anh không phủ nhận, trong lòng Lương Tiểu Mạt lập tức sinh ra một ý tưởng, người này tuyệt đối muốn chinh cô!

“Cái kia..... Tôi không thể cự tuyệt được sao?” Tuy rằng không biết trong hồ lô của anh bán thứ được gì, nhưng một khi đã lên thuyền của anh, làm không tốt thì dù bị bán cô cũng không biết, đương nhiên cô phải tự bảo vệ mình mới được!

“Em dám cự tuyệt?”

Quý Triết Nam vừa định phát hỏa, vô tình nhìn thấy quản lý Cao xinh đẹp đang bày ra một bộ dáng gà mái bảo vệ gà con, vội vàng tiến lên trấn an nói: “Tổng tài ngài đừng nóng giận, tôi nghĩ Tiểu Mạt chỉ là nhất thời có chút ngoài ý muốn, tôi có thể cam đoan với ngài, cô ấy tuyệt đối không có ý tứ ngỗ nghịch gì với ngài.....”

“Đúng vậy tổng tài, từ sau khi Tiểu Mạt đi vào ngành của chúng ta, đã rất cố gắng làm việc, chân thành với mọi người, có thể nói là một nhân viên vĩ đại của Quý thị.” Một nhân viên nữ khác thường ngày hay giao tiếp với Tiểu Mạt, cũng lập tức nhảy ra nói chuyện hỗ trợ cho cô.

Những người khác bình thường khó gặp được đại lão bản, nay anh lại đột nhiên xuất hiện, còn với một bộ dáng hung hăng, vì Tiểu Mạt “Đáng thương”, đồng nghiệp đều quyết ý cùng tiến lên, liều mạng bảo vệ tiểu tài thần trong cảm nhận của bọn họ.

Mặc kệ như thế nào, chỉ cần Lương Tiểu Mạt còn ở phòng kế hoạch một ngày, bọn họ sẽ có thêm tiền vào túi, loại tài thần này, bọn họ làm sao có thể dễ dàng buông tha.

Quý Triết Nam thấy mọi người đều bảo vệ cô như thế, biết rằng cô đã thành công lấy lòng được tất cả mọi người.

Lương Tiểu Mạt, em giỏi lắm, cứ nhiên dám dùng chiêu giả bộ đáng thương này để đối phó tôi?!

Đáy mắt anh đột nhiên hiện lên một chút vẻ tà ác, khóe môi khẽ nhếch, “Các người đang hiểu lầm cái gì vậy? Mạt Mạt là thê tử của tôi những trường hợp chính thức giống như đêm nay, đương nhiên tôi phải cùng vợ mình tham dự rồi.”

Mọi người vừa nghe, đều “lại” đem ánh mắt kinh ngạc chuyển qua mặt Lương Tiểu Mạt.

Thê tử? Vợ?

Lương Tiểu Mạt cũng choáng váng, người này rốt cuộc có ý tứ gì?

“Mạt Mạt, sau khi tan tầm nhớ rõ phải chờ tôi.”

Quăng ra tin tức có khả năng gây nổ mạnh xong, Quý Triết Nam đắc ý xoay người bỏ đi.

“Ê, Tiểu Mạt, này rốt cuộc chuyện gì đang xảy ra? Vì sao tổng tài nói cô là vợ của anh ấy?”

“Đúng vậy Tiểu Mạt, cô có quan hệ gì với tổng tài?”

“Tiểu Mạt, chuyện này tốt nhất cô nên nói ra rõ ràng.....”

Mọi người bao vây xung quanh cô, nghiêm hình bức cung, Lương Tiểu Mạt há hốc mồm vội vàng pha trò, biểu tình lúng túng nói: “Về chuyện này, tôi cũng thực mờ mịt, tôi..... Tôi đi trước xem lại tình huống đã.”

Nói xong, liền phi thân ra đuổi theo anh, cũng may Quý Triết Nam chưa đi quá xa, cô rất không khách khí lôi anh đến cầu thang, hung tợn trừng mắt lên.

“Quý Triết Nam, rốt cuộc anh có ý gì?!”

Chỉ thấy bên môi anh lộ ra nụ cười ác ma nghiền ngẫm yếu ớt, ra vẻ vô tội hỏi: “Tôi làm sao cơ?”

“Anh còn dám hỏi làm sao ư?!” Cô không nhịn được rống to, nhưng lại kinh hãi thấy hình tượng ở công ty của mình không nên làm ra những hành vi thô bạo như thế, liền cưỡng chế giọng thấp xuống, tóm lấy caravat anh nói: “Anh..... Anh cứ nhiên dám nói với đồng nghiệp của em, chúng ta là vợ chồng?”

Anh đối với tư thế như muốn đánh người của cô, bảo trì tư thái tao nhã như trước, “Chẳng lẽ không đúng sao?”

“Chúng ta.....” Lương Tiểu Mạt dừng lại một chút, đúng vậy, bọn họ quả thực là vợ chồng, nhưng mà..... “Nhưng là lúc trước không phải chính anh đã nói không thể công khai quan hệ giữa chúng ta sao?”

Quý Triết Nam nhíu mày, chết cũng không chịu nhận, “Tôi có nói như vậy sao?”

Cái tên chết tiệt này! Lương Tiểu Mạt bị khẩu khí của anh làm cho không nói nên lời, lời nói đó rõ ràng thuộc quyền sở hữu của anh ta, hiện tại còn cứ nhiên dám không nhận?!

“Đồng nghiệp của ta này căn bản không biết chúng ta là vợ chồng.....”

Anh phát hiện ra mình không hề hối hận khi vừa công khai thân phận lẫn nhau, thậm chí còn cảm thấy một chút vui sướng khi người kia gặp họa.

Lần đầu tiên nhìn thấy vẻ kinh ngạc của cô, tâm tình của anh bỗng nhiên chuyển biến rất tốt, sung sướng nâng cằm cô lên, đem khuôn mặt tuần tú tiến đến trước mặt cô, “Cho nên Mạt Mạt, em hãy ngoan ngoan trở lại chỗ ngồi của em, chờ đợi chồng mình là anh, đến đón em lúc tan tầm đi!”

Nói xong, Quý Triết Nam liền rất khí suất xoay người rời đi, mà thời gian đã qua lâu thật lâu, Lương Tiểu Mạt vẫn không có biện pháp nào từ trong nỗi khiếp sợ phục hồi tinh thần lại.

5. Chương 5

Đến chạng vạng, Lương Tiểu Mạt bị Quý Triết Nam bắt buộc đưa đi, khó lắm mới giữ được hình tượng xinh đẹp sáng rọi, cùng anh xuất hiện ở hội trường của thọ yến tại khách sạn Khải Duyệt.

Dọc đường đi Lương Tiểu Mạt không ngừng oán thán vì chủ trương vô lý của anh đã hại cô biến thành đối tượng bị đồng nghiệp công kích.

Cho dù thật sự muốn tìm cô cùng anh tham dự thọ yến, cũng có thể lên nói cho cô mà, hiện tại tốt lắm, đồng nghiệp phòng kế hoạch biết được cô chính là phu nhân lão bản xong, lập tức đối với cô kính nhi viễn chi1 (1Kính cẩn, thận trọng), thậm chí còn có một số người hoài nghi, cô có phải là tiểu gian tế do đại lão bản phái tới giám sát mọi người hay không.

Đối với loại tình huống hai cực phi thường này, Lương Tiểu Mạt trực tiếp đổ hết bức xúc lên đầu tên đầu số gây nên chuyện – Quý Triết Nam.

Điều khó chịu nhất là, xem lại “Người gây ra họa” bên mình, chẳng những không có lấy nửa điểm áy náy, khuôn mặt tuấn tú ngàn năm băng sơn còn lộ ra biểu tình khi đã thực hiện được gian kế, hô hấp và trái tim cô đều ngừng nhanh, quá tức giận, không thềm để ý đến anh.

Quý Triết Nam hoàn toàn không lo lắng cô đang tức giận, tâm tình ngược lại thật sự tốt, đến khách sạn, liền kéo thê tử mình đi ngắm cảnh, kiêu ngạo sải bước tiến về hội trường.

Rất nhanh, anh xuất hiện, lập tức khiến cho đại bộ phận khách mời ân cần thăm hỏi cùng nịnh bợ.

Hôm nay tuổi thọ Tổng Chí Thành đã lên đến tám mươi lăm năm tròn, được hưởng địa vị hết sức quan trọng trên giới thương trường.

Quý Triết Nam ngày thường rất ít tham gia loại yến tiệc này, nhưng bởi vì năm đó khi anh vừa mới tiến nhập thương trường, Tổng Chí Thành đã từng giúp anh không ít, cho nên vô luận như thế nào, anh cũng muốn tham dự, tỏ ý tôn trọng.

Tổng lão nhân đã tám mươi tuổi nhưng thân thể vẫn thập phần cường tráng, nhìn thấy Quý Triết Nam kéo một cô gái tóc ngắn cao gầy xinh đẹp đi tới hướng mình, lập tức cười meo meo đón nhận.

Hai người hàn huyên một trận, Tổng lão gia mãi mới đưa ánh mắt chuyển tới trên người Lương Tiểu Mạt. “Triết Nam, cháu không tính giới thiệu cho ta một chút về vị tiểu thư xinh đẹp này sao?”

“Cô ấy là vợ của cháu, Lương Tiểu Mạt.”

Các vị khách khác vốn tưởng rằng cô chỉ là một người trong phần đông bạn gái của anh, chứ không nghĩ rằng thân phận cô lại kinh người như thế, không khỏi bàn luận nhiều.

Đến ngay cả Lương Tiểu Mạt cũng không nghĩ tới, anh cư nhiên sẽ công khai quan hệ hai người ở trường hợp này, điều càng nằm ngoài ý muốn của cô là, khi anh giới thiệu cô với Tổng lão gia, biểu tình còn thật sự phi thường, ôm thắt lưng cô, cô liền không tự giác cảm thấy khấn trương.

Đối với hành động này của anh, cô thật tâm cảm kích, tức giận nhất thời được đánh tan hơn phân nửa.

Cô từ thuở nhỏ đã học phải giao tiếp với người xa lạ như thế nào, vừa thấy Tổng lão gia hiền lành, lập tức thân thiết nói tiếp, “Thường nghe Triết Nam nhắc tới Tổng lão, nói ngài chẳng những quan hệ dày rộng với mọi người, là một văn bối, làm cho hậu bối ở trên thương trường kính nể không thôi, hôm nay may mắn được cùng Triết Nam tham gia thọ yến của Tổng lão, Tiểu Mạt thật sự cảm thấy rất vinh hạnh.” Nói xong, lấy ra lễ vật thuốc cổ tinh phẩm mà hai người mới nhận được cách đây không lâu, dùng hai tay dâng, “Đây là một chút tâm ý nho nhỏ của cháu và Triết Nam, hy vọng Tổng lão vui lòng nhận cho.”

Cô vốn thông minh lanh lợi, phương diện đối nhân xử thế lại vừa đúng sở trường của cô.

Vài câu thích hợp trong lời nói khéo, rất nhanh khiến Tổng lão cười ha ha không ngừng.

Mà Lương Tiểu Mạt thật không hổ là giao tế năng thủ² (2Người hiểu ý người khác, giao tiếp tốt), bất luận hôm nay Quý Triết Nam xuất phát từ mục đích gì, vì sao mà phải mang cô đến tham dự, cho dù cô lại không tình nguyện như thế nào, tất yếu khách sáo và xã giao, cô vẫn phải làm sao cho hoàn mỹ, giữ mặt mũi thay anh.

Quả nhiên, nói chuyện với nhau một hồi lâu sau, Tổng lão gia liền thật nhanh sinh ra hảo cảm lớn đối với cách nói năng hào phóng, cử chỉ tao nhã của cô gái này, thừa dịp cô đi toilet trang điểm lại, Tổng lão gia hào sảng vỗ vỗ vai Quý Triết Nam, “Cháu cưới được một người vợ tốt đấy.”

Quý Triết Nam cười mà không biết nói gì, nhưng đáy lòng không khỏi cảm khái, kỳ thật cùng Lương Tiểu Mạt lấy thân phận vợ chồng tham dự loại trường hợp cộng đồng công khai này, cảm giác cũng không tệ.

Mà Lương Tiểu Mạt mới từ toilet đi ra, còn chưa kịp đến trước gương, chợt nghe thấy một tiếng nói xa lạ từ phía sau truyền đến –

“Anh ấy là chồng cô được hai năm nhưng lại chẳng quan tâm tới cô, đột nhiên lại mang cô đi tham dự trường hợp này, còn giới thiệu với mọi người cô là vợ của anh ấy, loại hành vi này thật đúng là làm cho người ta khó hiểu!”

Sau khi Lương Tiểu Mạt quay đầu lại, thấy rõ diện mạo của đối phương, nhất thời cười nhẹ, cô còn tưởng rằng đời này sẽ không bao giờ được gặp lại Tô Lệ Nhi nữa!

Lúc trước mặt dày mày dạn tiến thẳng vào nhà Quý Triết Nam, nguyên bản là muốn phá hư bọn họ, giúp bạn tốt hết giận, không hiểu được vì sao đã vượt qua một tháng rồi, Tô Lệ Nhi này cứ nhiên đến một lần cũng không xuất hiện.

Vốn muốn hỏi lại Quý Triết Nam, nhưng lại sợ nếu mình thật sự hỏi, anh lại đề phòng cô, đành phải thôi.

Bất quá có chuyện cô cảm thấy rất kỳ quái, chuyện cô kết hôn cùng Quý Triết Nam vô cùng tối mật, Tô Lệ Nhi này làm sao mà biết được? Chẳng lẽ lúc đó, Quý Triết Nam và cô ta thật sự có quan hệ không hề tầm thường?

Nghĩ đến đây, ngực đột nhiên cứng lại, nhưng rất nhanh, cô đã sửa sang lại được cảm xúc, nửa đùa nửa thật nói: “Vị tiểu thư này, làm sao cô biết hai năm nay, là anh ta không quan tâm tôi, mà không phải là tôi hờ hững đối với anh ấy?”

Tô Lệ Nhi đang thấp phần tự tin về mình, rất nhanh nhả hai hàng lông mày lại, trợn tròn mắt, “Hừ! Đừng cho là tôi không biết cô cùng Quý Triết Nam rốt cuộc có chuyện gì xảy ra trong cuộc hôn nhân đó, anh ấy căn bản là không thương cô!”

Tô Lệ Nhi sở dĩ khẳng định được như thế, bởi vì cô cũng có đủ căn cứ chính xác –

Cha cô trước mắt mới nhậm chức tại tập đoàn Quý thị, tuy rằng chức vị không ở tầng cao, nhưng đã ở trong công ty bao nhiêu lâu, đương nhiên cũng có chút địa vị.

Từ lúc cô hơn mười tuổi, đã cùng phụ thân tham gia mọi yến tiệc lớn nhỏ do Quý gia tổ chức, năm ấy lần đầu tiên cô nhìn thấy Quý Triết Nam mười chín tuổi, liền đối với anh nhất kiến chung tình, âm thầm đồng ý trao tặng tâm mình cho anh.

Chỉ tiếc Quý Triết Nam tính cách lạnh lùng, tính tình quái dị, đối với phụ nữ bình thường chủ động a dua đều nhất cổ khinh thường.

Cô cũng là một người phụ nữ biết tính toán, biết nếu chủ động quá mức sẽ chỉ đổi lấy sự coi thường của anh, cho nên bình thường ở mỗi trường hợp công chúng, cô đều rất chừng mực chậm rãi tiếp cận Quý Triết Nam, làm anh có thể chú ý tới cô.

Nhưng mặc cho cô có cố gắng như thế nào, Quý Triết Nam vẫn không chịu liếc nhìn cô lấy một cái, điều này từng làm cho cô lâm vào tuyệt vọng một lần, tính chậm rãi buông tha không theo đuổi anh nữa.

Điều kiện của cô thấp phần ưu việt, đàn ông ái mộ cô cũng không thiếu, không chiếm được thứ mình thích nhất kia, cô bắt đầu chơi trò nhân gian, không ngừng kết giao cùng đủ loại đàn ông, sau này, thậm chí còn vì theo đuổi sự kích thích, bắt đầu cướp bạn trai và chồng của người khác.

Mãi đến khi cô đang nói chuyện phiếm cùng cha trên đường về nhà, trong lúc đưa văn kiện, vô ý nghe được cha con Quý gia đối thoại, cô mới biết được, thì ra Quý Triết Nam sớm đã bí mật kết hôn, nhưng anh cũng không vừa lòng với cuộc hôn nhân này, còn cùng Quý phụ lập ra hiệp ước ba năm.

Biết được tin tức này xong, lòng của cô như sống lại.

Vừa vặn lúc này cô lại được nhậm chức tại phòng quảng cáo của công ty thuộc tập đoàn Quý thị, cô đảm nhiệm đại sứ hình tượng của một sản phẩm, cứ như vậy, cô lại có cơ hội xuất hiện trước mặt Quý Triết Nam.

Vốn hết thấy mọi việc đều tưởng như rất khá, nhưng một tháng trước, hoàn thành công tác tại Quý thị xong, cô liền bị công ty phái đến Nhật Bản quay chụp đĩa tập thể dục, bởi vụ này có chút bất ngờ, cho nên cô không thể không ở Nhật Bản nhiều nhất là một tháng.

Vất vả lắm mới trở lại Đài Loan được, chuyện đầu tiên cô muốn làm chính là tìm Quý Triết Nam đi trò chuyện, nhưng lão tổng công ty lại bắt cô phải tham dự thọ yến của Tổng lão gia hôm nay.

Kết quả, cô thực ngoài ý muốn gặp phải loại trường hợp này tại đây, nhìn thấy Quý Triết Nam đang kéo Lương Tiểu Mạt xinh đẹp đi tới.

Cô thực không cam lòng, bất quá cô mới đi Nhật Bản có một tháng, tình huống sao có thể xảy ra biến hóa lớn như vậy.

Tuy rằng cô không thể không thừa nhận, Lương Tiểu Mạt là người phụ nữ thật vĩ đại, nhưng “Tình địch trong mắt ra Đông Thi”, hơn nữa cô cũng vững chắc tin tưởng, cho dù Quý Triết Nam thật sự cùng cô ta lấy thân phận vợ chồng để tham dự, cũng không chứng minh rằng bọn họ yêu thương lẫn nhau.

Tô Lệ Nhi châm chọc, cũng không có làm cho Lương Tiểu Mạt tức giận, ngược lại, cô còn cảm thấy vị tiểu thư xinh đẹp trước mắt này khá thú vị.

Cô chẳng hề để ý nhẹ nhàng tiến đến trước gương, tao nhã sửa sang lại dung nhan, một bên còn không quên cãi lại, “Tuy rằng tôi không biết vì sao cô lại có địch ý đối với tôi lớn như vậy, nhưng anh ấy rốt cuộc yêu hay không yêu tôi, đối với cô mà nói quan trọng sao?”

Nói xong, Lương Tiểu Mạt cố ý tạm dừng một chút, theo gương nhìn lên Tô Lệ Nhi.

“A, tôi đã biết!” Lương Tiểu Mạt giả bộ bình tĩnh xoay người, “Hay là..... Cô có gian tình chồng tôi?”

Gặp sắc mặt Tô Lệ Nhi nháy mắt trở nên khó coi, cô một chút cảm giác tội ác cũng không có, hai tay khoanh trước ngực, rồi tao nhã nói tiếp: “Bất quá thoát nhìn cũng không giống lắm, nếu thật sự có gian tình, anh ấy hẳn là đã nhìn thấy cô, tiểu thuyết bình thường không phải đều có tình tiết như vậy sao, nhân vật nữ phụ phá hư nhìn thấy nhân vật nam chính ôm lấy nhân vật nữ chính xuất hiện, bèn hung tợn tiến lên khiêu khích, lại đến trước mặt nhân vật nam chính, lớn tiếng nói nhân vật nữ chính không xứng với anh ấy.....”

Mắt thấy Tô Lệ Nhi bị chính mình làm cho sắp hộc máu, Lương Tiểu Mạt dưới đáy lòng cười không ngừng.

Cô có một khuyết điểm, chính là khi phải khiêu khích người khác, miệng lưỡi liền độc như rắn rết.

Không nói đến việc Tô Lệ Nhi là kẻ khiêu khích trước, chính cô cũng thực muốn đối mặt với kẻ đã đoạt bạn trai của bạn tốt, thù này, Lương Tiểu Mạt cô dù thế nào cũng muốn báo.

“Này tiểu thư, sở dĩ cô không đến khiêu khích tôi trước mặt chồng tôi, rốt cuộc là sợ sự tồn tại của chính thất là tôi, hay là sợ chồng tôi sẽ không có ấn tượng tốt về cô? Nếu là về trước, cô có thể yên tâm, tính tình tôi tốt lắm, cho dù cô có đến mắng ta trước mặt mọi người, tôi cũng sẽ không quan tâm đến cô đâu.”

“Khả năng ở trong mắt cô anh ta là một khối bảo, nhưng với tôi mà nói, anh chính là một cái cây, còn nữa, cô trăm ngàn lần không cần hiểu lầm tôi quyến luyến anh ta, loại tính cách kém giống như anh ta, tính tình phá hư, khi nói chuyện cứ hướng lỗ mũi lên trời, nếu cô có đủ khả năng, tôi thật sự mong cô đến cướp anh ấy đi.”

Tô Lệ Nhi hoàn toàn hết chỗ nói rồi, đầu người phụ nữ này có phải có vấn đề hay không?

“Đương nhiên.....” Ngay khi tim Tô Lệ Nhi đang đập mạnh và loạn nhịp hết sức, khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo của Lương Tiểu Mạt đột nhiên tiến đến trước mặt cô ta, “Nếu cô không nhận, như vậy từ nay về sau, hãy thức thối một chút, đừng đến trêu chọc tôi, bởi vì tôi ghét nhất bị cho là kẻ thứ ba, nếu lợi hại, không việc gì phải hoảng sợ trước mắt tôi cả.”

Lương Tiểu Mạt nói xong một hơi, không hề để ý tới điệu bộ ngốc nghếch của Tô Lệ Nhi, xoay người, bộ pháp tao nhã hướng ra khỏi toilet, cánh cửa kia mở ra trong nháy mắt, cô bị dọa nhảy dựng thật lớn, không tự giác lui từng bước về phía sau.

Quý Triết Nam?

Anh dùng tư thái tao nhã dựa vào cánh cửa toilet, biểu tình thông dong nói. “Tính cách anh kém? Tính tình không tốt? Khi nói chuyện lỗ mũi hướng lên trời?” Thanh âm bình tĩnh mà thông thả, không giống như đang chỉ trích, cũng không phải đang nói giỡn.

Lương Tiểu Mạt làm cái mặt quỷ ở trong lòng, khẳng định người này đã ghi nhớ toàn bộ lời nói của cô vừa rồi.

Cô hít sâu một hơi, đi ra khỏi toilet, đóng cửa lại, không hề sợ hãi nhún nhún vai, có lẽ, một số việc nên nói rõ ràng, giải thích trắng đen, “Em vừa mới khiến cho bạn gái anh tức đến học máu ở bên trong kia, có phải anh rất mất hứng không?”

Khi hỏi điều này, trong lòng rõ ràng hậm hực muốn chết, nhưng cô lại tuyệt đối không muốn biểu hiện ra nửa điểm thương tâm trước mặt anh.

Quý Triết Nam không khỏi nhú mày, “Từ khi nào anh nói với em cô ấy là bạn gái của anh?”

Cô từ chối cho ý kiến cười, “Em từng tận mắt thấy cô ấy hôn anh.”

“Cho nên?” Anh cố gắng hồi tưởng lại chuyện cô đang nhắc tới, hình như mấy tháng trước, khi anh và Tô Lệ Nhi đang chuẩn bị đến nhà hàng dùng cơm, côatt thừa dịp anh chưa chuẩn bị liền hôn anh một chút.

Lương Tiểu Mạt không biết ý tưởng trong đáy lòng anh, tiếp tục thông dong nói: “Chúng ta đã có giao ước, nếu tìm được người mình thực sự thích, cuộc hôn nhân này có thể chấm dứt ngay.” Suy nghĩ trong chốc lát, cô lại nói: “Anh hoàn toàn có thể hưởng tự do.”

Cứ như vậy đi, Quý Triết Nam có cuộc sống của anh, cô đã vượt qua ranh giới đó một lần, không nghĩ đến chuyện vượt qua lần thứ hai.

Về mặt tình cảm, cô luôn luôn tự cho rằng mình rất hiểu biết, nên của cô, chạy không được, không phải của cô, không chiếm được.

Cô không phải loại phụ nữ sẵn sàng sống chết vì tình yêu, mặc dù ở sâu trong nội tâm đã sinh ra thứ tình yêu không thể giải thích đối với anh, cô cũng sẽ vì duy trì tự tôn mà buông tha.

Trong nháy mắt, Quý Triết Nam thật sự nhìn thấy trong mắt cô chột lóe lên một tia mất mát.

Người con gái này đang ghen tị?!

Anh một phen ôm lấy thắt lưng cô, tay kia kéo cô đi ra khỏi đây, vừa đi vừa thấp giọng nói, “Tuy rằng anh không biết lúc ấy rốt cuộc em đã thấy cái gì, nhưng cô Tô Lệ Nhi này chỉ là một người đã từng làm đại sứ hình tượng của sản phẩm công ty, không hơn không kém.”

Có một số việc anh không muốn giải thích nhiều, anh sẽ làm cho cô xem.

Lương Tiểu Mạt vô tình nhìn anh một cái, đối với hành vi đột ngột mạnh mẽ của anh có chút khó hiểu, nhưng cô còn chưa kịp hỏi ra thành tiếng, hai người đã đi tới nhà ăn.

Mọi món ăn trong thò yến hôm nay đều được nấu vì chủ nhân, có một chiếc bàn tròn thủy tinh xa hoa, mỗi bàn đủ để chứa mười hai người.

Quý Triết Nam rất galăng kéo ghế ra cho cô ngồi, chờ cô ngồi xong, anh liền ngồi xuống bên cạnh cô.

Ngồi cùng bàn, đều là những vị khách và bằng hữu quan trọng nhất ở thương trường của Tổng lão gia, có một số người nhận ra Quý Triết Nam, nhưng đối với đại bộ phận những người đến mà nói, vị khách trẻ tuổi tuấn mỹ giới thương trường này chính là một thần thoại, chỉ nghe qua chứ chưa thấy qua, hôm nay có vinh hạnh nhìn thấy anh, mọi người đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội để có thể tìm tòi đến cùng.

Khi yến tiệc chính thức bắt đầu, Lương Tiểu Mạt vẫn đang ở trong trạng thái tinh thần khủng hoảng, cô không ngừng nghĩ về lời nói vừa rồi của Quý Triết Nam –

Anh đang muốn giải thích với cô trong lúc đó là anh và Tô Lệ Nhi trong sạch sao? Nhưng câu này sao mà đơn giản quá, cũng không xứng làm một câu giải thích nữa!

Hay vì anh không muốn rơi vào trường hợp mất mặt xấu hổ tại đây trước mặt công chúng, cho nên mới cố ý làm như không thấy Tô Lệ Nhi?

Ngay khi cô đang không có ý thức lấy một con cua bỏ vào bát của mình thì, con cua đột nhiên bị tên ngồi bên cạnh lấy đi.

“Cô bé ngốc nghếch này, không phải mỗi lần bác cua đều bị chảy máu tay sao? Nếu thật sự thích ăn, nói cho anh, anh giúp em bác là tốt rồi.”

Rất nhanh, một màn ẩm áp ngọt ngào như vậy liền bị mỗi một vị khách ở đây thu hết vào đáy mắt.

Lương Tiểu Mạt khiếp sợ, Tô Lệ Nhi ngồi ở một chiếc bàn khác cũng rất khiếp sợ.

Quý Triết Nam từ khi nào đã biến thành một người đàn ông mà cô hoàn toàn không biết vậy?

Khi Quý Triết Nam mang theo Lương Tiểu Mạt rời khỏi thọ yến, thời điểm họ đang ngồi vào trong xe chuẩn bị về nhà, một trận loa thanh cách đó không xa truyền đến.

Theo tiếng động nhìn lại, ở một chỗ khác trong bãi đỗ xe, một chiếc xe thể thao màu đỏ chói mắt chậm rãi đi đến.

“Louis?” Không chờ Quý Triết Nam phản ứng, Lương Tiểu Mạt chỉ cần liếc mắt một cái đã nhận ra chủ xe là ai.

Nói về người tên Louis này, cô vẫn cảm thấy anh ta thật thần bí.

Người đàn ông này là chủ của một căn nhà lớn, hãng xe nổi tiếng, từng động tác giơ tay nhắc chân đều tản ra khí chất của quý công tử thượng lưu, nhìn là biết thân thế anh quả thực không đơn giản.

Nhưng dạng đàn ông này, lúc trước lại tìm cô làm cố vấn đầu tư cho anh?

Đồng thời, cô cũng chú ý tới sắc mặt Quý Triết Nam trong nháy mắt trở nên rất khó nhìn, chẳng lẽ hai người bọn họ có quen biết?

“Thật sự là khéo a Triết Nam, không nghĩ tới ở chỗ này lại gặp được cậu, cậu cũng tới tham gia thọ yến của Tổng lão gia?” Louis hạ cửa kính xe xuống cùng Quý Triết Nam nói chuyện, còn ngồi ở nơi điều khiển xe liếc mắt nhìn Lương Tiểu Mạt một cái, giây tiếp theo, ý cười trong mắt trở nên thâm thúy.

Đối mặt với lời thăm hỏi chủ động ân cần của Louis, Quý Triết Nam không có hé răng, riêng đôi mắt là không chuyển dời theo anh ta, ánh mắt rất sắc bén.

Louis tựa hồ cũng không cảm thấy kỳ quái, cười nhìn Lương Tiểu Mạt, thái độ nhẹ nhàng, “Nếu tôi đoán không sai, vị tiểu thư ngồi ở bên cạnh cậu này, chính là thê tử hai năm trước cậu cưới về nhà hả? Lương tiểu thư, cô còn nhớ rõ tôi không?”

Lương Tiểu Mạt không rõ lắm nên gật đầu, cảm thấy không khí có điểm quỷ dị, người đàn ông này rốt cuộc là ai? Vì sao anh ta biết cô chính là thê tử của Quý Triết Nam? Chẳng lẽ anh ta đã sớm quen biết Quý Triết Nam?

Quý Triết Nam thủy chung không đáp lại gì, Louis tựa hồ cũng không để ý, vẫn như cũ giữ nguyên mục đích của bản thân nói: “Cho nên mới nói, thế giới này thật đúng là nhỏ, không nghĩ tới thê tử của cậu cư nhiên chính là Lương tiểu thư, cậu rất tinh mắt nha, cưới được một kiều thê vừa đối nhân xử thế tốt lại

thông minh như vậy, lại nói tiếp, tối hôm đó tôi ở chung với Lương tiểu thư còn có biết bao điều khoái trá thoả mãn.....”

Câu nói này tràn ngập ái muội, làm cảm xúc của Quý Triết Nam nhất thời mênh mông tĩnh hẳn, trong đầu lập tức hiện lên rất nhiều hình ảnh đẹp đẽ diễm lệ, mà điều anh không chịu nổi, chính là hình ảnh nhân vật nam chính lại không phải là anh.

Ghen tị cùng phần nộ nháy mắt che lấp lễ phép cùng lý trí của anh, trong tiếng kêu sợ hãi của Lương Tiểu Mạt cùng sự kinh ngạc của Louis, chiếc xe phóng nhanh ra ngoài.

“Này, anh làm ơn có thể đi chậm lại một chút hay không, em không ham thích gì đối với loại phong cách điều khiển này.....” Lương Tiểu Mạt thử dùng vẻ mặt ôn hoà thuyết phục anh, nhưng người đàn ông mới vừa rồi còn che chở đầy đủ cho cô, lúc này tựa như một con sư tử nổi cơn điên, cơ hồ đánh mất lý trí vốn sở hữu.

Người đàn ông này rốt cuộc làm sao vậy? Chẳng lẽ bởi vì câu nói cuối cùng của Louis kia?

“Tối hôm đó tôi ở chung với Lương tiểu thư còn có biết bao điều thoả mãn khoái trá.....”

Tinh tế phân tích lại, những lời này có rất nhiều phương thức để giải thích.

Quý Triết Nam lại lý giải những lời này thành cái gì? Chẳng lẽ là..... Anh ghen tị?

Quý Triết Nam trầm mặc không mở miệng suốt dọc đường, rốt cục đến tận lúc tới bãi đỗ xe của chung cư rồi mới giảm tốc độ.

Ngừng xe xong, không đợi cô mở cửa xe, anh liền bá đạo cầm hai tay của cô, đem cô ngồi cố định ở chỗ điều khiển xe.

Cô hoảng sợ, hơi hơi dựa về phía sau, bảo trì khoảng cách giữa hai người, “Anh..... Anh muốn thế nào?”

Ánh mắt bình thường luôn sắc bén như chim ưng gắt gao nhìn cô, “Em có quan hệ gì với cái tên quý kia?”

“Tên quý? Ý anh là Louis?” Khẽ nhíu mày, “Anh ấy chỉ là khách của em thôi.....”

“Vị khách quen biết được bao nhiêu lâu rồi?”

“Không vượt qua bốn mươi tám giờ.”

Sắc mặt Quý Triết Nam càng khó nhìn thêm một ít, “Em cùng một người đàn ông mới quen biết chưa đến bốn mươi tám giờ ở trên giường?”

“Ê, nói chuyện bằng lương tâm đi, em từ khi nào đã lên giường cùng anh ta?”

“Nói cách khác các người trong sạch trong lúc đó?”

“Em có thể dùng của danh dự của em để thề!” Cô cơ hồ có thể kết luận, người này thật sự đang ghen, tuy rằng thái độ thập phần ác liệt, nhưng cô lại không nhận được mừng thầm.

“Chứng minh cho anh xem!”

Vừa dứt lời, đôi môi thô bạo liền không hề báo động trước đánh úp về phía cô.

“Chứng minh cái gì? Ê..... Ồ.....”

Sáng sớm ngày hôm sau, Lương Tiểu Mạt liền khắc sâu cảm nhận được khi kích tình qua đi, cả người đều đau nhức, yếu đuối vô lực không khoẻ lên được.

Nghĩ đến hết thấy những sự việc vừa phát sinh tối hôm qua, cô vẫn cảm thấy không thực.

Lần đầu tiên thấy Quý Triết Nam thất thố như thế, cũng là lần đầu tiên cảm nhận được kích tình mãnh liệt như vậy từ thân người đàn ông lạnh như băng này.

Cô không phủ nhận chính bản thân mình lúc ấy cũng bị dọa, nhưng rất nhanh, thân thể của liền không chịu được sự khống chế của lý trí, bị kỹ thuật hôn cao siêu của người kia trêu chọc khiến cả người khô nóng khó nhịn.

Thời gian sáng sớm, cô bối vì toàn thân đau nhức nên tỉnh lại, không hề ngạc nhiên khi phát hiện mình đang mặt dày nằm dựa trên khuỷu tay anh.

Loại tư thế thân mật này làm cô nghĩ đến vài buổi sáng sớm trước kia, hai người cũng nằm cùng một chỗ thân mật là như thế, người nào không biết, khẳng định sẽ nghĩ rằng cô và Quý Triết Nam là một đôi vợ chồng ân ái.

Vẫn còn hơi mê mang vì mới ngủ dậy, khi tỉnh táo lại đã thấy Quý Triết Nam với nửa thân trên trần trụi dùng vẻ mặt ái muội nhìn chằm chằm chính mình.

Có chút thẹn thùng, cũng có chút xấu hổ.

Sau khi loại chuyện này phát sinh, câu đầu tiên bình thường nên nói gì?

Muốn anh phụ trách? Muốn anh bồi thường? Hay là muốn anh ình một lời giải thích hợp lý?

Không! Vô luận thế nào cô cũng không muốn.

Khi cô đang âm thầm ảo não, bên tai bỗng vang lên tiếng nói rất tình tứ –

“Trước kia giấc ngủ của anh thường không tốt, tuy rằng anh không biết vì sao lại như vậy, nhưng sau hai lần ngủ cùng em anh mới phát hiện, khi em ở bên người anh, anh có thể dễ dàng ngủ ngon không gặp ác mộng, đến tận lúc trời đã hừng đông.”

Cô cứng họng, có phần kinh ngạc khi anh đột nhiên nói ra những lời này.

Chậm rãi di chuyển thân mình, Quý Triết Nam đặt cô ở dưới thân chính mình, từ trên cao nhìn xuống chỗ cô, còn bày ra một nụ cười tươi vô cùng gợi cảm.

Tuy rằng ngày hôm qua bị cái tên hỗn đản Louis kia khiêu khích lợi hại đến nỗi mất đi lý trí, nhưng tư vị xúc động sau này lại làm anh hoài niệm đến dị thường.

“Cho nên mới nói, đôi khi có một người phụ nữ ở bên người làm ấm giường cũng rất tốt, em có thể giúp cải thiện chứng mất ngủ của anh, như vậy những ngày kế tiếp, chúng ta chính thức ở chung đi!”

Gì? Anh đang nói gì?

Đúng lúc Lương Tiểu Mạt đang muốn lớn tiếng chất vấn, anh rất nhanh hôn xuống bờ môi cô, trong mắt hàm chứa ý cười vô cùng dụ hoặc.

“Thân ái, ngày hôm qua nhất định em đã mệt muốn chết rồi, ngủ nhiều thêm một chút, anh tắm rửa xong rồi đi làm, hôm nay em không cần đến công ty đâu.”

Nói xong, kẻ đã ăn no thỏa mãn kia dùng dáng vẻ rất tao nhã xuống giường, chậm rãi đi tới phòng tắm.

Hôm nay hẳn là buổi sáng vui vẻ nhất của Quý Triết Nam đã sống gần ba mươi năm này.

Thứ tình yêu này, xác thực như một bức viết, bất tri bất giác phát sinh.

Một mình nằm ngửa trên chiếc giường lớn, kinh ngạc chạm vào đôi môi vừa mới bị hôn của mình, chậm rãi, Lương Tiểu Mạt cười nhẹ.

Tên Quý Triết Nam này..... Có khi thật đúng là..... Đáng yêu!

Rất nhanh, báo sớm đã đăng tải ảnh chụp Quý Triết Nam cùng ái thê đi dự thọ yến, còn thuận tiện tuyên dương động tác nhỏ ngọt ngào của anh trong lúc đó với phu nhân tổng tài tập đoàn Quý thị.

Vừa ăn xong bữa sáng, Lương Tiểu Mạt đã nhận được điện thoại của Trác Tĩnh Nhã –

“Mạt Mạt, thực nhìn không ra, cậu cư nhiên vẫn là một cao thủ săn mồi, trong khoảng thời gian ngắn như vậy, đã thu phục được người chồng bằng sơn kìa, tớ nghĩ ả Tô Lệ Nhi hư hỏng kia, khẳng định cũng đã đọc được báo sớm ra ngày hôm nay, lần này để xem cô ta còn kiêu ngạo như thế nào?”

Nếu không có cuộc gọi đến của Trác Tĩnh Nhã, Lương Tiểu Mạt cơ hồ đã quên hết chuyện mình tiếp cận Quý Triết Nam là vì bằng hữu, không còn một mảnh.

“Được rồi, con người tớ rất chú trọng việc hứa hẹn, cậu đã hoàn thành nhiệm vụ, tớ cũng tuyệt đối không nuốt lời, khẳng định sẽ làm vừa lòng cậu, không nói nhiều, tớ đi họp trước, bai!

Đã cúp điện thoại được thật lâu, Lương Tiểu Mạt vẫn còn đắm chìm trong suy nghĩ của chính mình.

Cô nghĩ mãi, không biết có nên nói với Trác Tĩnh Nhã hay không, rằng trong quá trình săn mồi tại đây, cô cũng đã thiệt tình giao chính bản thân mình ra rồi.

6. Chương 6

Lương Tiểu Mạt không hề nghe lời Quý Triết Nam nghỉ ngơi ở nhà, mà còn đi xe anh tiện thể cùng nhau đến công ty.

Trải qua tối hôm qua, giữa hai người đã có sự chuyển biến khá ái muội, cô thậm chí còn cảm thấy Quý Triết Nam luôn lạnh như băng trước kia, hình như đã bắt đầu có tình cảm giống người bình thường.

Dọc theo suốt đường đi, Lương Tiểu Mạt không nghịch ngợm nhìn đông ngó tây nữa, trước kia cô hoàn toàn coi thường Quý Triết Nam, thỉnh thoảng còn có thể tám nhảm vài câu, nhưng bây giờ, kể lắm mồm như cô lại chẳng biết nên nói gì.

“Em xác định việc đi làm thật sự không thành vấn đề sao?” Quý Triết Nam mở lời trước, trong lúc đó tầm mắt còn không chút e thẹn liếc về phía hai chân của cô, “Anh nghe nói lần đầu tiên của phụ nữ thường không thoải mái, nghỉ ngơi nhiều có lẽ sẽ tốt hơn.”

Nghe vậy, mặt Lương Tiểu Mạt phút chốc đỏ bừng.

Cái tên chết tiệt này, trông đứng đắn như vậy mà miệng có thể nói ra những thứ này.

Hung hăng trừng mắt liếc anh một cái, tức giận xuống xe, “Em sợ em mà không đi làm, sẽ bị người lòng dạ hẹp hòi, lại tìm cớ khấu trừ tiền lương của em.” Nói xong, cô dùng sức đóng sập cửa xe, tức giận lắc lắc eo nhỏ đi ra.

Quý Triết Nam ngồi ở chỗ điều khiển xe, mỉm cười mỹ mãn, trước kia anh sao có thể không phát hiện, cảm giác khi cùng cô ở một chỗ lại thoải mái và thú vị như thế!

Nổi giận bùng bùng nặng nề đi vào phòng kế hoạch, Lương Tiểu Mạt cơ hồ là lập tức cảm thấy sự không thích hợp.

Những chị em tốt, anh em đồng nghiệp thân quen của cô trước kia, nay vừa nhìn thấy cô, ánh mắt đều chứa vài phần khiếp đảm, đến cả thái độ của quản lý Cao xinh đẹp cũng trở nên khiêm nhường, cung kính vài phần.

Lương Tiểu Mạt liếc nhìn một cái xem thường, không khách khí ôm lấy bả vai quản lý Cao xinh đẹp, môi tiến đến bên tai cô ấy, “Ê, các người có cần quá đáng như vậy không? Mới một buổi tối, đã phân ranh giới sông nước rõ ràng như vậy rồi sao?”

Làm ơn đi, cô tuyệt đối không hy vọng thân phận quý quái phu nhân tổng tài này làm ảnh hưởng đến cảm tình cùng các đồng nghiệp đâu.

Quản lý Cao xinh đẹp hướng về phía cô lễ phép chớp mắt, “Không có biện pháp, từ sau khi các đồng nghiệp biết quan hệ giữa cô và tổng tài, nghĩ mãi, vẫn cảm thấy đối với cô kính nhi viễn chi (1kính cẩn, khiêm nhường) một chút có lẽ sẽ tốt hơn.”

“Gặp quý!” Cô rửa thấp một tiếng, nhìn nhóm đồng nghiệp sau khi cô xuất hiện, lập tức làm bộ như đang cố gắng làm việc, nhin không được lớn tiếng nói: “Các vị, nếu các người còn coi tôi là chị em tốt, bạn tốt, thì có thể đừng xem tôi là gian tế hay không?”

Mọi người nghe vậy, đều kinh ngạc ngược đầu lên nhìn về phía cô.

Lương Tiểu Mạt nhìn mọi người chung quanh, “Có một số việc căn bản là không giống như bề ngoài các người thấy, trên thực tế, trước khi tôi nhậm chức ở Quý thị, tuy rằng có danh nghĩa vợ chồng với tổng tài các người, nhưng hoàn toàn không phải là vợ chồng thật.”

“Nhưng tôi nghe tổng thư ký Triệu tiểu thư nói, cô đã kết hôn với tổng tài được hơn hai năm rồi mà.” Tiếng nói nhu nhược của một nhân viên nữ vang lên.

“Đúng vậy thì sao? Ai quy định kết hôn hai năm thì sẽ có tình cảm thâm thiết, gắn bó thân mật khăng khít? Mặc kệ các người đã nghe Triệu tiểu thư đó nói những thứ kỳ quái gì, tôi khẳng định cuộc hôn nhân giữa tôi và Quý Triết Nam lúc đó chỉ là ép duyên thôi.”

Thấy biểu tình kinh ngạc khó hiểu của mọi người, Lương Tiểu Mạt vội vàng giải thích: “Ở thời điểm tôi còn chưa sinh ra, cuộc hôn nhân này đã bị các trưởng bối an bài hết, trên danh nghĩa tôi là vị hôn thê của Quý Triết Nam, nhưng trên thực tế thì tôi không có hiểu biết gì về anh ta cả, đoạn diễn ngắn trước mặt người khác ân ái ngày hôm qua căn bản chưa bao giờ xảy ra từ trước!”

“Nói cách khác, cô không phải gian tế mà tổng tài an bài ở ngành chúng tôi?”

“Tuyệt đối không phải.”

“Nói cách khác, chúng tôi vẫn có thể giống như trước cùng cô xưng bạn gọi bè, xưng chị nói em sao?”

“Đó là đương nhiên!” Lương Tiểu Mạt vỗ vỗ ngực chính mình, “Tôi thật sự có thành ý muốn đổi đời mọi người trong nhóm này như với anh chị em ruột trong nhà a.”

“Nói cách khác, về sau nếu chúng tôi muốn chi tiền cho cổ phiếu nào, muốn đầu tư vào quỹ nào, cô vẫn sẽ giúp chúng tôi ư?”

“Lương Tiểu Mạt tôi nhất định giữ đúng lời hứa, một mặt một lời.”

Thấy mọi người bắt đầu chậm rãi nhìn nhận cô, Lương Tiểu Mạt thở phào một hơi, đều do tên Quý Triết Nam đáng chết, suýt nữa hại cô vác tội danh gian tế trên lưng.

Đồng sự buông hết khúc mắc trong lòng, một đám đi lên tiễn chụp cô bả vai, câu của cô kiên, “Cô nói sớm có phải tốt hơn không, hại chúng tôi lo lắng hãi hùng suốt cả đêm, đều lo lắng mình có bị nói xấu trước mặt lão bản, có bị cô thổi phồng sự thật hãm hại không.”

“Nói thật là tốt rồi, thiếu chút nữa tôi lo sợ đến chết, vừa phải lo cơm áo cho cha mẹ, trong lòng lại có một bóng ma sợ hãi tổng tài, nghĩ chắc sẽ bị cô bán đứng vì tổng tài.”

Lương Tiểu Mạt lập tức túm chặt lấy cổ đối phương, “Làm sao có thể chứ, tính cách anh ta quỷ dị lạnh lùng vô tình, nhưng ở toàn công ty đều có người hâm mộ, đừng nói các người chịu không nổi anh ta, đến ngay cả tôi cũng cảm thấy loại người như anh ta rất khó ở chung, rất quái lạ.....” Nhắc tới Quý Triết Nam, cô lại đầy một bụng tức như chỉ muốn phát tiết.

Tuy rằng nghĩ đến chuyện anh vì mình mà thay đổi, đáy lòng dâng lên một thứ cảm giác ngọt ngào, nhưng nghĩ lại lúc này tên này dám dùng lời nói kiểu đó trêu chọc cô, cô liền hận không thể đá anh ra ngoài không gian vũ trụ luôn.

Cảm xúc phần nộ một khi đã triển khai, cô liền phát huy hết khả năng bịa đặt của mình, đem nhân phẩm Quý Triết Nam quở trách không đúng tỷ nào.

“Tóm lại, anh ta chính là cái loại nhân vật bất luận ở phim truyền hình hay trong tiểu thuyết, luôn sắm vai tuyệt thế đại nhân nhưng thực chất chỉ là một tên hỗn đản cấp ba!”

Vừa dứt lời, chỉ thấy đồng nghiệp trong nháy mắt trở về đúng vị trí, văn phòng vốn thân thiện ồn ào, trong nháy mắt đã khôi phục sự im lặng.

Cô bắt đầu hoài nghi, chỉ thấy quản lý Cao xinh đẹp liếc mòng dùng ánh mắt ám chỉ cho cô, cô âm thầm hô to diêm không tốt trong lòng, chậm rãi xoay người, quả nhiên, Quý Triết Nam đang mặc đồ Tây, đứng thẳng cách đó không xa hướng về phía cô cười tà ác.

Vì sao mỗi lần nói bậy về anh, đều bị anh nghe được?

Chỉ thấy anh vui vẻ quơ quơ chiếc ví da nhỏ tinh xảo, “Thân ái, em để quên ví tiền trong xe anh, nếu em còn muốn lấy lại, mau tới văn phòng anh bắt lấy đi!” Nói xong, cũng không thèm để ý tới cô đang bị anh chọc đến mặt đỏ lên, lập tức xoay thân chạy lấy người.

Lương Tiểu Mạt vừa tức giận vừa buồn cười. Thân ái? Người này kêu có phải đã quá thân mật hay không? Còn nữa, cho dù anh thật sự rất muốn gọi cô bằng tên thân mật, chẳng lẽ không thể tìm một nơi không có người sao?

Những đồng nghiệp vừa mới tin tưởng cô và Quý Triết Nam không có “gian tình”, lại một lần nữa dùng ánh mắt hoài nghi liếc về phía cô, cô thật sự khó mở miệng trả lời, vội vàng hốt hển chạy đuổi theo.

Theo đuôi Quý Triết Nam tự tại vào văn phòng xa hoa kia của anh, không chờ cánh cửa kịp đóng, cô liền một tay đẩy anh vào góc tường, hung tợn nói: “Những lời em vừa mới nói ở phòng kế hoạch, anh rốt cuộc đã nghe được bao nhiêu?”

Quý Triết Nam không hề đem sự uy hiếp của cô để vào mắt, tư thái vẫn mặt dày như trước, “Từ đầu tới đuôi.”

“Người như anh sao cứ thích nghe lén vậy? Có biết cách cư xử đó rất không văn minh hay không?”

Anh hừ nhẹ một tiếng, “Em nói bậy sau lưng người khác, loại hành vi này cũng rất văn minh sao?”

“Em không nói bậy về anh, điều em nói đều là sự thật, người như anh vốn không thú vị rất nhàm chán, mặt mày luôn lạnh như băng, còn thích đặt người khác ở dưới trướng mình.”

Quý Triết Nam thú vị nhíu mày, “Thật đúng là kỳ quái, anh vừa nhàm chán lại không thú vị như vậy, vì sao lúc trước em lại như ruồi bọ bám lấy anh, nhất quyết ở chung với anh?”

“Em bám dính lấy anh, còn ép anh cùng ở chung?” Cô bất mãn hú lên một cách quái dị, sau đó lại đột nhiên nghĩ ra điều gì, chậm rãi thu lại khẩu khí cao ngạo. “Em..... Đó là.....”

“Là cái gì?” Anh đột nhiên xoay thân, ép chặt cô vào góc tường, từ trên cao nhìn xuống, ánh mắt trối chốt lấy cô, “Nói mau, là cái gì?”

Lương Tiểu Mạt bị ánh mắt âm trầm của anh làm cả người sợ hãi, “Nhưng..... Nếu em nói, anh cam đoan không được mắng em?”

Anh vốn đã biết cô gái này đột nhiên tiếp cận mình, quả nhiên là có mục đích, tuy rằng có hơi bất mãn, nhưng nghĩ đến mấy ngày nay cùng ở chung, đầy mắt lại ỉn ỉn mang theo vài phần ngọt ngào.

Quý Triết Nam cũng không phải là một kẻ dễ dàng đánh người, nhưng anh quả thật rất tò mò rốt cuộc là vì sao cô đột nhiên lại tìm đến anh.

Lương Tiểu Mạt thấy ánh mắt lợi hại của anh chậm rãi trở nên ảm áp hơn, nghĩ rằng chuyện này sớm muộn gì cũng sẽ bị phát hiện, hơn nữa cô cũng không phải là một người biết giữ bí mật, liền đơn giản thẳng thừng khai ra hết mục đích tiếp cận anh.

Nghe xong lời tự bạch của cô, mặt mày Quý Triết Nam lại càng nhăn lại gắt gao hơn, “Nói vậy, sở dĩ lúc trước em đáp ứng bằng hữu của mình, hoàn toàn chỉ vì một cái ví da, cùng với vài vị khách thôi sao?”

“Tĩnh Nhã có tài năng thiên phú ở phương diện thiết kế nha, ví da mà cô ấy thiết kế mỗi cái ít nhất trị giá mười vạn, căn bản không phải là “một cái ví da” thông thường đâu, còn nữa, những vị khách cô ấy giới thiệu đều có rất nhiều tiền.....” Nhỏ giọng giải thích vài câu, lại nói: “Anh đã đáp ứng là không mắng em, nam tử hán đại trượng phu, nói lời phải giữ lấy lời.”

Tuy rằng cô biết Quý Triết Nam có tức giận đến mấy cũng không bao giờ động thủ đánh người, nhưng kiểu gì cũng phải trải qua gian nan khổ cực à xem.

Qua một lúc lâu sau, thấy anh vẫn như trước không nói chuyện, biểu tình cũng lạnh như băng, thật sự không thoải mái.

Cô nghĩ mãi, bắt đầu kiểm điểm lại chính mình xem bản thân có phải đã quá đáng quá hay không.

Mặc kệ nói như thế nào, cô và Quý Triết Nam trước kia đều nước sông không phạm nước giếng nước, đột nhiên vì phải giúp bằng hữu báo thù liền vượt qua giới hạn, lấy tình cảm của người ta đùa bỡn vì lợi ích cá nhân, tuy rằng cô cũng đã bồi thường bằng chính bản thân mình, nhưng nói như thế nào, đều do cô không đứng trước y.

“Em biết lúc trước mục đích tiếp cận anh của em quả thực có vài phần bất lương, nhưng đã tiếp xúc lâu với anh, phát hiện ra kỳ thật anh cũng không tệ như vậy, người khác đều nói tính tình anh lạnh lùng kỳ quái, vô luận là cao hứng hay tức giận, luôn bảo trì gương mặt anh cho đến chết..... Ách..... Ý của em là, biểu tình lãnh khốc, anh đừng dùng ánh mắt hung tợn đó nhìn em, tiếng Trung Quốc của chúng ta phong phú thâm thúy, dùng sai từ hình dung cũng không phải chuyện lạ mà.”

Cô vội vàng pha trò, lại nói lấy lòng tiếp: “Mặc kệ người ngoài đánh giá anh như thế nào, nhưng trong mắt em anh luôn là vì sao sáng, kỳ thật ở chung cùng anh mấy ngày nay, em cũng phát hiện ra anh có rất nhiều ưu điểm.” Cô vừa nói, vừa đàn những ngón tay vào nhau, “Thí dụ, tuy rằng bề ngoài anh lạnh lùng, nhưng nội tâm lại rất nhân hậu ôn nhu.”

Quý Triết Nam là người đàn ông duy thứ nhất chủ động giúp cô bác xác cưa.

“Còn nữa, tuy rằng anh làm việc quyết đoán, tuyệt tình, nhưng năng lực làm việc của anh thì không thể phủ nhận được; Mặc dù anh luôn giữ khoảng cách với nhân viên, nhưng anh luôn đem lại lợi ích cho bọn họ, có thể khiến người ta nguyện ý vì anh mà vượt qua lửa nhảy xuống sông...”

Trong khoảng thời gian công tác ở Quý thị này, tuy rằng thỉnh thoảng cũng sẽ nghe được đồng sự oán giận anh khó tiếp xúc, nhưng tất cả các nhân viên từ trên xuống dưới, ai cũng đều hài lòng về anh.

“Tóm lại, em cho rằng anh là một quý công tử mặt lạnh tâm nóng, không biết biểu đạt tình cảm của mình..... Ô.....”

Lời của cô còn chưa nói dứt, thân đã bị anh kéo vào trong lòng, miệng cũng bị anh bá đạo che lại.

Cô tròn tròn mắt, giật mình để đầu lười anh tùy ý linh hoạt xâm nhập, trải qua một trận đòi lấy không kiêng nể gì xong, cả người cô bị hôn đến thất điên bát đảo, tiếp theo lại nghe thấy anh nói ghé vào tai cô: “Mặt Mặt, nếu em muốn nói rằng em yêu thương anh, có thể trực tiếp nói vào vấn đề luôn.”

“Kỳ thật.....”

Ngay khi cô muốn há mồm hết sức cãi lại, anh dùng lực chế trụ thất lưng của cô, làm thân cô càng gần sát thân mình “Bất luận lúc trước em tiếp cận anh vì cái dạng mục đích gì, cũng không quan lúc trước anh đã từng coi thường thế tử là em, anh vẫn không thể không thừa nhận, trong mấy ngày em xông vào thế giới của anh, anh không thể không chế được bản thân mình không yêu thương em.”

Tập đoàn Quý thị bắt đầu thi công toà nhà mười chín tầng, là một nơi phục vụ giải trí, toàn bộ tầng trệt bày đầy đủ mọi kiểu dáng, loại hình, phương tiện giải trí, có phòng chơi bóng bàn, bóng đá, bóng rổ, cùng đủ loại thiết bị trò chơi hiện đại hoá, nhưng lại khiến nhân viên bận rộn hơn rất nhiều, họ thường lợi dụng giờ nghỉ trưa hoặc thời điểm chiều tối chạng vạng để vận động, thả lỏng tâm tình.

Lương Tiểu Mạt chính là tấm gương tốt nhất của sự kết hợp giữa lao động và vui chơi, chủ trương sống của cô là — tiền vĩnh viễn kiếm mãi không xong, cho nên giữ gìn thân thể khỏe mạnh mới là điều quan trọng nhất.

Cho nên khi đang yêu, cô bắt đầu chủ trương thổi thêm không khí vui vẻ vào công ty, sau khi ăn xong liền ghé vào chơi trò chơi máy tính với đồng nghiệp, vận động mọi người cùng chơi một trận đấu “nghịch dư”.

Trận đấu chia làm vài hạng mục, phần thưởng đều rất lớn, chẳng những có thể đạt được một bó tiền thưởng to, còn có thể kiếm được vé đôi đi du lịch nước ngoài của công ty.

Giải thưởng hấp dẫn như thế đương nhiên sẽ thu hút nhiều nhân viên tham gia, dù sao lão bản Quý thị cũng luôn luôn ra tay hào phóng.

Đối với hoạt động như vậy, Quý Triết Nam ngồi tính tiền xem náo nhiệt mà thôi,

Y theo cách nói của Lương Tiểu Mạt, mỗi ngày đều phải ngồi làm việc ở công ty, thời gian lâu ắt sẽ sinh bệnh, chỉ cần không ảnh hưởng đến công việc, cô muốn làm như thế nào tùy cô.

Chuyện tình yêu của anh và Lương Tiểu Mạt, bây giờ trong công ty đã ồn ào huyền náo biết hết cả rồi, nhân viên đánh giá về Lương Tiểu Mạt cũng thực không sai.

Phu nhân tổng tài thân thiết hiền hoà không hề kiêu ngạo, phu nhân tổng tài luôn cố gắng vì lợi ích của nhân viên, phu nhân tổng tài thường xuyên giúp đỡ việc khó của nhân viên.....

Những lời đồn như vậy được hai ba ngày đã sớm vào tai Quý Triết Nam, đến ngay cả anh cũng nhin không được rất muốn tận hưởng cảm giác làm cộng sự của phu nhân tổng tài.

Nhàn nhả ngồi trong văn phòng của tổng tài, vừa chậm rãi lật xem đồng văn kiện trong tay, vừa nghĩ, từ sau khi ở chung với Lương Tiểu Mạt, chứng mất ngủ nhiều năm của anh quả nhiên đã tốt hơn nhiều rồi.

Điều anh không thể tin được là, mỗi giây mỗi phút ở cùng anh, cuộc sống vốn chỉ có hai màu đen trắng của anh, chậm rãi có thêm nhiều màu sắc, thậm chí chỉ cần nghĩ đến hình ảnh của cô, tâm tình cũng sẽ không tự chủ được cảm thấy rất thỏa mãn.

“Tổng tài không tốt rồi.....” Thư ký đột nhiên đẩy cửa ban công ra, vẻ mặt thất kinh, “Phu nhân của ngài vừa mới ngất xỉu ở bàn chơi bóng bàn.....”

“Anh nói cái gì?!”

Quý Triết Nam ôm Lương Tiểu Mạt đang hôn mê bất tỉnh dường như phi vọt vào bệnh viện, khi bác sĩ kiểm tra xong, anh vô cùng kinh ngạc và khiếp sợ biết được một tin tức, anh sắp phải làm cha.

“Thai nhi đã được bảy ngày, đang trưởng thành rất tốt trong bụng mẹ, tuy nhiên ba tháng đầu là kì nguy hiểm, trong khoảng thời gian này, nhất định phải cẩn thận gấp bội, trăm ngàn lần không được phép kích liệt vận động.”

Lương Tiểu Mạt đã sớm tỉnh lại, bị Quý Triết Nam bắt dựa vào trong ngực anh, trên người còn đắp một cái chăn bông nhỏ.

Bởi vì cô vừa mới chơi bóng bàn rất kịch liệt nên thân thể thiếu nước, phát sinh tính hôn mê ngắn ngủi, may mắn anh đưa cô đi bệnh viện đúng lúc, hơn nữa thân thể của anh luôn luôn rất cường tráng, thai nhi trong bụng mới có thể bình yên vô sự được như vậy.

Chẳng qua sau khi cô tỉnh lại, lập tức bị Quý Triết Nam hung hăng giáo huấn một chút.

Mang thai bảy ngày, cũng có nghĩa là MC2 (viết tắt của Menstrual Cycle, có nghĩa là kinh nguyệt – Từ này có trong “Vị hôn phu bất đắc dĩ nên mình nhớ =]~) của cô tháng này căn bản không đến, đối với một người phụ nữ mà nói, MC đến chậm, nên có ý thức lo lắng chứ.

Nhưng Lương Tiểu Mạt cũng giải thích, MC là tự do, cô không thể ép nào khi nào thì đến, khi nào thì đi, đến thì cô tự nhiên hoan nghênh, không đến cô cũng không có biện pháp.

Tóm lại MC đã muộn suốt nửa tháng, cô căn bản không để ở trong lòng.

Chẳng những bác sĩ không biết nói gì về lời giải thích của cô, ngay cả Quý Triết Nam cũng rất muốn cười cô một chút.

Nghe được tương lai ba tháng của mình, cô cảm thấy mình giống như một đứa bé bị bảo hộ, liền lập tức oa oa kêu to, “Một tuần nữa là công ty tổ chức trận đấu rồi.....”

Tuy rằng mọi thứ là do cô bày ra, nhưng cô đã vận động tinh thần mọi người bằng cách tham gia hai hạng mục rồi.

Rất nhanh, lời của cô liền nhận được một cái nhìn chăm chăm tàn nhẫn, người đàn ông đang che chở cô trong ngực không ngại ngần đánh vào mông cô một cái, “Em muốn mang bụng bầu đi đánh bóng? Em không muốn sống hả?”

Đúng vậy, tuy rằng sinh mệnh nhỏ trong bụng này đến có chút ngoài ý muốn, nhưng dù sao cô cũng không thể mang thai lại còn đi tham gia trận đấu thể dục được.

Bị hung hăng giáo huấn xong, Lương Tiểu Mạt lập tức ngậm miệng lại, bởi vì không nghe lời thì kết cục sẽ thực thảm, cô cũng không muốn bị chồng giáo huấn trước mặt nhiều người như vậy một lần nữa đâu.

Tộc trưởng họ Quý rất cục cựa cũng mang thai, chuyện này vốn nên báo cho Quý lão gia và Quý phu nhân ở Thượng Hải ngay, nhưng Quý Triết Nam lại nói, chờ cục cựa lớn hơn một chút, vào thời điểm có thể hoàn toàn nhìn ra hình thái, báo cho ba mẹ sẽ tốt hơn.

Lương Tiểu Mạt không có ý kiến, dù sao khi làm mẹ, cho dù có là người con gái thông minh đến mấy, cũng không thể không luống cuống tay chân một chút.

Quý Triết Nam luôn luôn nổi danh lạnh lùng này khi làm cha cũng bắt đầu có tình cảm giống người bình thường nhiều hơn một chút.

Anh chẳng những đúng định kỳ đưa bà xã đi khám thai, còn có thể trong thời gian làm việc vất vả này, giành riêng một khoảng thời gian cùng bà xã đến cửa hàng mua đồ cho em bé.

Anh vĩnh viễn cũng không quên được, lần đầu tiên nhìn thấy màu sắc rực rỡ của siêu âm màu, khi em bé mới chỉ là một khối thịt, ở sâu trong nội tâm anh đã kích động biết bao nhiêu.

Thì ra đó là em bé ở thời kì đầu, nhưng ngay cả mắt mũi cũng đều nhìn không ra.

Loại sự tình này thường khiến bậc làm cha hào hứng vô cùng, giúp Quý Triết Nam duy trì tâm tình tốt suốt một thời gian dài.

Trong cửa hàng đồ dùng cho trẻ con, Lương Tiểu Mạt hoàn toàn không nhìn ra đang mang thai, nhìn đồng hồ tây, thỉnh thoảng sẽ giơ lên trang phục quần lót rất đáng yêu, lớn tiếng ồn ào –

“Triết Nam Triết Nam, anh nhìn xem, cái yếm màu hồng nào đáng yêu quá đúng không?”

“Triết Nam anh lại đây nhìn đi, cái tã này vừa vặn ha, ta có thể mặc cho con rồi đưa bé đến hội thảo luôn.”

Thấy bộ dạng cao hứng phấn chấn của cô, tâm tình Quý Triết Nam tốt theo.

Xem ra cục cựa này tới thật đúng thời điểm, đúng lúc tình cảm giữa bọn họ đang rất ngọt ngào, cả hai vợ chồng đều thực chờ mong cục cựa có thể sinh ra nhanh hơn một chút.

Về phần hiệp ước ba năm quý quý kia, đã sớm bị Quý Triết Nam bỏ qua lâu rồi.

Lương Tiểu Mạt điên, vậy anh và cô sẽ cùng nhau điên.

Từ khi có cục cựa, cứ ba ngày lại thấy họ xuất hiện trong cửa hàng đồ dùng cho trẻ con, nhóm nhân viên cửa hàng đều nhìn họ với ánh mắt hâm mộ.

Nam anh tuấn cao lớn, khí chất cao nhã. Nữ xinh đẹp duyên dáng, cười khê rất đáng yêu.

Hơn nữa hiện tại rất ít khi có hai vợ chồng cùng nhau đến mua đồ dùng cho trẻ con, đại đa số đàn ông đều lấy cố công tác bề bộn nhiều việc để trốn không đi.

Nhìn đến nhân viên cửa hàng cách đó không xa thỉnh thoảng lại hướng về phía họ nói điều gì đó, thỉnh thoảng còn lộ ra biểu tình hâm mộ, đàm luận rôm rả về họ, Lương Tiểu Mạt cảm thấy thật sự rất thỏa mãn.

Cô rúc vào người chồng, nhỏ giọng ghé vào lỗ tai anh nói: “Tuy rằng em biết anh thích chọc người mình yêu, nhưng em phi thường nguyện ý muốn nghe anh nói thích em nha.”

Đang cầm xe đẩy chứa rất nhiều đồ lót đáng yêu Quý Triết Nam nghe xong, nhin không được lườm cô một cái xem thường. Cô gái này thật đúng là không biết xấu hổ.

Có thể thấy được vẻ mặt cô chờ mong, đáy lòng anh xẹt qua một trận mềm mại, chậm rãi đem môi tiến đến bên tai cô, “Là là là, anh thích em, thích chết đi được, vừa lòng chưa?”

“Vâng..... A!”

Anh vừa mới nói dứt lời xong, lập tức được đến làn môi bà xã thơm một cái, trên má vương lại chút ẩm ướt, còn mang theo hương sữa thảo nhiên, đó là mùi sữa lúc trước, anh vừa bú cô uống xong.

“Ông xã, em cũng yêu anh.”

Quý Triết Nam hơi hơi sững sốt, lập tức chậm rãi cười tươi.

Kỳ thật, cuộc sống hạnh phúc, chỉ đơn giản như vậy thôi.

Quý Triết Nam bởi vì công tác quan hệ, không thể không tự mình mang vài cái trợ thủ đi Anh quốc đi công tác.

Trước khi đi, anh dặn dò cô ngàn vạn lần, yêu cầu Lương Tiểu Mạt mỗi ngày nhất định phải ăn cơm đúng giờ, điểm tâm phải kèm một ly sữa, không cho phép về trễ, không cho phép thức đêm, không cho phép hút thuốc uống rượu, dù sao quan trọng nhất là không được thừa dịp anh không có ở đây, làm ảnh hưởng đến sức khỏe của người mẹ và thai nhi.

Lương Tiểu Mạt cảm thấy như vậy anh thật sự quá đông dài rồi, đừng nói cô không có chút ham mê tìm hiểu việc làm mẹ, cho dù có như vậy thật, lúc này cũng đã được học hết rồi.

Gần đây Quý Triết Nam còn mãnh liệt yêu cầu trước, tuy rằng cô còn có thể mỗi ngày đi làm đúng hạn, nhưng phần lớn mọi việc đều đã được đồng nghiệp khác xử lý.

Nói trắng ra, điều mà cô – phu nhân tổng tài mỗi ngày đi làm phải làm chính là nói chuyện phiếm tám nhảm với đồng nghiệp, thời gian tan tầm vừa đến đã có chồng đến đón đi, ăn cơm dinh dưỡng do đầu bếp chuyên nghiệp nhất làm ra.

Đối với Lương Tiểu Mạt mà nói, cuộc sống mỗi ngày đều giống y như một con sâu gạo, quả thực chính là tận thế.

Cho nên thừa dịp Quý Triết Nam đi công tác, cô rất nhanh được Trác Tĩnh Nhã giới thiệu, trở thành cố vấn của một bạn học thời đại học.

Kể từ đó, tránh không được phải lên máy tính tìm hiểu các tư liệu có liên quan, bất tri bất giác, thời gian đã đến nửa đêm chuẩn bị sáng.

Có chút mệt, nhưng vì Quý Triết Nam đang có case khá lớn, cô tuyệt đối phải tăng ca, vất vả một chút cũng không sao.

Cũng không biết đã làm được mấy giờ, máy tính trên giường đột nhiên vang lên tiếng, theo bản năng cô nhận cuộc gọi máy tính, mới “A lô” một tiếng, đã lập tức nghe thấy tiếng hô rất uy lực của Quý Triết Nam, “Lương Tiểu Mạt, bây giờ đã mấy giờ rồi, vì sao em còn chưa ngủ?”

“Em.....” Anh làm sao mà biết cô chưa ngủ? Chẳng lẽ anh đã gắn trộm trang bị giám sát?

“Anh nhận được cuộc gọi của em, a lô đã lâu vẫn không nghe thấy em trả lời, lại nghe được tiếng bàn phím lao xao, nói mau, có phải em lại thức đêm trộm lên mạng không?”

Lương Tiểu Mạt nhanh chóng xem lại nhật ký điện thoại, quả nhiên ở phần cuộc gọi đi hiện lên số điện thoại của anh.

Thì ra điện thoại vừa mới bị mông cô ngồi xuống, có khả năng không cẩn thận ấn gọi, đương nhiên mọi âm thanh sẽ bị anh nghe thấy hết.

Tính toán thời gian, hiện tại vừa vặn là buổi sáng ở Anh quốc, khó trách anh lại nhận điện thoại.

Cô có chút ảo não, bản thân mình rõ ràng rất ít khi làm gì sai, nhưng vì sao mỗi lần phạm lỗi đều bị anh tóm được thế.

Vì không muốn bị anh mắng mỏ, cô vội vàng giải thích là mình không hề thức đêm lên mạng, còn nói khi đang có con nhỏ, làm sao cô có thể làm việc nhàm chán này.

“Vậy tại sao anh lại nghe được tiếng tách tách?” Quý Triết Nam hiển nhiên không tin lời giải thích của cô.

“Tách tách? Ồ, em nghĩ đó là cái đồng hồ báo thức em mới mua đó.....”

“Đồng hồ báo thức mà lại phát ra tiếng như thế?”

Đối mặt với những lời chất vấn có khí thế bức người trên điện thoại kia, Lương Tiểu Mạt bối rối không biết làm thế nào, “Ai nha, từ hồi anh đi Anh quốc công tác, em và cục cưng đều nghĩ đến anh đến nỗi ngủ không được !”

Dù sao thời gian cách ngày anh về nước chỉ còn có hai ngày, nói dối lúc này cũng không có quá mức, huống chi, mấy ngày anh rời đi, cô quả thật rất nhớ thương anh.

Điện thoại bên kia đột nhiên trầm mặc, qua một hồi lâu mới nói: “Thật sự nghĩ như vậy?”

“Thật sự thật sự, con ở trong bụng cũng vừa mới nói cho em, nó rất nhớ cha, ngay cả nằm mơ cũng mơ thấy cha sớm từ Anh quốc trở về, kể chuyện xưa cho nó nghe đấy!”

Hi! Dừng tiểu bảo bối trong bụng giả truyền thánh chỉ, chiều này thật không sai đi.

“Bây giờ anh sẽ trở lại đây kể chuyện xưa cho cục cưng của chúng ta luôn.....”

Thời điểm đang nói chuyện cùng Quý Triết Nam, Lương Tiểu Mạt đột nhiên nghe thấy tiếng mở cửa, cô còn tưởng rằng trong nhà có kẻ trộm, đang chuẩn bị gọi điện thoại báo nguy, liền nhìn đến vẻ mặt mỗi mặt của Quý Triết Nam, mang theo túi hành lý LV xuất hiện ở trước mặt cô.

Cô cầm điện thoại dừng sột một hồi lâu, mới bỏ điện thoại qua một bên, đầu nhào vào trong lòng anh.

“A — không phải em đang nằm mơ chứ, anh lại về nước trước hai ngày!”

Quý Triết Nam đầu tiên cười, nhưng khi anh nhìn thấy chiếc bút nằm bên cạnh chiếc máy tính trên giường, cùng đồng văn kiện và tư liệu, khuôn mặt tuần tú chậm rãi trầm xuống.

Lương Tiểu Mạt vừa ngẩng đầu lên, vừa vặn thấy được vẻ mặt biến hóa của anh, trong lòng biết mình đã thăm rồi, vì trốn tránh sự răn dạy và trừng phạt, cô vội vàng tắt chiếc máy tính, nhét đồng văn kiện vào trong một cái túi to, lớn tiếng ồn ào, “Em cũng không dám nữa, em cam đoan đây là lần cuối cùng.”

Thấy khuôn mặt tuần tú của anh vẫn tối sầm chẳng phân biệt được cảm xúc của anh, cô mặt dày mày dạn vui trong lòng anh, làm nũng nói: “Anh không cần tức giận đâu, không có anh ngủ bên người em, người ta có chút không quen, cho nên mới muốn tìm việc để làm, em thề với anh, về sau thật sự không dám nữa.”

Quý Triết Nam thân thể vốn đang đau mỗi hết sức, hiện tại lại nghe được lời nói dịu dàng nhỏ nhẹ làm nũng của cô, cơn tức nhất thời rút đi không ít, anh nhẹ nhàng xoa xoa mái tóc ngắn rối bời của cô, bắt đầu nói: “Em thật sự nhớ anh?”

“Đương nhiên là thật!”

“Con cũng nhớ anh?” Ánh mắt liếc về phía bụng bằng phẳng của cô.

Lương Tiểu Mạt nghịch ngợm cười, xoa xoa bụng nhỏ của mình, “Anh thử tưởng tượng xem sao?” Nói xong, khuôn mặt nhỏ nhắn lại vui vào ngực anh, “Mới chỉ xa nhau có mấy ngày, nhưng em cảm thấy như đã cách nhau lâu lắm rồi ấy, thì ra bất tri bất giác trong lòng, em đã yêu anh ở mức khủng bố đến vậy rồi.”

Khuôn mặt tuần tú của anh rốt cuộc cũng giãn ra, sủng nịnh vuốt ve tấm lưng của cô, ôn nhu nói: “Đứa ngốc này!”

7. Chương 7

Hôm nay Lương Tiểu Mạt vừa mới đi vào phòng kế hoạch, đã chợt nghe thấy tiếng nghị luận của các đồng nghiệp, nói phó tổng công ty đã trở lại.

“Phó tổng? Người nào cơ?”

Quản lý Cao xinh đẹp cầm đầu hội Bát Quái, lập tức khinh bỉ liếc mắt nhìn cô, “Quý Thừa Du, em họ của tổng tài, cũng chính là cháu của tổng tài tiền nhiệm, cô sẽ không ngạc nhiên ngay cả nhân vật này cũng không biết chứ?”

Lương Tiểu Mạt cảm thấy thực ỷ khuất, cô cần gì phải biết người đó chứ!

Bất quá cái tên Quý Thừa Du này làm cho cô cảm thấy quen tai đến dị thường, hình như trước đây mới nghe qua ai nhắc đó tới, chỉ là cho đến bây giờ vẫn chưa từng gặp mặt.

“Sở dĩ anh ta có thể trở thành phó tổng của công ty là vì trong tay nắm tới 28% cổ phần của tập đoàn Quý thị, nghe nói đó là tiền của bác ruột tổng tài hiện giờ, cũng chính là do phụ thân của phó tổng sau khi qua đời để lại cho anh ta.”

“Đúng vậy, nói đến vị phó tổng này, tôi cũng chỉ mới gặp qua đúng một lần ở công ty, anh ta lớn tuổi tổng tài hai tuổi, tuy rằng bề ngoài so với tổng tài còn kém hơn một chút, nhưng tuyệt đối cũng là một đại soái ca ngàn năm khó gặp nha!”

“Nhưng mà.....”

Nghe nhóm đồng nghiệp rôm rả bàn luận về vị phó tổng này, Lương Tiểu Mạt cảm thấy có chút nghi hoặc, “Các người anh ta là phó tổng, nhưng sao không thấy anh ta đi làm ở công ty chúng ta?”

“Tôi nghe nói anh ta chỉ có chức vụ trên danh nghĩa mà thôi, bởi vì anh ta là cháu tổng tài trước, cho dù có không đến đi làm, này nhóm tầng cao cũng không dám nói thêm gì cả.”

“Này, Tiểu Mạt, vị phó tổng này tốt xấu gì cũng là anh họ của chồng cô, sao cô có thể hoàn toàn không biết gì chứ?”

Lời nói của quản lí Cao xinh đẹp nhất thời thức tỉnh mọi người, đúng vậy, Lương Tiểu Mạt là phu nhân tổng tài, Quý Thừa Du kia cũng có thể coi như là thân thích của cô, vậy mà biểu tình của cô lại giống như hoàn toàn không biết có nhân vật này tồn tại trên đời vậy.

Lương Tiểu Mạt xấu hổ cười cười. “Kỳ thật tôi cũng không phải quen thuộc gì với những người khác trong Quý gia!”

Tuy rằng cha mẹ quả thực có giao tình thâm hậu cùng hai bác cả nhà Quý gia, nhưng bởi vì bọn họ quá chuyên chú vào việc khảo cổ, nên cũng không có nhiều thời gian đưa cô đến Quý gia chơi.

Nếu có vài lần, thì cũng chỉ là nhìn thấy Quý Triết Nam lạnh như băng, còn có cái anh đệ đệ “Trang điểm xinh đẹp” phong lưu Quý Tử Duy kia mà thôi.

Về phần nhân vật Quý Thừa Du này, cô quả thật không hề quen thuộc.

Cho dù sau này được gả cho Quý gia, nhưng đến Quý Triết Nam còn chẳng bao giờ xuất hiện trong cuộc sống của cô, cho nên cô lại càng không hiểu biết gì về Quý gia cả.

Bất quá đối với cái tên Quý Thừa Du này, cô cũng cảm thấy khá quen tai, hình như trước kia có nghe Quý phu nhân nói đến vài lần, cũng không để ở trong lòng, thời gian lâu, căn bản sớm đã quên Quý Triết Nam còn có người anh họ này.

Đến giữa trưa, Lương Tiểu Mạt giống như bình thường đi đến đại sảnh tầng một chờ Quý Triết Nam để cùng đi ăn cơm, không nghĩ tới vừa mới từ thang máy đi ra, đã nhìn thấy một gương mặt thật sự rất quen mắt.

Louis – người trước kia đã có duyên cùng cô hai lần gặp mặt, người khoác một bộ âu phục màu xám rất nhã nhặn, phong cách, trong tay còn mang một cái cặp tài liệu.

Đi theo sau anh là vài người đàn ông mặc trang phục chỉnh tề, liếc mắt nhìn là biết lai lịch những người này đều không nhỏ.

Louis tựa hồ cũng đã phát hiện ra sự tồn tại của cô, nói nhỏ vài câu với người phía sau, những người đó liền cung kính gật đầu, theo hướng trái ngược rời đi.

Louis lững thững đi về phía Lương Tiểu Mạt, trên mặt tươi cười lộ rõ vẻ ôn hòa, từ rất xa đã thân thiết chào hỏi. “Lương tiểu thư, thật khéo quá.”

Quản lí Cao xinh đẹp từ phía sau Lương Tiểu Mạt cũng đi ra khỏi thang máy, liên tục đẩy đẩy gọng kính lên, nhỏ giọng nói bên tai cô: “Không phải cô nói cô không quen biết phó tổng công ty sao?”

“Phó tổng? Cô bảo anh ta chính là phó tổng công ty Quý Thừa Du?”. Biểu tình Lương Tiểu Mạt thật ngốc.

Quản lí Cao xinh đẹp tức giận lườm cô một cái xem thường, “Tiểu Mạt, tôi đột nhiên cảm thấy không thể phủ nhận được, đôi khi cô thật sự rất ngu ngốc, không quấy rầy hai người ôn chuyện thân thích nữa, đi trước một bước.

“Ê, nhưng tôi thật sự không biết mà.....”

Không đợi cô giải thích, quản lí Cao xinh đẹp đã gạt đầu với phó tổng, đúng theo lời nói rời đi.

Louis không nói gì đi đến bên người cô, tư thái thanh thản tao nhã, khi cẩn thận đánh giá, ngũ quan của anh và Quý Triết Nam quả thật giống nhau vài phần.

“Sao? Kinh ngạc vì tôi xuất hiện ở nơi này?”

Cô xấu hổ cười cười, “Tôi thật sự không nghĩ ra, anh cư nhiên chính là phó tổng công ty chúng ta.”

“Tôi cũng không nghĩ tới cô lại chính là thê tử của Triết Nam, em dâu của tôi.”

Cô cười hì hì, “Thì ra chúng ta là họ hàng thân thích a!”

Thấy nụ cười có chút ác ý của người này, ẩn trong cô cảm giác được anh ta khẳng định có bí mật gì đó mà không muốn ai biết.

Còn nhớ rõ lần trước Quý Triết Nam gặp được anh ta ở bãi đỗ xe, lúc đó không khí giữa hai người rất khẩn trương, chắc chắn là có ân oán tư nhân.

Sau này Quý Triết Nam cũng không có nhắc cô rằng đối phương là anh họ của mình, mà người đàn ông tên Quý Thừa Du này, ngoài mặt thì lộ ra một bộ dáng rất phóng khoáng, nhàn nhã, nhưng mỗi một câu của anh ta đều giống như đang ẩn chứa một âm mưu nào đó.

Lương Tiểu Mạt đột nhiên có một loại cảm giác rất kỳ quái, có lẽ lúc trước người này chủ động tìm cô nhờ hỗ trợ đầu tư, thật ra là có mục đích khác.

“Kỳ thật tôi vẫn luôn muốn tìm cơ hội để cảm tạ em [*Vanila: Em dâu mà, gọi là e luôn nha], mấy cổ phiếu lần trước em giới thiệu cho tôi, giúp tôi buôn bán tiền lời không ít, con mắt đầu tư của em so với mấy người cổ vấn đầu tư nổi tiếng kia thật ra còn chuẩn xác hơn, khi nào em rảnh thì cùng đi ăn cơm trưa với tôi.”

“Không cần, số tiền thuê lần trước anh đưa cho em [*Vanila: Đổi sang e hết nhá], giá trị rất khả quan, chỉ như thế đã giúp em đủ vui vẻ rồi.”

Đúng lúc này, cô thấy cách đó không xa một thân hình vô cùng quen thuộc đang hướng tới phía này, liền vẫy vẫy tay, hô to: “Triết Nam, em ở trong này.”

Quý Thừa Du nghe thấy tiếng gọi của cô, hai mắt hơi híp lại một chút, rồi rất nhanh khôi phục lại bộ dáng tươi cười nhã nhặn.

“Triết Nam, lại gặp mặt.”

Quý Triết Nam lãnh đạm nhìn anh ta một cái, chậm rãi đi đến bên người Lương Tiểu Mạt, lễ phép gạt gạt đầu, “Nghe nói anh trở về công ty.”

“Anh nghĩ khi em sẽ rất ngạc nhiên khi nhìn thấy anh.”

“Vậy anh hy vọng em có biểu tình ngạc nhiên?” Quý Triết Nam lạnh nhạt hỏi lại.

Quý Thừa Du thú vị nhíu mày, “Thế em muốn đáp ứng hy vọng của anh không?”

Quý Triết Nam rất thành thực lắc đầu, “Em nghĩ em không có hứng thú.”

Lương Tiểu Mạt liếc mắt nhìn cả hai người một cái, không nhịn được nghĩ, hai người đàn ông này rốt cuộc đang làm trò gì vậy?

Tuy rằng bị công ty nhà mình bị em họ chiếm mất, tâm tình không tốt lắm, nhưng Quý Thừa Du cũng không muốn cứ kinh ngạc như vậy ở trước mặt em họ mình.

Anh ái muội liếc về phía Lương Tiểu Mạt, “Em không nghĩ tới việc chính thức giới thiệu một chút về vị tiểu thư này cho anh hay sao?”

Quý Triết Nam hừ một tiếng, “Thân thể cô ấy không phải anh đã biết rõ sao, em cần gì phải làm điều thừa thãi chứ?”

“Trước kia anh quả thực không biết cô ấy là em dâu của anh.”

“Cô ấy có phải là em dâu của anh hay không, hẳn là sẽ không ảnh hưởng lớn tới anh.”

Nếu lúc trước Lương Tiểu Mạt không biết hai người bọn họ là anh em, thì cô tuyệt đối sẽ không ngây ngốc rõ ràng như bây giờ.

Nhưng thật không có đạo lý a, bọn họ tốt xấu gì cũng có huyết thống quan hệ huyết thống anh em, hơn nữa hồi trước cô cũng từng nghe đồn rằng con cháu Quý gia tranh đoạt gia sản với nhau, nhưng hai người này vừa thấy mặt nhau đã đối chọi gay gắt, giống như có thâm cừu đại hận cùng nhau vậy.

Mà thường ngày Quý Triết Nam luôn trầm tĩnh ít lời, tức giận đều không hiện lên sắc mặt, cho dù nhìn thấy một người đáng ghét, nhiều lắm cũng chỉ nhíu mày một chút mà thôi.

Vậy mà hiện tại anh lại đối xử không tốt với anh họ như vậy, ngay cả lời khách sáo tối thiểu cũng đều không có, loại tình huống này thực sự kỳ quái quá đấy.

May mắn Quý Thừa Du cũng là một người mặt... rất dày, hoặc có lẽ anh ta đã quá hiểu em họ mình có tính cách như thế nào, cho nên dù có bị đối đãi không tốt, gương mặt tuấn mỹ vẫn có thể khéo lộ ra một chút mỉm cười tự phụ.

“Đã nhiều năm như vậy, cá tính cố chấp của em vẫn như trước không hề thay đổi, đôi khi anh có suy nghĩ, hung thủ giết người như em, có thể ngủ ngon thường mộng đẹp hay không, hay lại bởi vì hành động tàn nhẫn của chính mình năm đó mà mất ngủ.”

Sắc mặt Quý Triết Nam rốt cục cũng bởi vì những lời vận vẹo này mà xấu đi vài phần, nhưng lại nghĩ tới sự thoải mái của Quý Thừa Du khi anh tức giận, liền rất nhanh khôi phục lại biểu tình lãnh khốc, khoe miệng khinh thường gợn lên, “Thật có lỗi, không được như mong muốn của anh, trên thực tế mấy năm nay, em đều sống rất yên tâm thoải mái.” Nói xong, bình tĩnh kéo tay Lương Tiểu Mạt, “Hôm nay em muốn đến nhà hàng nào ăn cơm?”

Cô ngơ ngác bị anh cầm lấy tay dắt đi, suy nghĩ đã sớm bị cuộc đối thoại giữa hai người làm cho hỗn loạn.

Quý Thừa Du không cam lòng ở phía sau anh kêu lên: “Em thật sự không muốn biết, sở dĩ anh lấy thân phận phó tổng trở về công ty là vì mục đích gì sao?”

Nghe vậy, Quý Triết Nam hơi giật mình, rồi lại cười nhẹ, “Công ty này vốn có một phần là của anh, anh muốn đi thì đi, muốn trở về thì trở lại, không có gì đáng ngạc nhiên cả.” Nói xong lại quay đầu nói với Lương Tiểu Mạt: “Em muốn loại thức ăn tiêu chuẩn như thế nào? Quán lần trước chúng ta đến ăn cũng rất ngon đúng không?”

Lương Tiểu Mạt căn bản không thể trả lời, chỉ có thể theo bản năng gật đầu, “Ách..... Tốt, ngon.”

Hai vợ chồng sóng vai đi ra cửa lớn của công ty, để lại Quý Thừa Du đứng tại chỗ cười hừ một tiếng.

Thật sự yên tâm thoải mái sao?

Đáng tiếc, thật đáng tiếc, tôi nghĩ anh sẽ không được như ý muốn đâu!

Đi tới nhà hàng Pháp ẩm áp thanh lịch, Quý Triết Nam vẫn giống như ngày thường chọn bàn cho Lương Tiểu Mạt xong liền gọi món.

Dọc theo suốt đường đi, anh thủy chung bảo trì nét mặt trầm mặc lạnh nhạt, một chút cũng không muốn nhắc tới Quý Thừa Du.

Mặc kệ anh cố gắng che giấu tâm tình mình như thế nào, cô cũng đã rất rõ ràng, Quý Triết Nam trong giờ phút này, ở sâu trong nội tâm anh không hề không quan tâm như vẻ bề ngoài.

Cô không biết trước kia giữa bọn họ rốt cuộc đã phát sinh chuyện không thoải mái gì, cô chỉ biết có một số việc anh đã không muốn nói, thì nhất định sẽ không để người khác biết.

Nhưng cô là thê tử của anh, mà anh lại là người đàn ông cô yêu.

Đôi khi cô cũng thực tâm chờ đợi, cho dù anh không muốn mở rộng cửa lòng với tất cả mọi người trên thiên hạ, nhưng cô hy vọng mình sẽ là người đặc biệt duy nhất trong mắt anh, sự tồn tại của cô phải lớn hơn người bình thường.

Sau khi bồi bàn đưa cơm lên bàn xong, không khí giữa hai người lại một lần nữa khôi phục sự bình tĩnh.

Cô vụng trộm giương mắt lên nhìn anh, anh vẫn duy trì tư thế tao nhã, cầm dao nĩa, im lặng dùng cơm.

Tầm mắt được thưởng thức xem soái ca ăn gì là một chuyện rất vui, nhưng khi soái ca ăn với vẻ mặt phiền muộn thì sẽ khiến người ta thực sự không thể không lo lắng.

Lương Tiểu Mạt nghĩ mãi, đột nhiên sinh ra một kế sách, lúc Quý Triết Nam đang ăn trong sự im lặng, cô đột nhiên cúi đầu vỗ vỗ bụng, “Cục cưng, con có cảm thấy tình huống hiện tại rất tệ hay không?”

Quý Triết Nam ngẩng đầu theo tiếng nói, có chút khó hiểu nhìn cô.

Thấy anh rốt cục cũng có phản ứng, vậy là kế sách của mình coi như đã thành công được một nửa, vì thế cô nói với bụng mình: “Cục cưng con mau nhìn con đi, con xem sắc mặt ba có phải rất khó nhìn hay không?” Cô lấy cái chén che miệng mình, giữ chặt cổ họng, bắt chước tiếng trẻ con để nói chuyện, “Mẹ, biểu tình của ba một chút cũng không đáng yêu nha!”

Quý Triết Nam thấy cô đùa giỡn mình, giọng nói bắt chước trẻ con nghe rất đáng yêu và êm tai, bắt đầu cảm thấy muốn cười một chút.

“Cục cưng con mau giúp mẹ hỏi ba xem, có phải ba bị mất cân đối nội tiết không nha?”

Quý Triết Nam đang uống một chén nước nhỏ suýt nữa trực tiếp phun hết sạch ra, anh trợn tròn mắt, có chút kinh ngạc nhìn chằm chằm vào Lương Tiểu Mạt.

Nội tiết mất cân đối? Cô gái này thật là.....

“Mẹ à, con thấy ba không giống như người bị mất cân đối nội tiết đâu, có vẻ giống như người có tâm tình không tốt hơn a.”

“Ai nha cục cưng, con cứ nhiên hiểu ba ghê ha, vậy con có biết vì sao tâm tình ba lại không tốt không?”

“Để con hỏi ba cho.....”

Tiếng nói mềm mại đáng yêu lại vang lên, hỏi Quý Triết Nam: “Ba à, ba có thể nói cho cục cưng biết, vì sao ba không vui vậy?”

Quý Triết Nam không nói gì, cô gái này có phải quá ngây thơ hay không?

“Ách..... Ba không để ý cục cưng, cục cưng tức giận, mẹ, ba không đối xử tốt với cục cưng một chút nào, cục cưng quyết định ở lại trong bụng mẹ, cả đời này cũng không đi ra gặp đâu.”

“Phốc!” Quý Triết Nam rốt cục chịu không nổi cười ra tiếng, mắt chứa đầy ý mỉm cười nói: “Này, em đã lớn đến từng đó rồi mà vẫn còn chơi loại trò chơi nhảm chán này sao?”

Lương Tiểu Mạt buông cái chén ra, cười hắc hắc không ngừng về phía anh, “Người ta thấy anh không vui, nên mới dùng cục cưng dỗ anh một chút thôi!”

“Ta không hề không vui vẻ, chỉ là đột nhiên nghĩ đến một ít chuyện cũ không thoải mái của mình trước kia thôi.”

“Những chuyện cũ không thoải mái kia có liên quan đến anh họ anh không.....”

Trong đầu anh bỗng ý thức được vết thương cũ đã thành sẹo, tựa hồ lại lâm vào trầm tư.

Lương Tiểu Mạt cũng không hỏi đến việc tư của anh nhiều lắm, nhưng cô biết vết sẹo sau lưng này khẳng định đang cất giấu chuyện xưa gì đó.

“Anh ta nói anh hại chết người con gái anh ta yêu nhất, lẽ vật đáp lẽ lại anh chính là vết sẹo vĩnh viễn cũng không tẩy đi được này.”

Biểu tình cô chấn động, đột nhiên nghĩ đến lúc trước Quý Thừa Du nói anh là một kẻ hung thủ giết người, trong đầu nhất thời hiện lên một màn hình ảnh rất quý dị — Quý Triết Nam yêu thương vị hôn thê của anh họ, đoạt dâu bắt thành liên giết chết.

Tựa như một lời thoại thường xuất hiện trong phim truyền hình thực tế — tôi không có được thứ đó, người khác cũng đừng hòng mơ tưởng.

Cô bị ý nghĩ như vậy làm cho hoảng sợ, tâm tình cũng càng trở nên thêm bất an.

Tưởng tượng người đàn ông mình đang thích bây giờ, từ rất lâu trước kia đã từng điên cuồng yêu một người phụ nữ khác như vậy, loại tư vị này thật sự rất khó chịu.

Giống như đã đoán được cô đang nghĩ như thế nào, Quý Triết Nam khẽ nhún mày, “Em đang loạn tưởng cái gì trong đầu đấy?”

“Em đang nghĩ, kỳ thật cho dù anh có yêu thương vị hôn thê của anh họ, rồi rơi vào tình huống không chiếm được người ta, cũng..... Dù sao cũng không được giết người ta chứ.....” Trong đầu có bao nhiêu ý tưởng, cô liền ngây ngốc đem những hoài nghi trong lòng dễ dàng nói ra hết.

Giờ phút này biểu tình Quý Triết Nam tựa như vừa mới nuốt phải ruồi bọ, thập phần khó coi.

“Em..... Nói sai cái gì sao?”

Thời gian trôi qua đã lâu, anh mới chậm rãi nói: “Từ lúc anh còn rất nhỏ, trong nhà có nuôi một chú chó trắng, bộ lông nó vừa mềm vừa sáng đẹp, anh giúp đặt tên cho nó là Tiểu Bạch.”

Lương Tiểu Mạt nhún mày có chút ngạc nhiên, không hiểu vì sao anh lại đột nhiên nhắc tới chú chó nhỏ nuôi hồi bé, có điều Quý Triết Nam lúc này, đột nhiên làm cô cảm thấy anh tựa hồ có chỗ nào không quá giống như bình thường.

“Từ khi mới sinh ra đã bị bồi dưỡng để trở thành người thừa kế, thời thơ ấu đương nhiên không thể hưởng thụ được gì nhiều.”

Cho dù cha mẹ năm đó không đưa ra yêu cầu quá hà khắc đối với anh, nhưng từ nhỏ anh đã biết cha mẹ có kỳ vọng rất lớn đối với anh, cũng tự biết thân phận và lập trường của chính mình, đó là không thể có những yêu cầu bốc đồng.

Cho nên từ khi anh còn nhỏ tuổi, cũng đã bắt đầu giống như người lớn liều mạng học tập đầy đủ các loại tri thức.

Khi con cái nhà người khác còn đang chơi đùa nghịch ngợm, anh đã có thể nói lưu loát bốn loại ngoại ngữ.

Sau mỗi ngày học phụ đạo nặng nề, lạc thú lớn nhất chính là chơi đùa cùng Tiểu Bạch ở đại hoa viên.

Khi đó thân thể em trai không tốt, luôn phải ở trong phòng, bị bảo hộ chặt chẽ, mà người anh họ lớn hơn anh mấy tuổi gần đây cũng đã đi nước ngoài định cư cùng người nhà, Tiểu Bạch trở thành người bạn duy nhất cùng anh chia sẻ cả quá trình trưởng thành.

Thời thơ ấu của Quý Triết Nam bởi vậy mà trở nên thật cô độc, thật tĩnh mịch.

Điều duy nhất làm cho anh cảm thấy ấm áp, chính là Tiểu Bạch vừa nhỏ vừa đáng yêu.

Trong một khoảng thời gian rất dài, anh từng biến Tiểu Bạch trở thành thứ an ủi tinh thần lớn nhất của mình.

Tâm lý học từng nói, đối với việc ỷ lại vào một sự vật quá độ, qua một khoảng thời gian lâu, sẽ lâm vào một loại tình cảnh không thể tự kiểm chế được.

Cho nên khi Tiểu Bạch vì sinh bệnh mà chết ở ngay trước mặt mình, anh đã từng một lần tuyệt vọng đối với cuộc sống.

Lúc ấy anh mới năm tuổi, bởi vì không chịu chấp nhận chuyện Tiểu Bạch đã chết là sự thật, chẳng những cự tuyệt mai táng Tiểu Bạch, còn mỗi ngày mỗi đêm không ngừng khóc, có lúc anh còn khóc đến hôn mê bất tỉnh.

Quý lão gia không thể tin được con trai mình lại sinh ra thứ cảm tình ỷ lại mãnh liệt đối với một chú chó như vậy, lo lắng con sẽ bởi vì thương tâm quá độ mà tổn thương đến cả thể xác, liền tìm một nhà thôi miên đến thôi miên cho con, hóa giải nỗi thống khổ của anh khi mất đi Tiểu Bạch.

Đại khái là lần thôi miên đó đã gây ra những hiệu quả phản tác dụng, sau khi Quý Triết Nam chậm rãi ra mắt đi hết nỗi khổ sở về Tiểu Bạch, tính cách kính cẩn mà yên vui vốn có của anh, cũng bởi vậy trở nên vụn vụn.

Sau này trong quá trình trưởng thành, cha mẹ Quý gia nhìn thấy con càng lớn càng chậm rãi biến thành một người không bao giờ cười, không bao giờ khóc, thậm chí ở đối mặt với việc sinh lão bệnh tử của người thân, cũng không hề có một chút cảm xúc thương tiếc nào.

Bác sĩ tâm lý nói, hết thảy những điều này đều do lần thôi miên không thành công đó gây ra.

Nhưng chỉ có tự Quý Triết Nam hiểu được, lần thôi miên trước đó không thể bù đắp lại những thương tâm anh đã phải chịu.

Khi anh tận mắt thấy thân thể cứng ngắc lạnh như băng của Tiểu Bạch bị vùi vào trong đất, trong nháy mắt, anh đã tự nói với chính mình — kiếp này, anh sẽ không bao giờ yêu một lần nữa.

Chỉ có không quan tâm, không đau lòng, không chờ mong, anh mới không phải chịu đau khổ.

Từ từ chậm rãi, anh học lạnh lùng xong, học lạnh nhạt xong, học khi muốn khóc thì phải bảo trì về mặt trầm mặc xong, học khi muốn cười thì phải bảo trì sự bình tĩnh xong.

Ngày qua ngày, từng năm trôi qua, anh cứ tự thôi miên mình như vậy để lớn lên.

Trong mắt mọi người anh vẫn là đại thiếu gia Quý gia, tư thái vĩnh viễn luôn tao nhã và cao quý như vậy, nhưng không có một ai có thể thật sự đi sâu vào tâm anh, nội tâm luôn ẩn giấu một bí mật nhỏ.

Cứ như vậy đội mặt nạ cho đến lúc mười chín tuổi, sự lạnh lùng của anh rốt cục cũng đã gây ra một bi kịch không thể cứu vãn –

Anh đã không còn nhớ rõ được tên của cô gái kia, chỉ nhớ rõ cô ấy là bạn học của Quý Thừa Du ở nước ngoài, kém anh ta một tuổi, bộ dạng trông rất được.

Có thể được Quý Thừa Du mang về nước thì cô gái kia nhất định phải rất đặc biệt, đến ngay cả Quý Thừa Du cũng đã nhận định đối phương chính là người vợ tương lai của mình.

Nhưng khi cô gái kia lần đầu tiên nhìn thấy một chàng thiếu niên mặc đồ trắng, ngồi ở sau hoa viên của biệt thự Quý gia, chính là Quý Triết Nam, liền điên cuồng yêu thương anh.

Cô cũng không hề che giấu sự ái mộ của cô, thậm chí có thể gọi là lớn mật công khai.

Quý Triết Nam đối với tình cảm của cô chẳng những không hề động tâm, ngược lại còn châm chọc cô bắt cả hai tay.

Cũng chẳng phải do thân thiết gì với anh trai, mà bởi vì từ đáy lòng anh luôn xem thường những người phụ nữ gặp một lần là yêu như vậy.

“Em chỉ xem Thừa Du là anh trai, người em chân chính đặt trong lòng là anh.”

Vào thời điểm cô gái ấy nói với anh như vậy, anh chỉ lạnh lùng đáp lại một câu, “Tôi không thích cô.”

Đại khái là cô gái ấy quá tin tưởng vào bản thân, cũng luôn tràn ngập cảm giác về sự ưu việt của mình, ngàn vạn không nghĩ tới tình yêu của mình đầy ngập như vậy, nhưng chỉ đối lấy những lời nói lạnh nhạt của người trong mộng.

Không cam lòng, hơn nữa cảm thấy quá mất mặt, cô đã chạy lên tầng cao nhất ở ban công, ý đồ dùng cách tự sát để ép buộc anh nhận tình yêu của cô.

Quý Thừa Du không thể tin được, cô gái mà chính mình lao tâm khổ tứ theo đuổi suốt gần hai năm, thế nhưng mới quen biết em họ mình chưa đến một tháng, đã điên cuồng yêu thương anh.

Bất quá thất tình cùng phần nộ khiến anh bị đả kích mạnh, nhưng cũng không làm cho anh mất đi lý trí tối thiểu.

Khi anh tận mắt thấy cô gái mình luôn âu yếm dùng cả tính mạng của bản thân để đoạt được em họ của mình, lần đầu tiên anh hạ mình cầu xin người em họ không hề thân thiết này.

“Dù chỉ lừa cô ấy một lần thôi cũng được, chỉ một lần thôi, anh cầu xin em.” Yêu thương một người, thật sự có thể làm những điều vĩ đại đến vậy.

Quý Triết Nam lại chỉ lạnh lùng cười, “Lừa dối tình yêu, thì còn ý nghĩa gì nữa?”

Nếu lúc trước anh biết nếu mình những lời này, sẽ khiến một sinh mệnh chấm dứt, có lẽ, anh nhất định không dùng phương thức lạnh lùng như thế để xử lý chuyện này.

Nhưng trên thế giới này không tồn tại chữ ‘nếu’, bi kịch ngày đó đã phát sinh rõ ràng ở ngay trước mắt anh.

Thời điểm cô gái kia chết, anh cũng lớn thêm một tuổi.

Quý Thừa Du luôn luôn lạc quan sáng sủa khi nhìn thấy thi thể cô gái kia trong nháy mắt, lần đầu tiên chân chính coi Quý Triết Nam là kẻ địch, dường như phát điên dẫm mạnh một quyền trên người anh.

Quý Triết Nam cũng khó có thể tin được, chỉ có thể chết lặng chấp nhận ấu đả này, mãi đến tận lúc Quý Thừa Du rút ra một con dao, để lại một vết thương sâu vào lưng anh, cảm giác đau đớn thành linh xảy ra mới giúp anh phục hồi lại tinh thần.

Quý Thừa Du nhất quyết không tha thứ cho người em họ vô tình, đối với anh mà nói, mặc kệ Quý Triết Nam có thích cô gái kia hay không, khi đối phương đang luẩn quẩn trong lòng, cho dù là lừa gạt, cũng phải tận lực dùng hết khả năng để cứu lấy sinh mệnh đối phương.

Nếu lúc ấy anh cố nói dối, có lẽ cô gái ấy sẽ không bởi vì nhất thời bị phần mà lựa chọn phá hoại bản thân mình.

Dù sao cũng là một mạng người, lại bởi vì sự lạnh lùng và vô tình của Quý Triết Nam, mà vĩnh viễn biến mất khỏi thế giới.

Khi Quý Thừa Du cầm tro cốt của cô gái, chuẩn bị bay đi nước ngoài, lạnh lùng nói với Quý Triết Nam: “Sớm muộn gì cũng có một ngày, tôi sẽ làm anh phải trả giá thật lớn về tất cả những hành động của mình.”

8. Chương 8

Quý Triết Nam nhìn Quý Thừa Du như bước đến chỗ không người, thái độ ngạo mạn thông thả đi vào văn phòng của mình, anh cố gắng bảo trì phong độ, thản nhiên trấn định nhìn Quý Thừa Du không khách khí đặt mông xuống ngồi đối diện với mình.

Bỏ qua không nói đến ân oán tư thù giữa hai người, đôi khi Quý Triết Nam không thể không thừa nhận, vị anh họ này của anh ở mỗi phương diện đều rất xác thực, quyết đoán.

Quý Thừa Du hơn anh khoảng mấy tuổi, nếu tính đến tuổi tác, Quý Thừa Du mới là cháu đích tôn con trưởng của Quý gia.

Nhưng bởi vì Quý Thừa Du năm đó chỉ tập trung nghiên cứu học thuật, căn bản vô tâm vô tính, dứt khoát kiên quyết đem vị trí người thừa kế gia tộc tặng cho em trai.

Năm đó Quý lão gia đã hấp hối, chuẩn bị dùng tài sản để bồi dưỡng Quý Thừa Du trở thành người thừa kế, nhưng năm ấy anh mới sáu tuổi, rất không khách khí ném cho cha mẹ nhà mình một câu, “Vì sao tôi nhất định phải liều mình sống chết, ra sức làm việc chỉ vì giang sơn của người khác?”

Một câu đã đủ khiến Quý lão gia mất mặt mà không nói gì chống đỡ được.

Đương nhiên, cũng không thể nói là Quý Triết Nam không có tài kinh doanh, ngược lại, anh có thiên phú ở phương diện quản lý công ty này, không biết đã cao hơn anh cả của mình bao nhiêu lần.

Chẳng qua Quý lão gia đã già, lại có quan niệm cổ hủ vô cùng nghiêm trọng, cho dù ông thường thức năng lực của đứa cháu thứ hai đến mức nào, trong lòng vẫn hy vọng có thể để con trưởng kế thừa gia nghiệp.

Đáng tiếc con trưởng phản nghịch, các con cháu khác cũng phản nghịch, cứ như vậy, thân phận người thừa kế Quý gia đã rơi xuống đầu Quý Triết Nam.

Đương nhiên, sau khi Quý lão gia qua đời, dựa theo di chúc phân chia tài sản của ông, con trưởng họ Quý được phân gần hết số bất động sản ở Hải ngoại, đồng thời cũng có được 28% cổ phần của công ty.

Từ rất nhiều năm trước, Quý Thừa Du theo cha mẹ ra định cư tại nước ngoài, nghe nói ở nước Mỹ anh làm việc rất chuyên nghiệp, không bao giờ mắc lỗi nào, cho nên lần này anh đột nhiên trở về nước, có rất nhiều người đang âm thầm phỏng đoán động cơ của anh.

“Để anh đoán thử tâm tình bây giờ của em nhé, là rất ngạc nhiên vì anh đột nhiên tới chơi, và vẫn không hề chào đón sự xuất hiện của anh?” Quý Thừa Du ngồi vào chỗ của mình xong, mỗi lần mở miệng lại mang ác ý khiêu khích.

Quý Triết Nam lẳng lặng đánh giá anh ta một hồi lâu, mới thản nhiên nói: “Không phải em không chào đón anh, anh có xuất hiện hay không, hai người chúng ta cũng chẳng có quan hệ gì. Tựa như nhiều năm trôi qua như vậy, tuy rằng anh có được cổ phần của công ty, cũng là phó tổng công ty, nhưng anh còn chưa có bất cứ một cống hiến gì, quan niệm sống của anh vĩnh viễn vẫn là muốn làm cái gì thì làm cái đó, cho nên anh cần gì phải để ý cái nhìn của em đối với anh như vậy?”

Quý Thừa Du vốn đang tươi cười khiêu khích, bởi vì lời nói này, sừng sốt ngốc nghếch một hồi lâu, rồi sau đó biểu hiện anh ta giống như vừa phát hiện ra một đại lục mới vậy, ngạc nhiên nói: “Lỗ tai của anh có vấn đề sao? Em lại nói nhiều với anh như vậy?”

“Hôm nay anh đến vì muốn nghe em thuyết giáo?”

Quý Thừa Du rất nhanh hừ một tiếng, “Thuyết giáo? Em có bồn sự này sao?”

“Ít nhất dựa theo chức vị và cấp bậc của công ty, anh là phó tổng, vẫn phải trực tiếp nghe lệnh cho của em.”

“Cậu đừng tưởng tượng nữa, lần này tôi về nước bởi muốn trả thù tên khốn như cậu!”

“A? Trả thù?” Quý Triết Nam nhin không được cố gắng cao giọng lên, tựa hồ cảm thấy thật hứng thú.

“Cậu sẽ không quên là trên lưng mình vẫn đang gánh một mạng người đấy chứ?”

Cho dù sự tình đã qua đi rất nhiều năm, nhưng Quý Thừa Du vẫn không thể nào quên, người yêu, mối tình đầu của mình, lại chính vì người em họ vô tình mà mất đi sinh mệnh.

Tuy rằng pháp luật không thể đem lại hình phạt lạnh lùng, nhưng anh lại không thể để người yêu đầu của mình chết một cách oan ức không công bằng như thế, oán hận đã đọng lại nhiều năm, nhất định phải tìm ra cơ hội trả thù tốt mới có thể về nước được.

“Kỳ thật tôi cũng không sợ nói cho cậu mục đích lần trở về này của tôi, cậu hẳn phải biết trong tay tôi nắm tới 28% cổ phần công ty, hơn nữa theo tôi được biết, cậu có được 36% cổ phần công ty, mặt khác 15% ở trong tay Tử Duy, còn bộ phận còn lại ở trong tay mấy lão già trong ban giám đốc.”

Thấy Quý Triết Nam không chuyển mắt nhìn chằm chằm vào mình, anh lại nói tiếp: “Cho nên tôi muốn lấy 28% cổ phần công ty trong tay tôi cùng cậu đánh cược một keo, nếu cậu thắng, tôi sẽ chuyển nhượng hết cổ phần công ty cho cậu vô điều kiện, ngược lại, nếu cậu thua.....”

Anh dừng lại một chút, bên môi gợi lên điệu cười xấu xa, “Tôi sẽ đuổi cậu ra khỏi công ty, từ nay về sau, đừng hòng mơ tưởng được bước lại vào cửa lớn nơi này.”

Quý Triết Nam buồn cười nhíu mày, “Anh không biết là ván bài này, tiền đặt cược của anh sẽ trở nên rất đáng thương sao?”

“Chẳng lẽ cậu không dám đấu sao? Chỉ cần cậu thắng, có thể thoải mái đến lấy 28% trong tay tôi, nếu cậu thua, yêu cầu của tôi rất đơn giản, muốn cậu dỡ thân phận tổng giám đốc xuống, 36% cổ phần công ty kia của cậu, tôi sẽ mua lại bằng đúng giá tiền hiện tại, bất luận tính toán như thế nào, cậu cũng sẽ không chịu thiệt.”

Bên trong phòng xuất hiện một trận trầm mặc ngán ngùi.

Sau một lúc lâu, Quý Triết Nam lãnh đạm nói: “Anh đã muốn làm tổng giám đốc của Quý thị đến mức đó, năm đó cần gì phải chấp nhận quảng cho người ta?”

Nếu khi đó Quý Thừa Du tiếp nhận vị trí tổng tài, anh sẽ không bị ép nuôi nấng để trở thành người thừa kế, cuộc sống của anh có lẽ so với bây giờ sẽ càng thêm phần kích thích, nhưng chỉ vì sự nhất thời tùy hứng của Quý Thừa Du, đã biến đổi hoàn toàn cuộc sống của anh như bây giờ. [*Vanila: Là 1 vòng nhân sinh cả thôi, k phải lỗi của ai cả...]

Nghĩ đến đây, Quý Triết Nam lần đầu tiên dùng ánh mắt đầy ý hận nhìn chằm chằm anh trai.

Quý Thừa Du cười cười ác liệt, “Cuộc sống của cậu quả thực không thú vị, việc gì cũng làm dễ như trở bàn tay, nhưng thật ra tôi đang rất mong chờ đến lúc người khác thất bại thảm hại, lúc đó tôi sẽ điều khiển cậu như trở bàn tay.”

“Cho nên mới nói, người có tâm lý không bình thường không phải là tôi.”

“Đáp án của cậu đâu? Đấu, vẫn là không đấu?”

Quý Triết Nam không nói gì, anh cũng biết bởi vì sự kiện năm đó, dù thế nào Quý Thừa Du cũng sẽ không bỏ qua cho anh.

“Như thế nào? Cậu sợ bại trận bởi tôi, trở thành hai bàn tay trắng?”

“Anh muốn đấu như thế nào?”

Quý Thừa Du thực hiện được âm mưu, cười cười, “Nói cách khác..... Cậu đáp ứng rồi?”

“Anh nói quá nhiều, thật vô nghĩa.”

“Được rồi, kỳ thật ván bài rất đơn giản, tôi biết trùm bất động sản của Anh quốc Jackson gần đây có hứng thú muốn đầu tư vào Đài Loan, ông ta muốn kiến tạo một căn cứ mua bán mới, rất nhiều người kinh doanh nhà đất ở Đài Loan đang mong chờ vì khách lớn này đến, tôi biết tuy rằng thực lực của Quý thị đủ hùng hậu, nhưng suy nghĩ về việc buôn bán của Jackson và cậu khá bất đồng, nếu tuần sau ông ta đến, cậu có thể làm cho ông ta đáp ứng cùng hợp tác với Quý thị, tôi liền chuyển nhượng toàn bộ cổ phần công ty cho cậu vô điều kiện.”

Quý Thừa Du sau khi nói xong, mắt không chuyển nhìn thẳng vào Quý Triết Nam.

“Thế nào, dám đấu không?”

Quý Triết Nam bình tĩnh không nói gì, sau đó hừ lạnh một tiếng, “Tôi chỉ sợ anh thua không dậy nổi.”

Quý Thừa Du vừa nghe, miệng tươi cười trở nên âm trầm, “Những lời này vốn là tôi muốn tặng cho cậu.”

“Tôi đây sẽ mỗi mắt mong chờ.”

Lương Tiểu Mạt gần đây nôn oẹ thật sự nghiêm trọng, mỗi ngày ít nhất phải nôn ra hai đến ba thứ, chỉ cần ăn thứ gì có dầu mỡ một chút, sẽ lập tức cảm thấy buồn nôn.

Quý Triết Nam thấy cô ép buộc mình như vậy, cũng đau lòng vô cùng, nhưng anh lại không giúp được gì, chỉ có thể dùng hết khả năng của mình dành thời gian rồi chăm sóc cô.

Đã đến giờ tan tâm, anh giúp đỡ Lương Tiểu Mạt vừa nôn hết xong chậm rãi đi đến trước thang máy, chuẩn bị đến bãi đỗ xe lái xe về nhà.

“Mỗi ngày em đều nôn lợi hại như vậy, bắt đầu từ ngày mai đừng đến công ty đi làm nữa, anh sẽ gọi bác Ngô tới chăm sóc em, để em không cảm thấy nhàm chán vì phải ở nhà một mình.”

Cả người Lương Tiểu Mạt đều ở trong lòng anh, dùng một chiếc khăn tay sạch sẽ lau sạch mũi miệng, tránh cho anh ngửi phải mùi nôn của cô, “Em không cần ở lại trong nhà, vừa phiền lại vừa buồn, trong công ty nói chuyện phiếm với đồng nghiệp cho đỡ buồn, hơn nữa còn có quản lí Cao xinh đẹp rất yêu quý bé con của chúng ta, cô có ấy chăm sóc cho em, anh không cần lo lắng!”

Quý Triết Nam rất muốn cốc vào đầu cô, người phụ nữ này sao lại cố chấp như vậy? Ngoan ngoãn ở nhà làm thiếu phụ nhân, được người ta hầu hạ không phải tốt lắm sao, làm gì phải kiên trì nhất định đến công ty đi làm?

“Này, anh không phải đang mắng trộm em trong lòng đấy chứ?”

Lòng ngực Quý Triết Nam đột nhiên cảm thấy rất đau xót, thì ra anh lại bị người phụ nữ phá hoại này nắm được tâm tư rồi.

Anh nhúu mày, không khỏi hoài nghi kiếp trước rất có thể cô là con giun trong bụng anh, ngay cả việc anh suy nghĩ như thế nào về cái gì cô đều biết.

“Phụ nữ có thai nên có bộ dáng của một thai phụ, nếu như bị ba mẹ em biết em có thai mà còn chạy loạn như thế này, không mắng em đến chết mới là lạ.”

“Sợ cái gì, dù sao cũng có anh chăm sóc em, bọn họ sẽ không lo lắng đâu!”

Anh trừng mắt lên liếc cô một cái, không có cách gì đối phó với sự tùy hứng của cô, “Cuối tuần này anh sẽ cùng em đến bệnh viện khám thai.”

Cô cười hì hì, vô cùng thân thiết cọt cọt ở trước ngực anh, “Có ông xã thật là tốt.”

Lúc này, cửa thang máy đột nhiên mở ra, Quý Thừa Du từ trong thang máy đi ra, vừa thấy đến bộ dáng ân ái của bọn họ, khoé môi lập tức nhếch lên một nụ cười ám muội không rõ.

Lương Tiểu Mạt cảm thấy ngượng ngùng, vội vàng rời khỏi vòng ôm ấp của Quý Triết Nam, đứng thẳng thân mình lại.

Quý Triết Nam nhăn mi lại, rất bá đạo kéo bà xã vào trong lòng, thị uy với Quý Thừa Du đang đứng đối diện.

Quý Thừa Du bởi vì động tác nhỏ này của anh mà hơi hơi sợ – run run, song lập tức hừ lạnh một tiếng, “Tôi mong cậu cuốn gói khỏi đây sớm ngày nào hay ngày đó.” Nói xong, liền bước nhanh rời đi.

Lương Tiểu Mạt nghe xong, sững sốt một hồi lâu, mới nghi hoặc ngẩng đầu lên nhìn sang hướng Quý Triết Nam, “Anh nói lời này là có ý gì?”

Quý Triết Nam nhún nhún vai tỏ vẻ như không sao cả, “Anh ta đang âm mưu muốn kéo vị trí tổng giám đốc của anh xuống dưới.”

Không nghĩ tới Lương Tiểu Mạt nghe thế nhưng lại nở nụ cười, “Nếu anh thật sự bị anh ta kéo xuống dưới, chẳng phải chúng ta sẽ có nhiều thời gian ở cùng một chỗ hơn hay sao?”

Anh dùng ánh mắt nguy hiểm trừng lên nhìn cô, “Em thực sự hy vọng anh bại trận bởi tên kia?”

Cô dường như muốn lấy lòng vội vàng ôm cánh tay anh, “Cá nhân em rất tin tưởng năng lực của anh, cùng lắm, nếu anh thật sự thất bại bởi anh ta thì cũng không cần lo lắng, bà xã thân yêu của anh sẽ nuôi anh!”

Quý Triết Nam không nói gì.

Lương Tiểu Mạt vốn định thừa dịp đưa văn kiện cho Quý Triết Nam, dành thời gian cùng anh tâm sự về công việc gần đây, vừa mới đến đỉnh khu vực làm việc, di động đột nhiên vang lên, cô lấy điện thoại di động từ trong túi ra, đang chuẩn bị nghe điện, không nghĩ tới vừa trượt tay một cái, chiếc di động đã bay đến chỗ bồn hoa phía sau.

Muốn khom người đi kiếm, thân mình vừa cúi xuống đã hại cô đột nhiên cảm thấy rất buồn nôn, cô vội vàng đứng thẳng lên, hít sâu, ý đồ muốn làm chậm lại cảm giác ghê tởm ở cổ kia.

Đột nhiên, một thân ảnh thon dài xuất hiện, cúi người xuống, nhặt chiếc điện thoại di động ra, cười tủm tỉm đưa trả lại cho cô.

Khi Lương Tiểu Mạt thấy rõ ràng diện mạo đối phương xong, trong lòng không hiểu sao nhảy dựng lên, “Cám ơn.”

“Mọi người đều là người thân, cần gì phải khách khí như vậy, huống hồ bây giờ em còn đang có bầu, nhất định phải cẩn thận hơn gấp bội, đây chính là cốt nhục của Quý gia chúng ta.”

Cũng không biết có phải là do cô đa nghi không, cô cảm thấy sự tươi cười của Quý Thừa Du không chỉ thuần túy như vậy.

Từ khi Quý Triết Nam kể lại ân oán của anh năm đó cùng Quý Thừa Du xong, cô tự mình ý thức được, trên đời có nhiều ân oán, không thể có biện pháp phân biệt đúng sai để phán đoán.

Cô không biết bản thân nên thương hại người con gái kia quá si tình, hay nên trách cứ Triết Nam quá vô tình.

Nếu lúc trước mọi người đều có thể đối mặt một cách lý trí một chút, bi kịch có lẽ sẽ không phát sinh.

Về phần oán hận của Quý Thừa Du, hiện tại cô có thể hiểu được phần nào, dù sao anh ta cũng là người vô tội nhất.

Cô gái mình yêu thương lại âu yếm kẻ khác, thậm chí lựa chọn chấm dứt sinh mệnh, cũng chính màn bi kịch này đã trói chặt anh ta, cho dù không tự mình trải qua cũng có thể tưởng tượng được, người nhà cô gái nhất định sẽ không dễ dàng tha thứ cho anh.

“Nếu anh cả cũng đã nói rằng mọi người đều là người thân, vậy cần gì nhất định phải so đo việc trước kia với Triết Nam? Mọi người đều có lập trường của bản thân, theo ý của anh, năm đó có lẽ anh ấy đã lạnh lùng quá mức, nhưng thử đổi góc độ nhìn theo hướng khác, nếu anh vi phạm tâm ý của chính mình, phụ họa theo cô gái kia, nói không chừng sẽ có một tràng tai nạn khác bắt đầu.”

Quý Thừa Du kinh ngạc khi nghe lời nói này, “Chuyện này do Triết Nam nói với em?”

“Chúng tôi là vợ chồng.” Lương Tiểu Mạt cười trả lời.

“Nhưng theo như tôi được biết, từ khi hai người kết hôn cho tới nay, quan hệ vẫn đều rất lạnh nhạt, bây giờ lại đột nhiên biểu diễn tiết mục ân ái ở trước mặt mọi người, chẳng lẽ cô không có nguyên nhân thực chất nào sao?”

Lương Tiểu Mạt mở to hai mắt, “Chuyện yêu thương nam nữ, vốn tùy theo quan niệm của mỗi người, anh cả cần gì phải biến thứ quan hệ đơn thuần này thành vấn đề phức tạp như vậy?”

“Yêu?” Quý Thừa Du khinh thường hừ lạnh, “Em tin tưởng người đàn ông như anh ta cũng hiểu được cái gì gọi là yêu sao?”

“Tôi không cần tin tưởng, chỉ cần nhìn thấy được, cảm thụ được là tốt rồi.”

Cô trả lời chắc chắn như thế, làm Quý Thừa Du không khỏi nheo hai mắt lại.

Từ lần đầu tiên anh bắt đầu gặp mặt người phụ nữ này, anh đã có mục đích, nhưng không thể phủ nhận một điều, cô quả thật rất thông minh.

Nghe nói gia thế của cô không hề tầm thường, vốn ở trong ấn tượng của anh, này những người vừa sinh ra đã ngậm chiếc chìa khoá vàng như cô [*Vanila: Ý là có đầy đủ điều kiện hơn hẳn người thường], đại đa số đều không có được bề ngoài dễ gần, hoà đồng.

Nhưng Lương Tiểu Mạt lại không giống như vậy, cô thông minh yên vui, sáng sủa lại tự tin, người con gái như vậy, thật thích hợp đứng trên đỉnh thế giới cho người ta ngưỡng thức.

“Tôi đột nhiên cảm thấy, Triết Nam có lẽ cũng không thích hợp với em, bởi vì hẳn ta không xứng.”

Lương Tiểu Mạt đang chuẩn bị phản bác lại, đột nhiên một trận âm thanh vang lên từ phía sau cô, đánh vỡ bầu không khí quỷ dị.

“Có một số việc, nếu anh không hiểu biết đủ, sẽ không có đủ cơ sở để kết luận.” Quý Triết Nam nghiêm mặt lạnh lùng đi đến bên người bà xã, trừng ánh mắt lợi hại nhìn Quý Thừa Du, “Hay là anh cảm thấy, hành vi phá hoại tình cảm của vợ chồng người khác này mới thật sự là hứng thú của anh?”

Quý Thừa Du không hề bởi vì lời khiêu khích của anh mà cảm thấy hờn giận, còn rất ám muội chuyển ánh mắt sang hướng Lương Tiểu Mạt. “Nếu thật sự có thể lợi dụng cơ hội này phá hoại tình cảm giữa vợ chồng các người, tôi nghĩ thật ra tôi có thể thuận theo ý trời, dù sao người con gái tôi thích năm đó đã bị cậu đoạt đi rồi, tôi cũng không ngại học theo.” Nói xong, anh lộ ra một chút ý cười thâm trường quái dị, rồi mới xoay người rời đi.

Mãi cho đến khi Quý Thừa Du đã rời khỏi phạm vi trong tầm mắt một hồi lâu, sắc mặt Quý Triết Nam vẫn rất khó coi, anh bất mãn trừng mắt nhìn Lương Tiểu Mạt, cô cũng rất vô tội khoát khoát tay.

“Em nghĩ là anh ta điên mất rồi, nên mới có thể nói ra cái loại lời nói kỳ quái này.”

“Về sau không cho phép em tiếp cận thông đồng với mấy gã đàn ông khác.”

“Em đâu có!” Cô rất bất mãn kêu to.

Tâm tình Quý Triết Nam thật không tốt, anh thiếu chút nữa đã quên, bà xã của anh vừa chói mắt cũng rất ngon miệng, cho dù có bầu, giá thị trường cũng không hề vì vậy mà hạ xuống [*Vanila: Ai so sánh vợ mình với giá thị trường chứ??~ =.=] *Anh Quý: *lườm* Tôi!!!~].

Gặp quỷ đi, thì ra cái cảm giác yêu mến sợ mất mát này lại có thể làm cho con người ta khó chịu đến mức không ngăn lại được.

Mấy ngày nay toàn bộ tập đoàn Quý thị đều có vẻ khẩn trương bận rộn đến dị thường.

Bởi vì thương nhân kinh doanh bất động sản nổi danh ở Anh quốc Jackson đến Đài Loan tìm kiếm đối tác, tất cả mọi người biết đây là một khối thịt béo, nếu có thể cùng ông ta hợp tác, sự của phát triển trong tương lai chính là một mảnh mặt trời.

Người trên thương trường gần như ai cũng biết, Jackson yêu vợ như cuồng, hai mươi năm trước, ông không để ý sự phản đối của thế tục, dám cưới một người vũ nữ về nhà, còn tuyên bố với bốn phương, kiếp này chỉ yêu một mình cô ta, trái tim này cả đời sẽ không thay đổi, trải qua hai mươi năm, Jackson cũng đã thực hiện được năm đó lời thề của mình.

Phu nhân của Jackson là một người đàn bà rất xinh đẹp tên Ciris, cho dù đã gần năm mươi tuổi, nhưng nhờ chăm sóc thích đáng, hơn nữa lại có làn da trắng trời sinh, làm cho bà càng thêm quyến rũ động lòng người.

Lần này ông mang theo cả vợ yêu đến, ngoài việc tìm kiếm đối tượng hợp tác, cũng muốn nhân tiện dẫn phu nhân đi thăm hòn đảo nhỏ xinh đẹp này.

Có thể vì giới thương nhân Đài Loan phần đông làm ngành bất động sản, đến tìm kiếm đối tác thích hợp, ông sẽ bao hết điểm mở yến tiệc ăn cơm, thiết đãi tất cả các nhóm buôn bán lớn nhỏ ở Đài Loan.

Mọi người đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội tốt như vậy, hơn nữa mọi người cũng đều biết rõ trong lòng, muốn được Jackson chú ý, phương pháp nhanh nhất, chính là lấy lòng phu nhân của ông ta trước.

Gần đây tình trạng nôn ọe của Lương Tiểu Mạt nghiêm trọng như trước nữa, cho nên Quý Triết Nam đồng ý khẩn cầu của cô xong, liền dịu dàng dẫn vợ yêu động lòng người đi vào hội trường yến tiệc.

Tuy rằng anh không nói nhiều với cô về việc đặt cược với Quý Thừa Du, nhưng người thông minh như Lương Tiểu Mạt, ít nhiều cũng đã nhìn ra được, gần đây sở dĩ anh làm việc đến long trời lở đất, tuyệt đối có liên quan đến vợ chồng Jackson.

Chẳng qua điều khiến cô khó hiểu là, vì sao lễ vật của mọi người, đều không có khác biệt gì mấy với lễ vật của mình, cô nhân cơ hội hỏi: “Vì sao có nhiều người như vậy mà đều chỉ đưa phu nhân Jackson vòng cổ kim cương?”

Quý Triết Nam nhỏ giọng nói bên tai cô: “Nghe nói phu nhân của Jackson là một người nghiện kim cương, trong nhà bà ta còn có cả một phòng riêng chuyên cất chứa kim cương.”

“Nhưng nhiều người đều đưa kim cương cho bà ta như thế, nếu chúng ta cũng làm như vậy, không phải sẽ không có gì đặc biệt sao?”

“Đồ ngốc, em nghĩ rằng tôi và mấy người tầm thường này giống nhau, đưa mấy thứ không đáng thưởng thức đó sao?” Quý Triết Nam cười tự phụ, “Chiếc vòng cổ mà anh đưa, có tên là ‘Thiên sứ trong tâm’, anh phải mất bao nhiêu công sức mới lấy được về đây.”

“Thiên sứ trong tâm?” Cô thực sự kinh ngạc, “Có phải là chiếc vòng được viết trong bài báo gần đây, từ Bill – nhà thiết kế trang sức nổi tiếng không?”

“Ồ? Anh cứ nghĩ rằng em không có hứng thú với mấy thứ này chứ.”

Cô tức giận trừng mắt liếc anh một cái, “Quý đại tổng tài, bất luận nhìn theo phương diện nào, bản tiểu thư cũng là một người phụ nữ chính cống, chỉ cần là phụ nữ, không thể không thích trang sức châu báu, huống chi, chiếc Thiên sứ trong tâm kia em đã ngắm từ lâu rồi.”

Sớm biết như thế, cô nên mở lễ vật ra từ lúc còn ở trong xe, thưởng thức cho thỏa mắt.

Quý Triết Nam hơi run sợ một chút, nghĩ đến khoảng thời gian dài anh sống cùng với Lương Tiểu Mạt, anh chưa từng chính thức tặng cô thứ lễ vật gì bao giờ.

Đáy lòng nổi lên chút áy náy, anh thật sự đã lạnh lùng đến mức, ngay cả người chính bản thân mình yêu nhất cũng xem nhẹ sao?

“Nếu em thật sự thích chiếc vòng cổ đó đến vậy, anh sẽ đem tặng nó cho em.”

Tuy rằng phải vất vả lắm mới lấy được chiếc ‘Thiên sứ trong tâm’ này, rất có khả năng đây sẽ là bước đầu tiên để anh tiếp cận được vị khách lớn này, nhưng tiền mãi mãi cũng kiếm không xong, cho dù mất đi vị khách này, mất đi chức vị tổng tài tập đoàn Quý thị, chỉ cần bản thân anh cảm thấy vui vẻ, những thứ khác đều không quan hệ.

Cũng không phải anh sợ bị bại trận bởi Quý Thừa Du, chỉ là cho tới bây giờ anh chưa từng thua ai, không cam lòng bị đánh bại bởi cái tên kia mà thôi.

Nhìn ra sự nghiêm túc trong mắt anh, khuôn mặt nhỏ nhắn của cô vô cùng thân thiết tiến đến bên tai anh, “Tên ngốc này, chỉ thích một chút thì không cần phải chiếm lấy a, nếu anh thật sự muốn đưa em lễ vật, thì về sau tìm cơ hội khác là được rồi.”

Hai vợ chồng ở bên cạnh nhau nhỏ giọng nói thầm, vẻ mặt ngọt ngào, đứng xem ở cách đó không xa, Quý Thừa Du cũng tới tham gia yến tiệc, cảm thấy thật sự chói mắt.

Lúc này, Quý Triết Nam đã kính chào đại danh Jackson, kéo vợ yêu đi đến trước mặt hai người họ, hai bên không tránh được mấy lời hàn huyên khách sáo, lập tức, Quý Triết Nam đem lễ vật do chính mình tỉ mỉ chuẩn bị dùng hai tay dâng lên.

Lễ vật được đặt trong một chiếc hộp vô cùng tinh xảo đặc biệt, phu nhân Jackson lần đầu tiên nhìn thấy kiểu đóng gói xinh đẹp như thế này, bà liền nhanh chóng mở hộp quà ra, thế nhưng phát hiện bên trong không phải là loại kim cương mà bà yêu nhất, mà là một chiếc..... Vòng cổ thủy tinh?

Nhất thời, biểu tình của phu nhân Jackson có chút kinh ngạc cùng hờn giận.

Jackson cũng ngỡ ngàng cả người, mà sắc mặt Quý Triết Nam lại rất khó coi.

Quý Thừa Du ở cách đó không xa thấy thế, mỉm cười, rất đắc ý vì đã thực hiện được gian kế của mình, cùng lúc đó, ánh mắt của anh vừa vắn đối diện với Quý Triết Nam, anh không hề khách khí cố tình khiêu khích Quý Triết Nam.

Quý Triết Nam liền lập tức hiểu được, thì ra..... Sở dĩ Thiên sứ trong tâm lại đột nhiên biến thành vòng cổ thủy tinh, là bị tên chết tiệt này tráo đổi.

Anh nghĩ đến trợ thủ của mình buổi sáng hôm nay đưa đơn xin từ chức đến văn phòng anh, ập a ập ứng nói nhà có việc nên phải nhanh chóng trở về.

Lúc ấy anh cũng không nghĩ nhiều, rất thoải mái tiếp nhận rồi chào từ giả đối phương, rồi dẫn anh ta đến phòng chính nhận lương.

Mà chiếc hộp trang sức chứa ‘Thiên sứ trong tâm’ anh lại nhờ người trợ thủ này đóng gói.

Khi mang chiếc hộp trang sức xinh đẹp này xuống tầng một, anh cũng lười mở ra kiểm tra, nhưng bây giờ nhìn thấy ánh mắt vui sướng của Quý Thừa Du khi thấy người khác gặp họa xong, anh khẳng định chuyện này tuyệt đối liên quan đến Quý Thừa Du.

Nhưng hiện giờ có giải thích nhiều cũng chỉ uống công, đều do anh quá sơ suất, mới có thể khiến tên tiểu nhân Quý Thừa Du này thực hiện được âm mưu.

Lương Tiểu Mạt thấy biểu tình của mọi người có phần không thích hợp, cô cũng từng xem qua tấm ảnh chụp ‘Thiên sứ trong tâm’ trong tạp chí, chiếc vòng trong tay phu nhân Jackson căn bản không hề giống với nguyên mẫu.

Mắt thấy sắc mặt phu nhân Jackson càng thêm ảm trầm, cô liền không ngừng dùng tiếng Anh Oxford theo tiêu chuẩn nói lưu loát: “Có được chiếc ‘nước mắt Lị Lị Cơ’ này, thật sự rất đáng mừng cho phu nhân!”

“Nước mắt Lị Lị Cơ?” Jackson phu nhân phi thường hoang mang.

Đến ngay cả Quý Triết Nam cũng không biết người con gái này rốt cuộc đang muốn làm gì, hơn nữa trình độ tiếng Anh của cô tựa hồ còn tốt hơn so với tưởng tượng của anh, từ cách phát âm đến ngữ điệu đều đúng tiêu chuẩn, người phụ nữ này còn có cái gì lợi hại hơn anh nữa không?

“Đúng vậy, chẳng lẽ phu nhân chưa từng nghe qua truyền thuyết này sao?”

Về mặt của phu nhân Jackson rất ngốc nghếch, thành thực lắc đầu, bà quả thật đúng là không biết.

Lương Tiểu Mạt là loại người gì cơ chứ, trong chớp mắt là có thể bịa ra đủ loại chuyện trên đời, cô thấy phu nhân Jackson hình như đã có ý muốn nghe, lập tức nói rất êm tai –

“Từ lâu thật lâu trước kia, có một vương tử tên là Andrew, anh yêu thương một vị cô nương tên là Lị Lị Cơ, nhưng bối cảnh gia thế hai người cách nhau quá nhiều, tình yêu của bọn họ trong lúc đó bị các thành viên trong hoàng thất cực lực phản đối.

“Vương tử vì muốn ở cùng một chỗ với Lị Lị Cơ, không để ý quốc vương và hoàng hậu dùng quyền lực ngăn cản, liền mang theo Lị Lị Cơ bỏ trốn, bọn họ đi xa qua núi rừng, cứ tưởng có thể hưởng thụ cuộc sống tốt đẹp an nhàn, nhưng có một ngày, Lị Lị Cơ đi lên núi hái quả, bị pháp sư Vu Nữ biến thành một tảng đá, chỉ có thể vĩnh viễn ở lại trên đỉnh núi.

“Vương tử đợi thật lâu mà không thấy Lị Lị Cơ trở về, lão quốc vương lại vừa vặn mắc bệnh, vương tử lại là người con duy nhất của quốc vương, cho nên đã phát ra thông cáo, hy vọng vương tử có thể trở về kế thừa ngôi vị hoàng đế, vương tử không đợi được Lị Lị Cơ chậm chạp, không thể không trở về hoàng cung tiếp nhận chức vụ quốc vương, nhưng dù như thế nào anh cũng quên không được ái thiếp Lị Lị Cơ của mình.

“Lị Lị Cơ bị biến thành tảng đá, mỗi ngày đều bị phơi dưới ánh nắng mặt trời, bị mưa to tạt vào, tuy rằng cô không thể cử động, nhưng lại có tư tưởng của chính mình, không biết đã ở trên đỉnh núi bao lâu, mãi đến một ngày, Andrew mang theo thuộc hạ lại đi vào nơi rừng núi này, cô mới được gặp lại nam nhân mà mình âu yếm.

“Lúc này tuy rằng Andrew là vị quốc vương cao quý, nhưng anh cũng không vui vẻ, Lị Lị Cơ nhìn thấy Andrew ngồi ở bên cạnh tảng đá do chính mình biến thành, chậm rãi nhớ lại từng kỉ niệm cùng Lị Lị Cơ, cũng không biết đã ngồi bao lâu, liền nhìn thấy tảng đá chảy xuống một giọt nước mắt.....

Nói tới đây, Lương Tiểu Mạt nhìn thấy biểu tình của phu nhân Jackson chuyên chú đến dị thường, giống như đang rất chờ mong cô nói tiếp, cô cười cười, lại hăng hái kể:

“Mỗi một giọt lệ rơi xuống của Lị Lị Cơ, nước mắt ngã xuống dưới sẽ biến thành một viên thủy tinh rất xinh đẹp, đến khi giọt nước mắt thứ bốn mươi tám rơi xuống xong, Lị Lị Cơ rốt cục đã khôi phục lại dung mạo vốn có..... Vu Nữ – người biến cô thành tảng đá, thật ra là một vị tiên nữ, cô đã chấp hành mệnh lệnh của thiên thần, muốn thử thách tình yêu lúc đó giữa vương tử và Lị Lị Cơ.

“Cuối cùng vương tử và Lị Lị Cơ đương nhiên cùng nhau sống hạnh phúc, mà những giọt lệ biến thành thủy tinh ấy cũng được vương tử làm thành vòng cổ, đưa cho Lị Lị Cơ, trở thành kỷ niệm yêu nhau của hai người, chuyện xưa này tuy rằng chỉ là một truyền thuyết, nhưng theo cách nói của đời sau, người có được nước mắt vợ chồng của Lị Lị Cơ, đều có thể ân ái yêu nhau đến vĩnh hằng.....”

Phu nhân Jackson nghe xong, lập tức trân trọng, tinh tế đánh giá chiếc vòng cổ thủy tinh trong tay, cẩn thận đếm qua, quả nhiên là bốn mươi tám giọt nước mắt thủy tinh chói mắt, mỗi hạt thủy tinh đều sáng bóng, lóng lánh xinh đẹp đến động lòng người.

“Phu nhân, chồng tôi từng nói qua, tiền bạc và hạnh phúc không cần thiết phải quan hệ trực tiếp với nhau, ‘Nước mắt Lị Lị Cơ’ vốn là quà sinh nhật anh ấy hao hết tâm sức chuẩn bị tặng cho tôi, nhưng tôi nghe nói tình yêu trong lúc đó của phu nhân và tiên sinh Jackson, cũng đã trải qua sự thử thách đáng kể, vất vả lắm mới có thể ở cùng một chỗ, cho nên càng nghĩ, vẫn là cảm thấy có lẽ phu nhân thích hợp có được thứ trân bảo tượng trưng cho tình yêu lâu bền này hơn so với tôi.”

Phu nhân Jackson lúc này bất chấp sự cuồng nhiệt của mình đối với kim cương, bởi vì có thể có được loại vòng cổ biểu tượng cho tình yêu đáng kể này, so với thứ kim cương lạnh như băng kia, quả thực có ý nghĩa hơn hẳn.

Phu nhân của Jackson thật cẩn thận đặt chiếc vòng cổ thủy tinh vào trong hành lý, dùng ánh mắt chan chứa thâm tình nhìn chồng xong, rồi kích động hướng vợ chồng Quý Triết Nam biểu đạt ý cảm tạ.

Quý Thừa Du cách Quý Triết Nam không xa, đồng thời cũng đã hết chỗ nói rồi.

9. Chương 9

Lương Tiểu Mạt gia nhập dự án như một chuyện đương nhiên, tích cực thúc đẩy kế hoạch hợp tác của Quý thị cùng Jackson.

Còn trong mắt nhìn của Jackson, Quý Triết Nam là một người đàn ông giống mình từ nhiều phương diện, vừa coi trọng sự nghiệp, cũng coi trọng gia đình.

Mà phu nhân Jackson nói chuyện với Lương Tiểu Mạt xong, cũng rất yêu thích tính cách lạc quan phóng khoáng của cô.

Không thể không nói Jackson là một người thương nhân thông minh, cũng không thể không nói, Quý Triết Nam là một người đàn ông hạnh phúc.

Đầu đề mọi tờ báo về tài chính và kinh tế trong nước đều viết về lần hợp tác thành công này, mọi công sức đều được tặng cho phu nhân Quý thị và câu chuyện cổ tích kia.

Cả một ngày bị đủ các loại hội nghị lớn nhỏ quần lấy thân Quý Triết Nam, thật vất vả xử lý mọi công việc, rốt cục cũng có thời gian có thể ở một mình cùng Lương Tiểu Mạt, anh liền hỏi thẳng nghi vấn đáng ngờ ngùng ngùng của mình đã có từ lâu.

“Câu chuyện cổ tích về chiếc vòng thủy tinh kia, là thật sao?”

Tuy rằng khả năng của anh đối với mấy thứ trang sức châu báu là hữu hạn, nhưng tốt xấu gì anh cũng đã tham dự không ít các cuộc đấu giá, gặp qua không ít trân bảo đáng kinh ngạc, chiếc vòng thủy tinh kia quả thực không hề thu hút.

Đương nhiên, anh tuyệt đối không thể quên được kẻ khởi xướng kia! Quý Thừa Du trốn ngay sau lúc đó, gặp mặt rồi hãy tính.

Bụng Lương Tiểu Mạt dần dần hở ra, hiện giờ đã không thể đi làm đúng hạn được nữa, vượt qua thời kì nòn oẹ khó chịu, bây giờ một ngày ít nhất cô phải ăn năm bữa cơm.

May mắn là Quý Triết Nam đã thay cô tìm được một đầu bếp cao cấp nhất, tùy tác hậu mệnh¹ (1Chắc là muốn gì đều làm được), tuyệt đối không bắt cục cứng trong bụng cô nhin đói.

Hôm nay cô quá nhàn rồi, ăn xong điểm tâm, ở nhà cảm thấy thật nhàm chán, hơn nữa lại nhớ đến nhóm đồng nghiệp lâu ngày không gặp, liền một mình đi vào công ty, chuẩn bị tặng ọi người một sự bất ngờ đáng yêu.

Kết quả đồng nghiệp không bị cô làm cho bất ngờ, nhưng Quý Triết Nam thì rất hoảng sợ.

Chắc hẳn anh đã nghe thấy tiếng bước chân của cô, tránh không được đã gặp trùng – trách cứ liên tục, anh nói, phụ nữ có thai nên nằm trên giường không được nhúc nhích, tuyệt đối cấm chạy loạn khắp nơi.

Lương Tiểu Mạt không có biện pháp đối phó với sự khấn trương của anh, đến ngay cả bác sĩ cũng đã nói, chỉ cần vượt qua thời kì nguy hiểm ba tháng đầu, vấn đề cơ bản không có gì quá nghiêm trọng, hơn nữa sản phụ vận động cũng là điều tốt cho thai nhi.

Có thể hiểu được lời giải thích của cô không, não của anh ta chắc hẳn nghe không vào, cuối cùng vẫn bị anh lôi vào văn phòng, được hầu hạ ăn uống xong, nghe vấn đề anh hỏi mà cô kinh sợ.

“Chuyện cổ tích về chiếc vòng cổ?” Cố gắng hồi tưởng lại cả buổi, Lương Tiểu Mạt mới bừng tỉnh ngộ ra, cười nói: “Anh sẽ không thật sự tin chứ?”

Nói thật, anh cười giả lả, nhưng biểu tình lại vô cùng nghiêm túc.

“Nói cách khác, câu chuyện đó là em ăn nói bậy bạ?”

“Đương nhiên, bằng không trên đời này làm gì có lắm truyền thuyết như vậy? Lúc ấy nhìn sắc mặt anh thay đổi, em liền đoán ra có điều gì đó không thích hợp, cho nên mới cái khó ló cái khôn nói lung tung mà vẫn thông suốt, khó khăn lắm mới giải thích được vì sao cái Thiên sứ chi tâm đó lại biến thành vòng cổ đấy?”

“Vì sao Thiên sứ chi tâm biến thành vòng cổ thủy tinh không quan trọng, quan trọng là, anh rất cảm kích em có thể suy nghĩ cho anh vào thời khắc mấu chốt như thế.”

“Nói gì vậy! Em là vợ yêu của anh, đương nhiên muốn suy nghĩ thay cho ông xã a!” Tức giận lườm anh một cái, “Tuy rằng em không để ý lắm đến việc anh làm tổng tài Quý thị hay không, nhưng em biết anh không hề muốn bại trận dưới tay Quý Thừa Du, anh đã muốn thắng, tự nhiên em sẽ không hy vọng anh thua.”

Quý Triết Nam bị lời nói của cô làm nở nụ cười, vô cùng thân thiết lấy tay véo véo hai má bầu bĩnh của cô, “Hay là để anh khen ngợi một chút, tài bịa chuyện của em quả thực làm cho người ta phải bội phục.....”

“Đúng vậy, ngay cả em cũng không nghĩ rằng, bà xã anh thuận miệng bịa ra câu chuyện cổ này, cứ nhiên có thể bắt tên hỗn đản Jackson này về giúp anh làm ăn, nên nói là ông trời rất không công bằng, hay là vận mệnh cút chó của anh quá mạnh mẽ?”

Quý Thừa Du đột nhiên xông vào, phá vỡ không khí vốn đang rất ấm áp và ngọt ngào trong văn phòng.

Quý Triết Nam rất nhanh thu hồi lại gương mặt ôn nhu, giọng nói mang theo vài phần khiêu khích, “Vị thần có công lớn rất cục đã lộ diện?”

Anh ưỡn ngực, giống như một vị vương giả trời sinh, cách đó không xa, dáng vẻ người đàn ông kia cũng ngạo nghễ kiêu căng y như vậy. “Nếu không phải anh gỡ trò quỷ, vụ việc với Jackson làm sao có thể tiến hành một cách thuận lợi như vậy? Còn nữa nhẽ ra tôi phải nói lời cảm ơn với anh, có điều.....”

Quý Triết Nam dừng lại một chút, khoé môi khẽ cong lên một nụ cười nhợt nhạt.

“Anh hẳn chưa quên chuyện đặt cược giữa chúng ta lúc đó đấy chứ!” Không để ý tới gương mặt vô cùng khó coi của Quý Thừa Du, anh nói tiếp: “Nếu anh muốn rút lời, nể mặt mọi người trong Quý gia, tôi sẽ không so đo với anh, thực chất 28% cổ phần công ty ấy, Quý Triết Nam tôi vốn không để vào mắt.”

Lúc trước sở dĩ anh lại đáp ứng vấn bài này, đơn giản là muốn phá vỡ ý chí của Quý Thừa Du, về phần cổ phần công ty trong tay anh ta, anh thật sự không để ý tới.

“Hiển nhiên cậu em họ này không biết cách làm người của tôi, con người của tôi luôn luôn giữ lời hứa, thua nghĩa là thua.” Anh ta vừa nói vừa tiến đến văn phòng, đá túi văn kiện cầm trong tay về phía anh, “Bên

trong là thư chuyển nhượng cổ phần công ty đã có chữ ký của tôi, cậu chỉ cần ký tên mình vào, 28% cổ phần công ty kia, toàn bộ thuộc quyền sở hữu của cậu.”

Quý Triết Nam cũng không lấy ra xem nữa, bởi vì có số cổ phần này hay không, căn bản không ảnh hưởng gì đến cuộc sống của anh.

Điều làm anh tò mò là, hành động này của Quý Thừa Du, đến tột cùng là vì cái gì.

Quý Thừa Du không nói thêm gì nữa, chỉ ái muội không rõ hướng về phía Lương Tiểu Mạt cười cười.

Nụ cười này của anh, chẳng những làm Lương Tiểu Mạt choáng váng, ngay cả đến Quý Triết Nam cũng cảm nhận được vài phần không tự nhiên.

“Tuy rằng bây giờ tôi thua hết 28% cổ phần công ty, nhưng không có nghĩa là từ nay về sau tôi sẽ tay trắng.” Tầm mắt anh lơ đãng rơi xuống phía bụng Lương Tiểu Mạt, “Sớm muộn gì cũng có một ngày, những thứ trong tay cậu tôi sẽ nắm lấy hết, kể cả vật nhỏ trong bụng cô ấy, đến thời điểm đó, chúng ta sẽ lại chân chính quyết phân thắng bại.”

Ngay tại thời điểm Quý Thừa Du xoay người rời đi, Quý Triết Nam giữ lấy cánh tay anh ta, dùng âm lượng Lương Tiểu Mạt cơ hồ sẽ không nghe được lạnh lùng hỏi: “Những lời này là có ý gì?”

Sự khẩn trương khó kiềm chế của anh có vẻ làm Quý Thừa Du rất vừa lòng, “Triết Nam, cậu là người thông minh, nhất định phải chờ tôi nói rõ ràng tất cả cậu mới hiểu được sao?” Anh ta tà nịnh ghé vào bên tai anh, “Dù sao, đôi khi tôi còn thật sự rất hâm mộ cậu, bộ dáng bà xã của cậu trên giường thật khiến cho người mất hồn, vô cùng khó quên nha!”

“Này, anh ở đó nói hươu nói vượn gì đấy!” Không nghe được gì, Lương Tiểu Mạt tức giận kêu to.

Quý Thừa Du cười ghé cô liếc mắt một cái, “Thân ái, nghĩ kĩ thì chuyện phát sinh tối hôm đó không phải lỗi của em, bởi vì cốc sữa kia đã bỏ thêm chút thuốc, xác thực sẽ làm người ta mất hết ý thức.”

Những lời này như một tiếng sấm, lập tức thức tỉnh trí nhớ của Lương Tiểu Mạt.

Đúng vậy, cô nhớ rõ chén sữa kia rất đậm rất thơm, lúc ấy cô còn hỏi anh sữa bột này có thể mua ở nơi nào.

Nhưng sau khi uống hết không bao lâu, cô liền cảm thấy mí mắt càng ngày càng nặng, những chuyện kể tiếp, cô cơ hồ hoàn toàn không có ấn tượng.....

Cô càng muốn suy nghĩ lại càng hỗn loạn, mãi đến khi cảm giác được có cái gì khê vuốt vuốt hai má của cô, cô mới chấn tỉnh lại, dường như đang lui về phía sau từng bước.

Tay Quý Thừa Du dừng lại ở giữa không trung, nhún nhún vai tỏ vẻ không sao cả, “Tôi chỉ là muốn với hai người, ngày đó tôi và em vượt qua một buổi đêm vô cùng khó quên, thật khác.....” Mất anh nhìn về phía bụng cô, “Nhớ chiếu cố tốt cho vật nhỏ trong bụng của em đấy, khi nào có thời gian, tôi sẽ đến thăm nó.”

Lần này, anh rốt cục cũng có thể sảng khoái xoay người bỏ đi rồi.

Văn phòng to như vậy, đột nhiên trở thành một mảnh tĩnh mịch.

Quý Triết Nam vốn đang phiêu diêu nơi thiên đường, đột nhiên tựa như rơi xuống mười tám tầng địa ngục, kinh ngạc không chịu nổi.

Anh nhớ rõ ràng khi lần đầu tiên phát sinh quan hệ cùng Lương Tiểu Mạt, sáng hôm sau cũng không nhìn thấy vết máu trên giường, lúc ấy trong lòng tuy rằng cũng có chút cố kỵ, nhưng dù sao cô cũng đã là một người phụ nữ ba mươi tuổi, tất yếu anh không hề có tư cách yêu cầu cô vì anh mà thủ thân như ngọc.

Có thể không quan tâm trước kia cô đã phát sinh những chuyện gì ở bên ngoài, điều máu chốt hiện tại là, cục cưng trong bụng cô, rốt cuộc là của ai.

“Mấy tháng trước, buổi tối em ở cùng một chỗ với anh ta, thật sự chỉ là đơn thuần bàn luận về công việc sao?”

Lương Tiểu Mạt sững sờ, “Anh không tin em?”

Anh đột nhiên không nói chuyện nữa, kinh ngạc nhìn cô một hồi lâu mới khoát tay, “Không có gì, chỉ tùy tiện hồi thôi.”

“Em nghĩ bọn em hẳn chỉ nói chuyện bình thường thôi.”

Những ngày sau đó, tuy rằng Quý Triết Nam vẫn trước sau như một quan tâm cô, nhưng rõ ràng đã khôi phục lại tính cách lạnh lùng ít lời trước kia.

Cô biết anh để ý đến lời nói kia của Quý Thừa Du.

Trên thực tế, đối với chuyện kỳ quái đã phát sinh đêm đó, chính cô cũng nói không nên lời nguyên do được. Nhưng cô nhớ rõ rất rõ ràng, buổi sáng hôm sau khi cô rời giường, thân thể không có chút không thoải mái nào.

Lần đầu tiên phát sinh quan hệ cùng Quý Triết Nam là lần đầu tiên của cô.

Về phần vì sao không có lạc hồng2 (2Vết máu sau lần đầu tiên quan hệ của phụ nữ), giải thích duy nhất cô có thể nghĩ đến chính là, thời đi học cô hiếu động quá mức, khả năng không cẩn thận đã bị thương. [*Vanila: E đồng ý vz chị, có thể do vận động quá nhiều nên mới bị thế, tên Quý Thừa Du kia chém zó quá a!!!~]

Mấy ngày nay Quý Triết Nam không hề đề cập tới chuyện này, nhưng cô biết, nếu không giải quyết, tình cảm hai người vất vả lắm mới lập nên, sớm muộn gì cũng biến mất.

Ngồi trong thư phòng Quý Triết Nam, tâm tình cũng không tốt hơn cô là mấy.

Anh từ nhỏ đã không thể mở rộng cửa lòng cho bất kỳ ai, đại khái là ý thức bảo hộ ỉnh quá mức mãnh liệt, lo lắng mình sẽ phải trả giá, đối lấy thống khổ giống như Tiểu Bạch đã lưu lại cho anh.

Cho nên dù ngẫu nhiên mở rộng lòng một chút, nhưng chỉ cần bị một chút kích thích từ bên ngoài, sẽ giống như một con ngọc trai3 (3sò), lập tức nhắm chặt xác lại, lùi về góc an toàn của mình.

Mấy ngày nay anh cố ý tránh mặt Lương Tiểu Mạt, chẳng qua là muốn tìm một phương pháp giải thoát ỉnh.

Anh biết anh đã không thể tự kiềm chế yêu thương người con gái yên vui sáng sủa này rồi.

Mỗi người đều hướng tới nơi có ánh sáng mặt trời, mà Lương Tiểu Mạt chính là một ánh dương sáng chói mắt, làm cho người ta không kìm lòng được muốn tiếp cận, muốn ỷ lại, muốn hưởng thụ sự ấm áp từ cơ thể cô.

Nhưng anh tựa hồ đã quên mất một sự kiện, thứ tốt thì mọi người đều muốn có.

Quý Thừa Du cũng không ngốc, thời điểm anh ta trao đổi vòng cổ kim cương thành vòng cổ thủy tinh, nhất định cũng có nghĩ tới mình rất có khả năng thất bại.

Nhưng sau khi anh ta thua, lại không chút do dự giao ra 28% số cổ phần công ty kia.

Chẳng lẽ anh ta thật sự không chút để ý đến số cổ phần công ty – tài sản khổng lồ này?

Vẫn là.....

Đúng như lời Quý Thừa Du, hiện tại anh có được tất cả, sớm muộn gì cũng có một ngày anh sẽ mất đi đứa nhỏ trong bụng Tiểu Mạt?

Anh thật sự không ngại Lương Tiểu Mạt đã từng có bao nhiêu người đàn ông trước khi gặp anh, nhưng anh lại thực sự để ý khi người đàn ông của Lương Tiểu Mạt lại là Quý Thừa Du.

Cái loại cảm giác này rất kỳ quái, năm đó người phụ nữ Quý Thừa Du yêu thương lại yêu anh, còn người phụ nữ của anh? Có thể hay không, trong tương lai không xa cũng sẽ yêu thương Quý Thừa Du? [*Vanila: A tự nguyện rửa mình à .=.”]

Có lẽ bây giờ thì chưa, mà nếu quả thật đứa nhỏ trong bụng cô là của Quý Thừa Du, như vậy.....

Mỗi lần nhất nghĩ đến điều này, suy nghĩ của anh liền trở nên hỗn loạn, anh có chút sợ hãi việc sự thật bị vạch trần, lúc đó có lẽ bản thân cũng không thể thừa nhận hậu quả do chính mình gây ra.

Cho nên khi Lương Tiểu Mạt nói muốn cùng anh nói chuyện, anh theo bản năng trực tiếp cự tuyệt.

Bất luận lời nói của Quý Thừa Du rốt cuộc có ý gì, anh cũng không đủ dũng cảm để tháo gỡ những khúc mắc của mình, cùng Lương Tiểu Mạt đối mặt nói chuyện với nhau.

“Anh thực sự còn có rất nhiều việc.....”

“Việc việc việc, nếu anh thật sự không muốn nói chuyện với em, có thể tìm một cái cớ khác inh hơn hay không?” Lương Tiểu Mạt nổi giận, thở phì phì trực tiếp xông vào thư phòng, dùng sức đóng mạnh cửa lại, “Em đã hỏi qua thư ký của anh rồi, anh ấy nói gần đây anh rất thanh nhàn, mỗi lần đến công ty đều nhanh chóng đóng cửa đi về.” Anh nhú mày, người con gái này có cần thiết phải nói chuyện độc ác như vậy hay không?

“Anh nói thật đi, gần đây anh thấy em không vừa mắt phải không?”

Hung tợn đặt mông xuống ngồi đối diện anh, hai tay đập mạnh xuống bàn bộp một cái, khí thế thật kinh người.

Quý Triết Nam lắc đầu, “Bộ dạng em xinh đẹp như vậy, nhìn kiểu gì cũng không thể không vừa mắt được.”

“Ai đang hỏi anh vấn đề này, ý em là.....” Cô dừng lại một chút, tựa hồ đang ở tân trang lại từ ngữ mình dùng, “Ý em là, gần đây anh lãnh đạm với em như vậy, có phải vì lời nói của Quý Thừa Du kia hay không?”

Anh không trả lời, không khí bên trong nhất thời lâm vào tình trạng im lặng.

Lương Tiểu Mạt chịu không nổi loại không khí này, cô là người có một nói một, có hai nói hai, ghét nhất bị người ta giấu chuyện ở trong lòng.

“Triết Nam, chúng ta cũng có thể xem như quen biết từ nhỏ, tuy rằng từ trước đến giờ cũng không hiểu biết nhiều về nhau lắm, nhưng trong những ngày ở chung với nhau này, Lương Tiểu Mạt này là loại người gì, em tin rằng anh đã biết rõ.

“Chúng ta lúc đó không can thiệp đến chuyện của nhau, không quan tâm lẫn nhau, cho đến bây giờ, em tin chúng ta đều đã phải trả giá rất nhiều, cho nên em không hy vọng bởi vì một điều ngờ vực nho nhỏ hoặc một sự hiểu lầm vô căn cứ, ảnh hưởng đến tình cảm khó khăn lắm mới có được giữa chúng ta.”

Vừa thấy mặt anh vẫn thuy chung không thay đổi, không nói một câu, cô hơi nóng nảy, đột nhiên đứng lên, dùng hai tay chống đỡ mặt bàn.

“Em thừa nhận lúc trước tiếp cận anh, còn chạy tới công ty anh làm việc, động cơ của em xác thực không đơn thuần, nhưng hẳn là anh biết, em cũng không có ác ý gì, kết hôn đã được hai năm, chúng ta chưa từng cho đối phương cơ hội hiểu biết lẫn nhau, nhưng cũng không có nghĩa là em không hiểu gì về anh.”

“Từ nhỏ đến lớn, chúng ta đều có lĩnh vực sống của mỗi người, thành thật mà nói, khi đó ba mẹ anh đột nhiên đề nghị hai chúng ta kết hôn, trong tiềm thức em phi thường bài xích kiểu quan hệ hôn nhân xa lạ này, mãi đến lần đó anh tìm đến em.....”

Của cô ánh mắt đột nhiên sâu thẳm vài phần, nếu có chút dăm chiêu nhìn anh.

“Lần đó gặp mặt anh, anh không hề giống với trí nhớ của em, mới trước đây tuy rằng anh luôn bình tĩnh nhã nhặn, nhưng ánh mắt cũng không biểu hiện ra nhiều tia lạnh như băng như vậy, nhưng lần đó, em thật sự cảm thấy trong ánh mắt của anh có một sự tịch mịch ngăn cách người ngoài đến ngàn dặm.”

Quý Triết Nam vẫn như cũ không rên một tiếng, kinh ngạc nghe cô giảng lại chuyện mà đến anh cũng không để ý đến.

“Có lẽ ngay từ thời điểm bắt đầu, em đã có một loại cảm giác đặc biệt với anh mà bản thân mình cũng không giải thích được, không đồng tình được.

“Anh nói chỉ cần cho nhau thời gian ba năm là mọi người có thể được chân chính giải thoát, lúc ấy em nghĩ, đề nghị của anh cũng vừa vặn phù hợp với suy nghĩ của em, tóm lại.....”

“Tuy rằng lúc đó chúng ta không hề có hứng thú với nhau, nhưng trong thời gian cùng nhau chung sống, em mới phát hiện hiểu biết của em trước về em, thật sự chỉ là thiếu tình cảm con người đến mức kỳ lạ, có lẽ mỗi một câu, một động tác, một ánh mắt của anh là có thể xoay chuyển vận mệnh của rất nhiều người.

“Nếu anh hỏi em là từ khi nào thì bắt đầu yêu con người của anh, có lẽ chính là lần đầu tiên anh giúp em bác xác của đó.....”

Như vừa nhớ lại cái gì, ánh mắt Lương Tiểu Mạt đột nhiên nở rộ, sáng rọi khác thường.

“Đừng nhìn tính cách phóng khoáng của em mà đánh giá em, kỳ thật em cũng cần người khác quan tâm, chỉ là trong quá trình trưởng thành của em, em không muốn làm cha mẹ lo lắng nhiều, bất đắc dĩ mới bức ép bản thân biểu hiện sự thành thực, nhưng trong sâu thẳm nội tâm của em, cũng hy vọng sẽ có một ngày, có thể có một người chiếu cố em thật tốt, quan tâm em, trân trọng em.....”

Cô dùng một hơi nói nhiều như vậy, Quý Triết Nam lại từ đầu tới cuối không mở miệng nói lấy một câu, tựa như anh đang nhìn một con khỉ nhỏ diễn xiếc làm trò ỉn vui, biểu tình, cảm xúc căn bản không có gì phập phồng.

Cô đột nhiên ngậm chặt miệng, đứng đối diện với anh, cùng anh bốn mắt nhìn nhau, thời gian qua đã lâu, mới cứng miệng nói: “Em có thể thề, bất kể là tinh thần hay thân thể, em chưa từng phản bội anh.”

“Bị hạ mê được, em còn có thể xác định ý thức của mình là rõ ràng hay sao?”

Nếu một giây trước, Lương Tiểu Mạt còn có chút ảo tưởng về anh, thì giờ phút này khi cô chính tai nghe thấy lời nói của anh, cả người hoàn toàn choáng váng.

Chẳng lẽ anh hoài nghi đứa nhỏ trong bụng cô không phải là của anh?

Hồi tưởng lại lời nói của Quý Thừa Du ngày đó, cô đột nhiên ý thức được một kết luận vô cùng đáng sợ, anh quả nhiên..... Từ đầu tới đuôi cũng không hề tín nhiệm thứ tình cảm này.

Đột nhiên, Lương Tiểu Mạt nở nụ cười.

Đại khái từ ngày cô mới sinh ra đến bây giờ, đây là việc duy nhất mà cô cảm thấy muốn khóc còn khó hơn.

Giống như vừa giải thoát hai tay, không biết nên dùng từ nào mới hình dung được sự tuyệt vọng lúc này, cô đột nhiên cảm thấy..... Ông trời đối xử với cô thật sự không công bằng.

Làm cho cô yêu một người đàn ông như thế, khiến cô bạo gan thâm tình đến vậy, cuối cùng đáp lại cô như vậy, cô còn có thể cưỡng cầu cái gì đây?

“Có lẽ anh nói đúng, cục cưng trong bụng em thật sự không phải là của anh.” Mang theo tiếng cười tuyệt vọng dứt lời, cô thở dài một hơi, dường như đã quyết định buông tay điều gì, “Anh tiếp tục làm việc đi, em không quấy rầy anh.” Xoay người, bộ dáng vô cùng cô đơn, đi khỏi tầm mắt Quý Triết Nam.

Anh kinh ngạc ngồi tại chỗ, ảo não không phải vì cô nói đứa nhỏ có khả năng không phải là của anh, mà do anh..... Vừa mới nói lời gì đó vô cùng ngu xuẩn!

Anh muốn đuổi theo đi ra ngoài giải thích với cô, nhưng nghĩ lại, cho dù đuổi kịp, anh có thể giải thích cái gì?

Là muốn nói cho cô, mặc kệ đứa nhỏ có phải là của anh hay không, anh đều vui vẻ nhận, còn có thể chăm sóc chu đáo cho cả hai mẹ con, hay là nói cho cô..... Anh kỳ thật đã yêu cô, yêu đến mức trong mắt căn bản không còn nhìn thấy ai nữa?

Quý Triết Nam! Ủng hộ cho người thông minh như thế thế, thì ra khi đối mặt với tình yêu lại ngây thơ giống như một đứa trẻ vậy.

“Sớm biết hai người sẽ rơi vào tình trạng này, lúc trước tớ không nên gọi cậu đi giúp tớ báo thù.”

Tâm tình thật không tốt Lương Tiểu Mạt, vào một đêm gió lớn dài liên miên, gặp Trác Tĩnh Nhã đang làm tăng ca ở công ty cùng Hạ Khả Du luôn thiếu ngủ, bắt được hai người họ.

Ba người vừa mới nhìn thấy mặt nhau, Lương Tiểu Mạt liền bắt hai người bọn họ nghe chuyện của cô đến phun cả mặt vàng.

Liên tục hai mươi tám giờ không ngủ Hạ Khả Du, vừa nghe vừa chống cằm, híp mắt, rất có khả năng giây tiếp theo sẽ rơi vào trạng thái ngủ.

Nhưng thật ra Trác Tĩnh Nhã đang nghe bạn tốt oán giận, cảm thấy thực áy náy.

Lúc trước nếu không phải cô không suy nghĩ đã quyết định, Mạt Mạt cũng sẽ không vì giúp cô báo thù mà chủ động tiếp cận Quý Triết Nam.

Sau này cô nhìn nhận rõ ràng, chuyện lúc ấy bị Tô Lệ Nhi cướp đi bạn trai tuy không phải thứ gì tốt đẹp, nhưng hiện tại cô cũng đã tìm được một người bạn trai thật sự yêu thương mình.

Cho nên khi cô thấy khuôn mặt u sầu của Lương Tiểu Mạt, mới có thể đau lòng và áy náy như vậy.

Lớn tiếng mắng tên hỗn đản Quý Triết Nam phải đến ba ngàn lần, thuận tiện bốn cọt đáng người của anh không đáng một đồng xong, tâm tình Lương Tiểu Mạt hậm hực suốt một buổi tối, rốt cục đã có được một chút giải thoát.

Kỳ thật sau đó hồi tưởng lại sự kiện này, cô biết Quý Triết Nam thực chất cũng không làm sai điều gì, anh chỉ phạm phải một căn bệnh chung của đàn ông khắp mọi nơi thôi — khi gặp được tình yêu chân chính, sẽ không thể bình tĩnh đoán biết chuyện thị phi.

“Mạt Mạt, nếu cần, tớ có thể tìm ông xã của cậu giải thích giúp cậu một chút, mọi người là bạn bè nhiều năm như vậy, cậu là dạng người gì, chẳng lẽ Trác Tĩnh Nhã này còn không hiểu rõ sao? Lúc trước là tớ giật giây cậu đi tiếp cận anh ta, chuyện này tớ cũng có trách nhiệm, tớ không hy vọng cậu bị Quý Triết Nam hiểu lầm là một người phụ nữ trăng hoa dễ dãi, cho nên đưa nhỏ trong bụng cậu, căn bản không có khả năng là của tên Quý Thừa Du kia, chuyện này, tớ nhất định phải tìm chồng của cậu nói rõ ràng.....”

“Không cần.” Lương Tiểu Mạt tao nhã uống cà phê, lắc đầu, “Mặc kệ anh ấy nghĩ gì về tớ, tớ đã quyết định muốn cùng với anh ấy ly hôn.”

“Mạt Mạt, cậu không phải đã quá choáng váng đấy chứ, chẳng lẽ chỉ bởi vì sự hiểu lầm nho nhỏ này, cậu có thể dễ dàng ly hôn với người đàn ông mình âu yếm?”

Khi Trác Tĩnh Nhã biết được bạn tốt cư nhiên rơi vào lưới tình trong quá trình câu dẫn “Trượng phu”, cùng lúc đó cô đang vui vẻ thoả đáng, cũng hy vọng bạn tốt có thể được hạnh phúc giống mình.

“Nếu lúc ấy anh ta còn có thể nghĩ đến chữ yêu này, tớ nghĩ anh ta sẽ không nói là không tin tớ ngay trước mặt tớ.”

“Đàn ông đều thuộc dạng này, luôn muốn chiếm hữu người phụ nữ của mình, một khi người phụ nữ làm ra chuyện vượt qua phạm vi tưởng tượng của bọn họ, bọn họ sẽ bày ra tư thế giả vờ cho người khác tùy ý quyết định sống chết. Mạt Mạt, cậu hẳn đã biết rõ thói quen luôn tồn tại ở đàn ông này, chồng của cậu chính là một đại biểu điển hình đấy.”

Đã sắp tiến vào giấc ngủ Hạ Khả Du, mặc danh kỳ diệu phát biểu xong, ngay sau đó, cả người lại gục xuống bàn, ngủ nhiều vù vù.

Trác Tĩnh Nhã bình tĩnh liếc mắt nhìn Hạ Khả Du một cái, bất đắc dĩ lắc đầu.

Lương Tiểu Mạt đã có chút áy náy, “Có lẽ đúng là tớ thật sự không nên trốn ở lì trong chăn như thế.”

“Dù sao nói đi cũng phải nói lại, lời nói của Tiểu Du cũng rất có đạo lý, cậu đừng quên, cậu ấy đã từng kết hôn, sinh một đứa nhỏ, lại ly hôn rồi, miễn cưỡng cũng có thể coi như người từng trải.”

Trác Tĩnh Nhã nói xong, chỉ thấy Lương Tiểu Mạt xoa cằm, nhìn Hạ Khả Du một cách mê man, lẩm bẩm: “Ly hôn cũng đâu phải chuyện gì quá đáng lắm đâu, cậu xem Tiểu Du mà xem, hiện tại cô ấy không phải đang sống thật sự rất vui vẻ sao?”

Trác Tĩnh Nhã hoàn toàn không nói được gì, “Vì sao tớ đột nhiên có cảm giác ‘ông nói gà, bà nói vịt’, giảng giải cho không khí nghe vậy?”

10. Chương 10

Nhìn phong thư được chia làm ba phần trên mặt bàn do người thư ký mang vào, bên trong gồm giấy ly hôn và tiền, Quý Triết Nam luôn luôn bình tĩnh rốt cục đã cảm thấy chấn kinh rồi.

Anh chẳng thể nghĩ tới, chỉ một câu nói vô tình của mình đã đổi lấy kết quả như vậy.

Kỳ thật sự tình phát triển đến mức này, anh thật sự cảm thấy mình rất oan ức.

Anh không có nhiều kinh nghiệm yêu đương lắm, lại mở rộng cửa lòng yêu thương Lương Tiểu Mạt, mà khi anh đã chấp nhận trả giá không giữ lại chút gì, thứ nhận được lại là sự đả kích lớn như vậy.

Anh tin rằng người đàn ông nào biết được đứa trẻ trong bụng bà xã không phải là của mình, sẽ không thể giữ bình tĩnh giống như anh thôi.

Huống chi mục đích về nước lần này của tên tiểu nhân Quý Thừa Du chính là tới trả thù anh.

Năm đó anh vô tâm hại chết mối tình đầu của Quý Thừa Du, nhiều năm về sau, nhìn thấy hạnh phúc khoái hoạt của anh, tên kia khẳng định không thể cam tâm.

Ngày đó Lương Tiểu Mạt nói muốn cùng anh bàn chuyện, anh chỉ xuất phát từ bản năng nên mới nói ra những lời hoài nghi đó.

Không nghĩ tới tính tình người phụ nữ kia lại kịch liệt như vậy, chỉ bởi vì một câu nói vô tâm của anh đã khinh địch như vậy, quyết định ly hôn.

Trong tờ giấy ly hôn và sách luật được mang vào, còn có một phong thư gồm tin nhắn do chính tay cô viết, nội dung mặt trên đại khái là nói cho anh, cô đã ký tên rồi, chỉ cần anh ký nốt là hai người có thể đăng ký ly hôn thoả đáng, quan hệ hôn nhân hoàn toàn được giải trừ.

Trong thư còn nhắc tới đứa nhỏ. Cô nói cô nhất định sẽ sinh đứa nhỏ ra, mặc kệ sau này phát sinh chuyện gì, quyền nuôi nấng đứa nhỏ đều thuộc quyền sở hữu của cô.

Mặt khác, mặc kệ cha ruột của đứa trẻ là ai, đối phương đều không có quyền thăm hỏi.

Quý Triết Nam suýt nữa bị hành động chuyên quyền độc đoán này của Lương Tiểu Mạt làm cho tức chết.

Anh nghĩ cô đã là một người trưởng thành rồi, sẽ không ngây thơ như vậy, cho nên hai ngày nay anh không về nhà, nghỉ tại văn phòng, chẳng qua là muốn chờ cô bình tĩnh một chút, sau đó hai người mới nói chuyện rõ ràng.

Không nghĩ tới kết quả sau khi cô đã bình tĩnh lại là phái người đến đưa giấy xác định ly hôn, thật sự là hành động thiếu giáo huấn mà.

Trong lòng tràn ngập tức giận mở mạnh điện thoại ra như bị điện giật, chỉ muốn tìm người phụ nữ kia tra tội, mắng cho cô tỉnh ra, nhưng suy nghĩ lại, bây giờ cô còn đang có bầu, bất luận cục cưng trong bụng cô rốt cuộc có phải là của anh hay không, anh cũng không hy vọng cô mang thai mà còn cùng anh khắc khổ.

Đang lâm vào rối rắm Quý Triết Nam suy sụp đặt điện thoại xuống bàn, vừa mới ngồi lại trên ghế, chợt nghe thấy tiếng đập cửa, anh tưởng là thư ký, nhưng không thềm chờ anh đáp lại, người đó đã tự tiện xông vào, chỉ có thể là cậu em trai Quý Tử Duy.

Đối phương cười hì hì thông dong tiến vào, vừa đến đã thấy anh mình bày ra bộ mặt như Quan Công, nhin không được toan nói: “Có đôi khi em thực sự hoài nghi, khuôn mặt này của anh có thể xuất hiện loại biểu cảm này lần thứ hai không?” Đặt mông ngồi vào ghế ngay trước mặt bàn văn phòng, “Có phải do quá kính ngạc vì sự xuất hiện đột ngột của em hay không?”

Quý Triết Nam trong lòng đang rối rắm bởi Lương Tiểu Mạt đột nhiên quảng cho anh lá thư đòi ly hôn, nào có tâm tình để ý đến người trước mắt này, ánh mắt lạnh lùng, ngay cả lời nói ra cũng mang tâm trạng không tốt, “Nếu cậu muốn nói là tiện đường nên đến thăm tôi, vậy thì bây giờ cậu có thể đi theo đường cũ trở về được rồi.”

Quý Tử Duy cũng là người thông minh, lập tức nghe ra điều không thích hợp, thân mình rướn về phía trước tìm tòi, “Anh trai, gần đây anh bị táo bón sao?”

Mặc kệ cậu em trai liên tục khiêu khích, Quý Triết Nam xoa xoa đôi mày nhíu lại có chút khó chịu, “Có việc gì nói mau, không có việc gì thì mau rút, không cần làm chậm trễ thời gian quý giá của tôi.”

Lúc này Quý Tử Duy lại không nhận ra tâm tình anh cả nhà mình đang rất tệ, mặt của anh dờ ra nhìn rất ngốc nghếch, rồi lập tức điều chỉnh lại sắc mặt của mình, trở lại vấn đề chính.

“Anh cho rằng em nhàn rỗi đến thế sao? Em tới tìm anh, chính là muốn cùng anh bàn về vụ hình tượng đại sứ sản phẩm lần trước, em biết công ty các người sắp xây xong toà nhà mới rồi, như vậy kế tiếp sẽ.....” Đang nói, anh lơ đãng nhìn đến tờ giấy ly hôn trên mặt bàn, anh tùy tay cầm lên, sắc mặt biến đổi nghiêm trọng, “Anh ly hôn với đại tẩu?!”

“Ly hôn” Hai chữ tựa như một con dao lớn, hung hăng cắm vào tâm Quý Triết Nam.

Anh không nghĩ rằng, khi hai chữ này từ trong miệng người khác phát ra, lực sát thương lại lớn như vậy.

Đến tận giờ khắc này anh mới phát hiện rõ ràng, anh có thể tức giận vì lời khiêu khích của Quý Thừa Du, cũng có thể bởi vì Lương Tiểu Mạt phản bội mình mà đau lòng, lại duy độc không thể thừa nhận, chuyện anh sắp ly hôn với Lương Tiểu Mạt này là sự thật.

Quý Tử Du suýt tưởng là mình nhìn nhầm về đâu đón loé qua trên mặt anh trai.

Trong ấn tượng của anh, anh cả nhà mình từ nhỏ đến lớn đều rất kiên cường ngay từ hồi bé, duy chỉ có một khuyết điểm lớn nhất – chính là quá mức lạnh lùng.

Nhưng đổi lại nhìn từ góc độ khác, một người ngay từ nhỏ đã nhận được sự giáo dục toàn diện như anh ấy, hỉ nộ ái ố đều bị gia tộc yêu cầu khống chế, chuyện này không phải ai cũng làm được.

Có đôi khi anh thực sự đồng cảm với anh cả, đơn giản là anh thấy may mắn khi được sinh muộn vài năm, nếu không áp lực khổng lồ từ gia đình sẽ gia tăng ở trên người anh rồi.

Mà anh, bởi vì thân thể trước đây không tốt, người nhà đều đặc biệt chiều chuộng anh, sau này lớn lên cũng tùy tâm tùy ý thích, muốn làm cái gì thì làm cái đó, giúp anh có được cuộc sống nhàn nhã như vậy, chẳng phải là nhờ anh ruột của mình hay sao?

Cho nên khi Quý Tử Duy lần đầu tiên nhìn thấy anh trai bởi vì một lời nói vô tâm của mình mà toát ra sự tổn thương đau đớn, anh rốt cục đã ý thức được, về lạnh lùng mà anh cả duy trì nhiều năm nay, chỉ là màu sắc tự vệ của bản thân mà thôi.

Trải qua một khoảng thời gian dài trầm mặc, Quý Tử Duy mở lời nhẹ giọng nói: “Rốt cuộc đã phát sinh chuyện gì? Vì sao anh và đại tẩu..... Ly hôn?”

Anh cũng không ngạc nhiên khi tình cảm giữa anh trai và chị dâu ngày càng phát triển, ở trong ấn tượng của anh, trước kia bọn họ chỉ là một đôi vợ chồng hữu danh vô thực, cũng không lâu trước kia, anh nhìn thấy rõ ràng trên đủ các loại báo chí tạp chí, anh cả đối với đại tẩu đã có thêm sự đau thương, sự sủng ái.

Chỉ cần có mắt nhìn là mọi người có thể nhìn ra, tổng tài tập đoàn Quý thị cùng phu nhân, căn bản là yêu đến chết đi sống lại.

Lúc ấy tuy rằng anh không ở Đài Loan, nhưng nhìn báo chí viết như vậy, vẫn không nhịn được vì anh trai mà thấy vui vẻ.

Không nghĩ tới anh vừa mới xin nghỉ phép mang người yêu bé nhỏ từ nước ngoài trở về, mong nhìn thấy tình yêu ân ái giữa hai người, cuối cùng lại là sự âm ỹ muốn ly hôn!

Vấn đề này kể cả đối với em trai ruột, Quý Triết Nam cũng không giải thích nhiều hơn, chỉ lạnh nhạt nói: “Chuyện của bản thân, anh sẽ tự mình giải quyết.”

Quý Tử Duy cũng vừa mới ngấm qua lá thư viết tay của Lương Tiểu Mạt, nội dung tuy rằng đơn giản, nhưng có nhắc tới đứa nhỏ, còn nói cái gì mà bất luật cha ruột đứa nhỏ là ai, cô cũng không cho phép đối phương đến thăm.

Thì ra những tin đồn người ngoài nói là thật, tình cảm giữa anh cả và đại tẩu đột nhiên tăng, khẳng định là vì đứa trẻ của hai bọn họ.

Chẳng lẽ anh cả và đại tẩu trong lúc đó có sự hiểu lầm? Mà sự hiểu lầm này, còn có liên quan tới đứa nhỏ?

“Anh trai, không phải do anh..... Hoài nghi người con gái của mình làm chuyện có lỗi với mình, cho nên đã nói với cô ấy những lời không nên nói, mới dẫn đến.....” Dừng lại một chút, lấy tay chỉ chỉ giấy ly hôn trên bàn, “hậu quả?”

Ánh mắt Quý Triết Nam híp lại, lộ ra tín hiệu vài phần nguy hiểm, Quý Tử Duy rất nhanh hiểu được mình đã đoán đúng rồi.

Thấy sắc mặt anh trai không tốt, anh vội vàng xoa tay nói: “Anh, đây là do anh không đúng, có câu châm ngôn, hai người yêu nhau là cần cho nhau sự tín nhiệm, một khi đã sinh ra ngờ vực vô căn cứ, tình yêu này tất yếu sẽ phải đi xuống.”

“Em thì em tin cách làm người của đại tẩu, nếu anh thật sự đã nói với chị ấy điều gì đó không nên nói, em khuyên anh tốt nhất là hãy chạy nhanh đến nói lời xin lỗi, mặc kệ nói gì, bởi vì một chút hiểu lầm nhỏ mà náo loạn đến mức muốn ly hôn là chuyện không tốt chút nào.”

Thấy đại ca không để ý tới mình, anh lại tiếp tục nói: “Tuy rằng anh là anh cả, nhưng ở phương diện tình yêu, anh thật sự không bằng được em đâu, anh xem Tiểu Dịch nhà em đi, cậu ấy ở chung cùng Dung Thiên Triều Tịch, nếu em cứ hoài nghi trong lúc đó bọn họ có gian tình, thì em và Tiểu Dịch sẽ không có biện pháp nào đi đến bây giờ được. Tóm lại, sự tín nhiệm tuyệt đối là điều kiện cơ bản nhất của tình yêu.”

“Mặt khác, cho dù anh là anh ruột của em, em cũng muốn nói với anh, anh là một người rất lạnh lùng, lúc nào cũng tự chủ cao giữ ý kiến của mình, nói khó nghe một chút, chính là sự bảo thủ, cho nên đôi khi anh hãy buông lỏng bản thân, nhìn sự việc một cách thoáng hơn, như vậy là anh có thể giữ được hạnh phúc của mình rồi.....”

Quý Tử Duy la dong dài một đồng sách lớn, mới phát hiện ra anh trai mình hình như căn bản không thèm nghe.

Anh có chút buồn bực, cau mày kêu lên: “Anh cả, rốt cuộc anh có đang nghe em nói chuyện hay không? Những lời của em đều phát ra từ nội tâm, vì anh mà suy nghĩ đấy.....”

“Tôi chỉ cảm thấy cậu thật âm ỹ.” [*Vanila: =)) Khổ thân a Thừa Du, a cùng số phận vz chị Mạt Mạt rồi]

“Anh..... Hừ! Con người anh vẫn cứ như vậy, bốn chữ bảo thủ này cũng không đủ để hình dung độ ác liệt của anh, lười không muốn quản anh nữa, em đi đây!”

Muốn hỏi trên đời này ai có thể biến tính tình luôn tốt đẹp của Quý Tử Duy trở nên bạo lực hơn, chỉ có anh ruột của anh.

Sau khi cửa phòng bị đóng sầm thật mạnh xong, Quý Triết Nam rốt cục đã có thể đỡ xuống vẻ nguy trang trấn định của mình, chậm rãi..... Lâm vào cảnh khốn cùng mà bản thân anh cũng bất lực không có biện pháp giải quyết.

Quý Triết Nam nghĩ như thế nào cũng không ra, khi anh rốt cục đã suy nghĩ cẩn thận, quyết định tìm Lương Tiểu Mạt nói rõ ràng thì cũng là thời điểm cô cư nhiên biến mất không thấy.

Trở lại chung cư xong mới phát hiện, cô không rên một tiếng đã bỏ đi.

Gọi điện thoại về nhà chính của Quý gia, bác Ngô nói Lương Tiểu Mạt căn bản chưa từng trở về.

Anh lại đánh tiếng với nhà Lương Tiểu Mạt, người hầu nhà cô cũng nói đại tiểu thư từ vài năm trước đã chuyển ra ngoài sống, sẽ rất hiếm khi về nhà.

Rốt cục, anh hao hết công sức, trải quan ngàn vạn nỗi khổ mới nghe được địa chỉ nhà trọ của Lương Tiểu Mạt, kết quả hỏi thăm hàng xóm cô, đối phương nói cho anh biết, vài tháng trước cô đã rời đi, từ đó đến nay chưa từng trở về.

Người phụ nữ chết tiệt này! Mặc danh kỳ diệu ném cho anh tờ đơn ly hôn, lại biến mất không thấy bóng dáng.

Cha mẹ cô hàng năm đều không ở trong nước, hành tung so với cô còn khó nắm bắt hơn, bạn bè của cô, một người anh cũng chưa từng thấy qua, bị ép buộc Quý Triết Nam mãi sau này mới phát hiện, anh đối với cuộc sống của Lương Tiểu Mạt căn bản hoàn toàn không biết gì.

Khi cô hao hết tâm tư vào sự nghiệp, cho cuộc sống, cho tình yêu của bọn họ thêm ấm áp, vậy mà từ đó đến bây giờ anh vẫn không hề hiểu biết thực sự về cuộc sống của cô.

Thật vất vả bám theo một người bạn trên thương trường anh mới biết được, nhà thiết kế đồ da Trác Tĩnh Nhã là chị em tốt nhất của Lương Tiểu Mạt, anh lập tức đi tìm cô, hy vọng có thể đến gần manh mối hơn một chút.

“Không phải chính nước bọt của anh đã phun ra những lời nói cậu ấy đào hoa, đòi phong bại tục, thấy sắc là sáng mắt, không phân biệt tốt xấu đã lung tung lên giường của đàn ông, còn tùy tiện mang thai đứa nhỏ sao? Cậu ấy như vậy, anh còn tìm cậu ấy làm gì, dù sao cũng sắp ly hôn rồi, tìm lên tìm xuống cũng chẳng có ý nghĩa gì.”

Lần đầu tiên đối mặt với ông xã của Mạt Mạt, Trác Tĩnh Nhã mới phát hiện trước kia chỉ có thể nhìn từ xa, hoặc nhìn qua trên báo chí, tạp chí mới có thể nhìn thấy người đàn ông này, chỉ riêng ngoại hình cũng đã đủ kiệt suất, làm cho nước miếng người ta chảy ròng ròng.

Khó trách lúc trước Tô Lệ Nhi cướp đi bạn trai cô không bao lâu, đã rất nhanh bám lấy Quý Triết Nam.

Người đàn ông này siêu man, tuy rằng có điểm lạnh lùng, nhưng vẫn như cũ làm cho phụ nữ không thể tự kiềm chế được mà ái mộ.

Quý Triết Nam bị lời nói này của cô làm cho hoảng sợ. “Tôi..... Tôi khi nào dùng ngôn ngữ như vậy đánh giá Mạt Mạt?”

Anh biết Lương Tiểu Mạt mồm mép lợi hại, nhưng không nghĩ bằng hữu của cô còn lợi hại hơn, Trác Tĩnh Nhã này không chỉ độc miệng, còn có thể đồng dục nói oan uổng cho người ta.

“Hừ! Có lẽ những từ tôi hình dung có điểm quá đáng, nhưng tôi cũng không có vạ vạ ý tứ của anh, lúc trước không phải anh hoài nghi đứa nhỏ trong bụng Mạt Mạt không phải là của anh sao? Anh đã cho rằng cậu ấy là người như vậy, các người trong lúc đó cũng không còn gì để nói mà.”

“Trác tiểu thư, tôi hy vọng cô có thể lý trí hơn một chút, Mạt Mạt bây giờ còn đang có bầu, tôi không mong vì mong muốn bênh vực kẻ yếu của cô, khiến cho cô ấy một mình lưu lạc bên ngoài, đối với một người phụ nữ có thai đơn độc mà nói, như vậy là rất nguy hiểm.”

“Ai nói Mạt Mạt một mình lưu lạc bên ngoài? Hiện giờ cậu ấy đang được nhiều người hầu hạ, rất ổn.....”

Nói tới đây, Trác Tĩnh Nhã mới phát hiện mình đã bị Quý Triết Nam làm lộ tẩy, khó trách Mạt Mạt là một người con gái thông minh như vậy mà cũng bị anh ta mê hoặc đến thần hồn điên đảo.

Nếu lời nói đã lưu lại trên đầu miệng, cô cũng không sợ nói trắng ra.

Bạn tốt bị trượng phu đối xử oan uổng bất trung, còn nháo lên đòi ly hôn cho xong việc, cô ấy là người bằng hữu cô luôn để trong mắt, đương nhiên cô phải thực hiện đạo lý rồi.

Một chút trách cứ thuyết giáo không thể tránh được, Quý Triết Nam cũng không so đo với cô.

Ở góc nhìn của anh, lúc trước nhất thời đầu choáng váng nói một lời vô tâm, thật sự do bản thân anh không đúng.

Sau đó anh cũng phân tích qua quan hệ lợi hại của chuyện này, tạm thời trước khi kết luận được động cơ của Quý Thừa Du, xem xét tình cảm giữa anh và Lương Tiểu Mạt trong lúc đó, vô luận đứa nhỏ trong bụng cô rốt cuộc là của ai, kiếp này anh cũng không muốn bỏ qua người con gái này.

Trác Tĩnh Nhã thị uy mắng mỏ anh một hồi lâu, cuối cùng cũng hồi tâm chuyển ý tiết lộ một chút hành tung của Lương Tiểu Mạt.

Hoá ra Mạt Mạt trừ bỏ cô bạn tốt Trắc Tĩnh Nhã này, còn có một người bạn thân khác tên là Hạ Khả Du. Mà điều nằm ngoài ý muốn của Quý Triết Nam là, cô Hạ Khả Du này, cư nhiên là vợ cũ của đại lão bản tập đoàn Ân thị – Ân Hữu Kỳ.

Anh cùng với Ân Hữu Kỳ tuy rằng chỉ có duyên gặp mặt vài lần trên thương trường, nhưng đối với khí thế nghiêm nghị kia, nghe được tin người đàn ông này còn huyết thống hoàng tộc, thập phần khắc sâu ấn tượng trong anh.

Lại trải qua một thời gian nữa, khi Quý Triết Nam lại nhìn thấy Lương Tiểu Mạt đã là một tháng sau.

Lương Tiểu Mạt có bầu năm tháng theo linh cảm đi tìm bạn tốt kiêm nhà văn đại danh hào, rất không biết xấu hổ cùng Hạ Khả Du đi du lịch ở Hokkaido.

Hạ Khả Du vừa phải viết tiểu thuyết, cùng lúc còn phải chiếu cố bà cô bụng bầu này.

Tuy rằng Lương Tiểu Mạt luôn khẳng định là mình có thể tự lo cho bản thân, nhưng Hạ Khả Du đã từng sinh con nên xác định được rõ ràng, phụ nữ có thai cần nhất chính là quan hệ với mọi người.

Người phụ nữ này có chồng mà không cần, lại còn cố tình đến bên người cô khiến cho cô thêm phiền toái.

Lần này đi Nhật Bản, Lương Tiểu Mạt tuy không thiếu những lời phàn nàn nhắc đi nhắc lại của bạn tốt, nhưng dù Tiểu Du có nói nhiều, vẫn chăm sóc cô nàng bụng to này rất chu đáo.

Mãi cho đến khi trở lại Đài Bắc, cô mới nghĩ đến việc phải về Quý thị hoàn thành thủ tục ly hôn.

Nếu đã muốn quyết định ly hôn với tên hỗn đản này, cô cũng không muốn ở lại Quý thị.

Mà Quý Triết Nam từ lúc còn ở sân bay đã phái người âm thầm theo dõi Lương Tiểu Mạt, trực tiếp nhận được tin tức xong, liền vội vàng đuổi tới phòng kế hoạch, vừa vặn gặp được người phụ nữ luôn thích lẫn trốn kia.

“Lần này em thật sự quá lớn mật, cư nhiên không nói một lời đã bước mất, bỏ đi vừa đúng một tháng, Lương Tiểu Mạt, rốt cuộc em có biết mình đang làm gì hay không?”

Anh chưa từng quá tức giận như vậy, một tháng qua có bao nhiêu lo lắng cùng vương bận, đã làm cho anh hoàn toàn quên mất – thân là người lãnh đạo công ty thì nên có phong độ.

Nhân viên phòng kế hoạch hai mặt nhìn nhau, tổng tài cãi nhau với bà xã, nhân viên quên như họ vẫn nên trốn xa một chút thì sẽ tốt hơn, một vị đại lão bản ngày nào cũng kiêu căng tao nhã như vậy, bỗng nhiên bị người khác nhìn thấy bộ dạng thất thố của mình, nếu làm không khéo sẽ bị anh ta tìm một lý do nào đó đuổi việc cũng nên.

Cho nên người thông minh đều biết tự nói với mình, ở loại thời điểm này, giải pháp tuyệt vời nhất vẫn là không nên xem.

Còn chưa kịp bước vào văn phòng đã bị tóm gáy, Lương Tiểu Mạt chỉ cảm thấy ngũ vị tạp trần¹ (1cảm xúc lẫn lộn).

Cao hứng là, Quý Triết Nam cư nhiên vào thời điểm cô vừa mới trở về Đài Bắc đã chủ động tìm đến đây?

Buồn bực là, cô đã rời đi được một tháng, người này mới biết đường đi tìm người.

Kỳ thật trong khoảng thời gian một tháng đi Hokkaido, cô cũng đã suy nghĩ rất nhiều.

Câu nói lúc trước của Quý Triết Nam mặc dù có chút ác độc, nhưng anh cũng chỉ vô tình nói ra mà thôi, cô có thể lý giải được tâm tình của anh và cảm xúc của anh lúc đó.

“Cậu đã cho rằng anh ta vô tâm, không phải có nghĩa là cậu muốn tha thứ cho anh ta sao?” Hạ Khả Du khi đó đã nói như vậy với cô.

“Hừ! Muốn tha thứ cho anh ta, cũng phải xem biểu hiện của anh ta như thế nào.”

Lương Tiểu Mạt nhàn nhã cùng bạn tốt ở khách sạn tốt nhất Hokkaido, vừa ăn uống hưởng thụ, còn không quên dùng mấy tính sáng tác của bạn tốt để tán gẫu trên MSN.

“Thực ra chồng cậu cũng không phải tệ lắm, hôm qua tớ vừa nhận được điện thoại của Tĩnh Nhã, cậu ấy nói cho tớ biết, chồng cậu đã đến tìm cậu ấy rồi, chắc không phải chỉ để nói mấy lời khách sáo đâu.”

Về mặt Lương Tiểu Mạt bề ngoài bất động thanh sắc (3Không thay đổi), trong lòng lại mừng thầm, xem ra Quý Triết Nam cũng không ngốc đến nỗi đó!

“Muốn tớ giúp cậu đặt vé máy bay trở về Đài Bắc không?”

“Trở về làm gì?”

“Đương nhiên là để đoàn tụ cùng ông xã của cậu rồi!”

“Vì sao là tớ phải trở về tìm anh ta, mà không phải là anh ta tới tìm tớ? Ở trên tivi không phải đều diễn như vậy sao? Nữ nhân vật chính đi xa, nam nhân vật chính ngàn dặm xa xôi truy tìm, nếu anh ấy thật sự để ý đến tớ, dù tớ có đi đến chân trời góc biển đi chăng nữa, anh ấy cũng phải nghĩ ra biện pháp tìm được tớ chứ!”

Hạ Khả Du tức giận lườm cô một cái, “Suy nghĩ này của cậu có gương ép quá không?”

“Hừ! Dù sao bốn cô nương không thể dễ dàng tha thứ anh ta như vậy được.”

Cứ như vậy, Lương Tiểu Mạt dám cùng Hạ Khả Du ở Hokkaido đợi suốt một tháng, lại vẫn không thấy Quý Triết Nam giống như nam nhân vật chính trong kịch ngẫu nhiên xuất hiện.

Mang theo vài phần oán khí, Lương Tiểu Mạt về nước nhịn không được bắt đầu hoài nghi, từ đầu đến cuối có phải chỉ có cô tự mình đa tình hay không.

Đối mặt với lời chất vấn của Quý Triết Nam, cơn tức nghẹn trong cô suốt một tháng rốt cuộc đã bạo phát.

“Tôi đi chơi một tháng, chuyện này liên quan gì tới anh? Anh là gì của tôi hả? Quý tiên sinh, nếu tôi nhớ không lầm, tôi đã đưa đơn ly hôn cho anh rồi, chỉ cần anh thuận tay ký tên, chúng ta trong lúc đó đã ân đoạn nghĩa tuyệt rồi.....”

Quý Triết Nam vừa định mở miệng, cô lại phi thường không khách khí chặn miệng anh.

“Còn nữa, anh đừng cho rằng lần này tôi trở về công ty là do lưu luyến anh, tôi trở về vì muốn từ chức, muốn đoạn tuyệt, vậy đoạn tuyệt hẳn không còn quan hệ gì đi.”

“Lương.....”

“A, tôi khẳng định lại tự mình đa tình rồi, tôi xin từ chức là việc không tốt đấy, anh còn có thể nghĩ ra biện pháp nào, bức tôi đi đâu nữa, sao tôi quên được nhỉ, trong bụng tôi đang mang con của người khác, đối với tên cao ngạo tự đại như anh mà nói, là nỗi nhục lớn cỡ nào chứ.”

Quý Triết Nam có vài thứ muốn chen vào nói, nhưng Lương Tiểu Mạt mau miệng lại ác độc, anh căn bản không có cơ hội nói chuyện.

Thấy mặt anh vẫn lãnh đạm như vậy, còn mang bộ dạng không nói nên lời, Lương Tiểu Mạt càng không nhịn nổi.

“Thành thật mà nói, con người tôi thích phá hoại vô cùng, từ đầu tới đuôi tôi đều cùng người khác tính kế hãm hại anh mà, hừ! Thấy tôi đầu tư kiếm lợi thế nào? Anh đang suy nghĩ gì về tôi? Thấy tôi thiên vị người đàn ông khác cùng ở trên giường, anh cảm thấy thế nào?”

Phi thường lớn giọng rống to một hơi, nhưng nói thật, Lương Tiểu Mạt cũng không biết chính bản thân mình rốt cuộc đang tức cái gì.

Dù sao cô vẫn rất tức giận, tức tâm tình anh khó hiểu, tức một tháng qua anh chẳng thèm quan tâm đến cô, càng tức khi bị cô nói như vậy mà một câu anh cũng không nói nên lời, cô tức giận trừng mắt lên liếc anh, “Tên ngu ngốc này, tốt lắm, người chết ở chỗ này luôn đi!” Trước khi đi, còn không quên hung hăng đá anh một cái.

Cả người Quý Triết Nam đều ngây ra, hoàn toàn không biết nên phản ứng như thế nào, chỉ cảm thấy vô cùng đau xót, người phụ nữ này còn dám hạ “Trọng chân”⁴ (4 Ý anh ấy là còn dám đạp mạnh vào chân anh í ấy), cô thực sự không biết phân biệt phải trái đến thế hay sao?

Qua một hồi lâu, anh mới nghĩ đến chuyện phải đuổi theo, không nghĩ lại nhìn thấy Quý Thừa Du xuất hiện cách đó không xa, đang ôm ngực, ung dung đứng một bên xem náo nhiệt.

“Hoá ra cô dâu mới đang giận dữ à, xem ra lời đồn không sai, thủ tục ly hôn xong xuôi chưa? Tôi có thể theo đuổi bà xã cậu được rồi chứ?”

Quý Triết Nam trừng mắt liếc anh ta một cái, “Cả đời này anh cũng không có cơ hội này!”

“Ồ, thật không? Dù sao nói đi cũng phải nói lại, hiện tại các người trở nên nháo nhào như vậy, sẽ không phải vì những lời ta nói khi đó đấy chứ?”

Mất thấy ánh mắt Quý Triết Nam lạnh thêm vài phần, Quý Thừa Du rất vừa lòng cười cười.

“Kỳ thật tôi cũng không nói sai, lỗi là ở cậu thôi, tương lai này do cậu cho con mình đấy chứ! Còn nữa, tôi nói bộ dáng trên giường của bà xã cậu rất mê hồn, đó là bởi vì tối hôm đó vừa vặn lúc tôi muốn đến phòng bếp tìm thức ăn, đi qua phòng khách, nghe được cô đang nói mớ, gọi tên của cậu, bộ dạng thật sự rất đáng yêu, à đúng rồi, lúc ấy khẳng định tôi đã miêu tả sai từ rồi, thực ra từ mê hồn cũng có thể thay thế bằng từ thú vị, đúng không?”

“Đương nhiên, tác dụng thật sự của chén sữa kia chỉ là an thần mà thôi, tôi nghĩ lượng thuốc ngủ cho hai người đã đủ để cô ấy ngủ say rồi.”

Nói tới đây, Quý Thừa Du rốt cục đã thành công nhìn được sắc mặt biến đổi toàn bộ của Quý Triết Nam, nhưng giây tiếp theo, một đòn mạnh bất ngờ không kịp phòng bị tiến tới, anh căn bản không kịp phản ứng, thực tại đã bị trúng đòn.

“Người... Tên khốn này!”

Bị một đòn đả thương nặng Quý Thừa Du đầu tiên ngẩn người ra, sau đó lập tức cười hì hì vừa xoa cằm vừa nói: “Thì ra người cũng đâu phải không có cảm giác, thì ra người cũng không phải không biết tức giận, thì người thực chất cũng chỉ là một con người tầm thường mà thôi.”

Tâm tình của Quý Triết Nam bây giờ chỉ có thể dùng phần nộ để hình dung, anh không thể tưởng tượng một người khôn khéo như mình, cư nhiên bị Quý Thừa Du đùa giỡn xoay quanh, không chỉ như thế, còn bắt anh phải nhìn anh ta cười nhạo mình như điên loạn.

Nếu giết người không phạm pháp, anh thật muốn trực tiếp đá chết tên tiểu tử này.

Đang ngồi dưới đất Quý Thừa Du tựa hồ không có ý muốn đứng lên, anh ta cứ như trước cười không ngừng, không thêm để ý đến khóe miệng đang chảy máu. “Có thể tận mắt thấy người ghen, tức giận, lo lắng, đau lòng, ta cũng cảm thấy mỹ mãn rồi, xem ra lần trả thù này của ta đã thành công mỹ mãn rồi.”

Thật ra anh còn muốn chơi tiếp, ra tay nặng hơn, dù sao cái chết của mối tình đầu năm đó cũng có quan hệ trực tiếp với Quý Triết Nam.

Nếu không phải do oán thù liên tiếp khiến anh như mắc bệnh tâm thần, anh sẽ không bao giờ thu tay lại khinh địch như vậy.

Thời điểm Lương Tiểu Mạt rời khỏi công ty, vẫn ảo tưởng rằng Quý Triết Nam ít nhất cũng sẽ có bộ dáng đuổi theo.

Nhưng hiện giờ cô đã chạy đến cửa lớn rồi, vẫn không hề nghe thấy tiếng bước chân, cũng không có người nào kêu to tên của cô, cô nhận không được lớn tiếng mắng trong lòng, vốn còn muốn mắng anh sinh con sẽ không có mắt, nhưng đột nhiên nghĩ lại, con của anh chính là con cô, đành phải nuốt lời nguyên rửa này vào bụng.

Dù sao cô vẫn thực sự tức giận, bất bình, khối đầu gỗ Quý Triết Nam này sao lại xuẩn ngốc như vậy, không không không, từ đó vẫn chưa đủ để tả được anh, anh căn bản chính là xuẩn đến cực điểm!

Trong việc buôn bán như thế nào? Mà ở khía cạnh tình cảm lại ngu ngốc như vậy!

Đang hết sức mẫn cảm trong lòng, đột nhiên cảm giác cánh tay mình bị người ta dùng lực giữ chặt lấy, cô hoảng sợ, vừa quay đầu lại, chỉ thấy khuôn mặt tuần tú âm u của Quý Triết Nam, trừng mắt lườm cô.

Cô đang chuẩn bị mở miệng mắng chửi người, anh lại mở miệng trước quát to: “Em câm miệng lại cho anh, lần này hãy nghe anh nói đi.”

Cô không dự đoán được anh sẽ đột nhiên hung dữ như vậy, kinh ngạc giương miệng, cứ nhiên thật sự rất nghe lời không dám hé răng.

“Người phụ nữ này, em bị ngứa ở da đấy hả? Không nói một tiếng đã bỏ đi, còn cứ nhiên dám tự chủ động muốn ly hôn?! Em cho rằng hôn nhân là vở kịch sao? Nói mở màn là mở màn, nói kết thúc là kết thúc, anh đã đáp ứng việc ly hôn với em sao?”

Lương Tiểu Mạt bị anh rống cho sững sốt, không hiểu nổi cái miệng của anh, chẳng phải bình thường cho dù anh có tức giận tới cực điểm, cũng chỉ xoay người không để ý tới người đó hay sao, hôm nay tại sao tài ăn nói đột nhiên tốt vậy.

“Ai không phạm sai lầm, ai chưa từng hồ đồ? Huống hồ trong mắt mỗi người người yêu mình lại càng dễ nghi ngờ hơn, em cắn chết anh vì anh hoài nghi em, đem mọi tội lỗi đổ hết lên đầu anh.....”

“Em.....”

“Câm miệng cho anh, vẫn chưa đến phiên em nói chuyện.”

Quý Triết Nam sợ chỉ cần cô mở miệng, lời nói ác độc của cô sẽ lại làm cho anh không còn lời nào để nói, cái này gọi là thừa dịp xông lên, anh tuyệt đối không thể để bản thân mất đi khí thế được.

“Em nói anh không tôn trọng em, được, anh giải thích với em, em không thể nghĩ cách tha lỗi cho anh sao, còn em? Em chưa từng phạm sai lầm sao? Anh chẳng qua chỉ vô tâm nói sai một câu, em liền lập tức đòi ly hôn rồi bỏ nhà trốn đi, từ đầu tới đuôi, người nhỏ mọn, người làm khó nhau nhất chính là em!”

“Em ngẫm lại xem, lúc trước em vì thay bạn tốt báo thù nên mới cố ý tiếp cận anh, cứ một lần rồi lại một lần đùa giỡn anh, nhưng sau khi anh biết, anh có chỉ trích em không? Bởi vì anh yêu em, cho nên mới không so đo với em, nhưng em thì sao? Khó chịu là có thể nói như vậy, biến mất là biến mất hẳn sao?”

Nghĩ đến toàn bộ những ngày qua, bởi vì lo lắng cho cô, anh ăn không ngon, ngủ không yên, càng nói càng thấy tức.

“Em thực sự nghĩ ly hôn dễ dàng như vậy sao? Còn nữa, đứa con gái đáng đánh đòn này, cứ nhiên muốn độc chiếm cục cưng của chúng ta, anh nói cho em biết, không, có, của, đâu!”

Lương Tiểu Mạt hoàn toàn chấn kinh rồi, người đàn ông kiêu ngạo ương ngạnh trước mắt cô tuyệt đối không phải là Quý Triết Nam, anh ta chỉ là một người xa lạ có ngoại hình giống Quý Triết Nam như đúc mà thôi.

Quý Triết Nam thấy cô rốt cục cũng thành thật, mới chậm rãi thu lại những cảm xúc phẫn nộ, ánh mắt chuyên chú nhìn chăm chăm cô, ngữ khí cũng dịu đi vài phần.

“Lúc trước là em cứng rắn muốn xông vào cuộc sống của anh, em làm anh phải quen với sự tồn tại của em, làm anh quen với việc sáng sớm mỗi ngày đều nghe được giọng nói của em, ăn đồ ăn em làm, uống sữa nóng của em, thậm chí mỗi buổi đêm, cũng cho anh thói quen ôm lấy em đi vào giấc ngủ.....”

“Em rõ ràng biết anh có chứng mất ngủ mà, chỉ bởi vì một sai lầm vô tâm của anh, em đã tự có chủ trương muốn đá anh đi, về sau anh không ngủ được, biết làm sao bây giờ? Em không chỉ là một đứa con gái phá hoại, mà còn không chịu trách nhiệm, em rõ ràng muốn hại chết anh mà.”

“Em hại anh?” Lương Tiểu Mạt cảm thấy hôm nay là ngày duy nhất trong cuộc sống của cô mà cô không nói nổi câu nào.

“Đúng vậy.” Anh làm như thật, còn gật gật đầu. “Em rời bỏ anh, anh sẽ rất thương tâm, rất khổ sở, quan trọng nhất là, anh sẽ vì nhớ em mà mất ngủ, thậm chí ăn không vào, ngủ không được, không bao lâu nữa, anh sẽ đói chết mệt chết, tóm lại là không thể chết tử tế được.....”

Nghe đến đó, Lương Tiểu Mạt đột nhiên lấy tay bịt miệng anh, tức giận đến rống to, “Không cho phép anh nói những lời mang điềm xấu như vậy.”

Quý Triết Nam lập tức ngoan ngoãn ngậm miệng miệng lại, cảm nhận được lòng bàn tay non mềm của cô đang ở trên môi mình, anh mở to mắt, cười nhợt nhạt nhìn cô.

Lương Tiểu Mạt lúc này mới phát hiện mình đang bị anh trêu chọc, tức giận đến hai gò má đỏ lên, tức giận như thế nhưng lại không biết nên hạ hỏa như thế nào, hoá ra người đàn ông này cũng có lúc gian trá như vậy.

“Em luyện tiếu không muốn anh chết, đúng không?” Miệng bị che, giọng nói thoát ra nghe cũng rầu rĩ.

“Nếu như anh chết thì con em biết làm sao bây giờ? Em nói cho anh biết, con em tương lai muốn đoạt mất tài sản nhà anh, hại anh hai bàn tay trắng biến thành quỷ.” Tức giận trừng mắt liếc anh, cô cũng không biết giờ phút này nên tức giận hay nên cười.

Quý Triết Nam thấy cô cuối cùng đã ngừng ồn ào đòi ly hôn, chỉ biết cô đã nguôi giận, liền một tay ôm lấy người con gái mình vừa yêu vừa hận vào trong lòng, tuy rằng vẫn muốn trêu cô thêm một lúc nữa, vừa tức vừa luyện tiếu cô đến cực điểm.

Bất luận cô có chọc anh tức giận đến mức nào, xem ra cả đời này anh đều ngoan ngoãn bỏ tâm sức ra giáo huấn cô.....

Chẳng qua nghĩ đến lá đơn ly hôn kia, anh vẫn tức giận vô cùng, tuy rằng anh đã sớm một mạch giẫm nát tờ đơn đó dưới chân, nhưng một tháng qua anh vẫn rất khổ sở, cũng không thể nói là chuyện nhỏ như không có gì được.

Gặp tiểu yêu tinh gây chuyện này, anh không muốn khinh địch như vậy buông tha cô, tuy rằng anh nhanh chóng ôm chặt cô, nhưng khẩu khí lại vô cùng cường ngạnh, “Còn không ngoan ngoãn theo anh về nhà, về sau nếu em dám nữa bỏ nhà trốn đi nữa, anh không đánh gãy hai chân của em mới là lạ!”

“Nếu anh dám chạm vào một sợi lông tơ của em thôi, em sẽ gọi con về chiến đấu với anh.”

“Con phản cha, cũng đáng bị đánh đòn.”

“Ai nói nó là con anh?! Trước kia hình như anh còn hoài nghi rốt cuộc nó có phải là của anh hay không cơ mà!”

“Anh có nói qua như vậy sao? Chắc em đã nhớ lầm người rồi.”

“Hả, anh còn muốn chối?”

“Chính là thế, thì sao nào?”

Hai người vừa đi vừa âm ỹ, sau một hồi, chợt nghe tiếng Lương Tiểu Mạt nói: “Những lời này, sao lúc trước anh không nói với em?”

Người đàn ông bị cô làm khó dễ bất mãn đáp, “Anh có cơ hội nói sao? Từ đầu tới đuôi đều phải nghe em giảng, anh căn bản không có cơ hội xen mồm vào.”

Nghĩ mãi, Lương Tiểu Mạt cũng hiểu được lời nói của anh khá đúng, có vài phần đạo lý.

“Việc kia..... Em đi Hokkaido, vì sao anh không đến tìm em?” Nói đi cũng phải nói lại, cô vẫn rất để ý chuyện này.

“Anh căn bản không hề biết em đi Hokkaido.”

“Phải nghĩ biện pháp đi thăm dò chứ! Chẳng phải trong tiểu thuyết đều viết như vậy sao, nam nhân vật chính vì nữ nhân vật chính, nhưng phải hao tổn rất nhiều tâm cơ, trải qua ngàn vạn nỗi khổ mới đúng.”

Quý Triết Nam đột nhiên cảm thấy đầu quay mòng mòng, ai có thể nói cho anh biết, anh rốt cuộc đã yêu phải dạng phụ nữ gì thế này?

11. Chương 11

Mãi đến thật lâu về sau, Quý Triết Nam mới biết được một sự thật làm anh khiếp sợ, sở dĩ Quý Thừa Du lại đột nhiên trở về quấy rối, hoàn toàn là do cha mẹ anh sai khiến.

Quý lão gia và quý phu nhân thấy con trai và con dâu đã kết hôn được hai năm mà vẫn như trước không có tin tốt, liền muốn tìm ai đó thúc đẩy hai người một phen.

Định cư ở nước Mỹ xa xôi gây dựng sự nghiệp Quý Thừa Du, đối với chuyện mối tình đầu nhảy lầu tự tử năm đó cũng canh cánh trong lòng, liền đáp ứng yêu cầu đề xuất của bác gái.

Bởi vì trong mắt Quý lão gia, Quý Thừa Du là một đứa trẻ rất thông minh, cho nên nhiệm vụ này giao cho anh là thích hợp nhất.

Mà bởi vì Quý Thừa Du nắm trong tay 20% cổ phần công ty tập đoàn Quý thị, khi kinh doanh ở Mỹ, luôn bị người ta nói sở dĩ anh có được thành tựu hôm nay, hoàn toàn dựa vào thế lực của Quý gia, cho nên anh đã sớm xem cổ phần công ty này không vừa mắt chút nào.

Huống chi đối với anh mà nói, tiền tài quyền thế cũng không quan trọng đến vậy, nếu có thể lợi dụng 28% số cổ phần công ty này tặng cho em họ của mình, có sao mà không làm chứ!

Quý Triết Nam biết được chân tướng, rất bình tĩnh không phát biểu ý kiến gì.

Ở góc nhìn của anh, việc Quý Thừa Du cùng cha mẹ nhà mình tuy có hơi quá đáng, nhưng cũng bởi vậy mà anh mới hiểu được chân lý tình yêu, cải biến tính cách luôn luôn lạnh lùng của anh, sự việc kết thúc khá thoả đáng, anh cũng không bị lỗ cái gì.

Huống hồ Quý Thừa Du tuy rằng có điểm ác độc, điểm gian trá, lại có điểm âm hiểm, nhưng anh tin tưởng sớm muộn gì anh ta cũng sẽ nhận được báo ứng, về phần báo ứng khi nào mới đến, anh thực sự chờ mong.

Bốn tháng nửa ngày sau, Lương Tiểu Mạt thuận lợi sinh hạ một bào thai sinh đôi rất đáng yêu.

Hai đứa bé có thể trọng giống hệt nhau, diện mạo cũng giống nhau, ngay cả tiếng khóc lớn cũng giống nhau như đúc.

Biết được tin tức này cha mẹ Quý gia và Lương gia ngàn dặm xa xôi chạy về Đài Loan, chuẩn bị đến thăm hai đứa cháu bảo bối của họ.

Đang cùng người yêu bé nhỏ chơi đùa ở biển Aegean Quý Tử duy, nghe nói chị dâu nhà mình mới sinh một lúc hai tiểu bảo bối, vội vàng mang theo Lương dịch chạy về Đài Loan.

“Anh trai, nếu đại tẩu có thể sinh hai đứa nhỏ như vậy, anh có thể chọn một trong hai đứa tặng cho em được không?”

Quý Triết Nam vừa nghe, rất không khách khí làm nổi một tràng bão.

Một đoạn thời gian rất dài kế tiếp, hai anh em Quý gia, lâm vào một cuộc chiến tranh giành đứa nhỏ.....

Mãi đến thật lâu thật lâu về sau, cướp con thành công Quý Tử Duy, âu yếm ôm bảo bối ngồi trên du thuyền xa ngắm ánh trăng, đã gần sáu tuổi Quý Tiểu Duy thật chân thành hỏi: “Vì sao những đứa trẻ khác chỉ có một cha mà con lại có tới hai người?”

HẾT

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/muon-bung-buoc-chong-quay-ve>